மேக நோய்

மஞ்சள் நோய்க்கு
மருந்து முறை:

அருகனைப் புல்லரைத்துப் பசுவின்
பாலில் கலந்து தண்ணீர் குடிப்படும்
மூன்று நாள் செய்யப் படும்
மஞ்சள் நல்ல மிளகு அரைத்து
கொதிப்பக்கத் தெய்த்து வெந்நீர்
தானே நீராடல். 2 நாள் இதே
நீர் சோறு பசுந் தீனி பசு
பசுவின் பால் மட்டுமே
கழுத்தை வரை நீர் கொள்ள.
கூட்டக் கொடுக்கவும். மஞ்சள்
நோய் தீரும்.

உப்பில்லாத சோற்றுடன் மோர் பருப்பு
கீரை சேர்த்து
பொன்னாங்கண்ணி கீரை சேர்த்து
நாவல் காய் கசப்பு கூட்டு
காய்கறி உண்ணல் மஞ்சள் காமாலை
வாய்ப் புண்ணும் உள் காயம் தீரும்

தாளிச பத்திரி குணம்:

கார் இருள் மாலை
தாளிசப் பத்திரிக்கு
தீராத வே மருந்து செய்வத்தோ
திரித்த ரத்த தோஷாதி
சிவணை அதி மூர்ச்ச
சத்திய மாஞ் சந்தி பகலி
சாதிக் காய் தகவண பேரு
கோட்டம் கிராம்பு வழுத்
திரிகடுகு கொச்சு
கிடமாய்க் கொரு திபிரண
அட்ட வெண் மாயக் காய்
தேடு பச்சை வசை கடுகு
தோகணியம் நெய்க் தால்
வேலம் ஏலக்காய் தேனோ —
சாத்திய தெவ்வாய் வசைக்குறி
தாளை யிடு காந்தாய்
தேக தியாயப் பார்த்து நூதி
தெரண்டு தாளை
அருந்திய தோர் தாளிச பத்திரி
தாளை யுரன் கொண்க

(353)

வாழ்ணைப் பெண்ணாயப
மறுபடியும் கேள்
தாதியரே இருந்து வேண்டுப
இயல்வாய்த் தோள் போக்கி
வஞ்சியரே வடு வட்டா பார்த்து
பசேலான் வெட்டுத் தோலத்து
பாகற்காய் புளித்த தின்
மேல் வழு சேர்ந்து
மாண்ணைப் வருகக் கேனோ—
குஞ்சு பொறுவல் சட்டை தண்ணக்
காய வேதக் கொண்டு
கார் கிழங்கு வெண்ணெய் பாட்டுக்
திட்ட மேனி கூடி
சிவக்க வருத்தப் போட்டு
உருக் மாதேன
கேள் மாண்ண மருந்து
கொள்ளுகிறேன் தேனை
தாப்பட்டு ஒத்த சீரகத் தான்
பாணை தொழ் பச்சான் பால்
ஓடி மட்டில் பாகற்காய்
ஊட்டக் கைகளில் ஓமாய்
போட் டெங்கள் மண் ஒருத்தர்
கேனோ

— (354)

(354)

வசமான சந்தன மார்
பலதொ டானை
பொடர் நிறைந்து அந்த
பேடை அன்ன மதும்
நடந்து செந்தவே உலாவும்
மதுக்கை மென் மாம்
துணைநாடவே வாரா வனசத்தின்
பிரிவினை வாசமும் வேரோ —
அன்னமதின் வளர குலை சேர்
மேன்று பல் கூட்டுக்
அழகுடன்
கலந்த பணிப்பு
இப்பயறும் நாதி பாவையரே.

அயர் வசம்பு மதுக்க மெழுகே!

மகரந்த மலட
சாதிமலர்க்கப மலர் உ
தேர் நாட்டு
கூட்டு வெளிப் பக்தி
சட்டியர
உலர்ந்தி
அணைந்து
நெய்பர் கிண்ணம் செய்
நைவந்து
மணமுட்டி மெய்வீர
அருமை பேசுவே
கிண்ணியா மாலே
கிரமா நெறி
பதுமி தரா மகாதேவியே (355)

2ஆ வெள்ளைப் படையைக் கசாயம்
பட்டு ஒரு போலே பயிந்த நரிய
அய சூலிய பதுவ்கு வெளைந்து
கட்டு வேரும் முன்னு நாள் குழையா
வர்த்திடு மேச் சாமம் உப்பு
கட்டிய வசய பாகே வெள்ளி
வசுப்பு லாவ்க வெருகு கட்ட
பயது வ துரிக கு மட்டு
வசப்பதீத நீடே தேனும் பாரி
சாறும் கட்டு மாங்கப் அன்னத்தி
காட்டோர்ள் கோட்டே வைத்து கி
படிட லாங்க வெருக்கா கே.

நீடு வடி சிவர்க கு:-

பாகே நரா சிவ. கன்னை பதுத் சார்று
அன்னத்க் கனக வெண்ணாய் உ
நாள் ராஜயா வைத்து வேள் சாய
தீரை மேண் வெய்து அடுபோவசி
வேள் சட்டு துரிக சாண்

வணங்கு [illegible] சிலை யாடு
கிழ் சுட்டியர் துவலை சாரம் திணை
வெரிந்து ஆர் எழுந்தயல்.
பதுங்கம் பற் றைக் கை வாங்கிய கொண்டு
மதேய்ய கிண்ணனி ளமை விடாய் புகாம்
நவச் சாரம் பரச் சாறி அணைத்து
பூசி பொருந்தி நப் புடமிட்டு கிண்ணி
எதேய் மண்ணும் பொருந்திப் [illegible]
காய்ந்து டு எண்ணைச் சாணிக் கள்
வைத்து ரவயில் வேபு நாள் எண்ணு
எழுதிக் கிண்ணியள்ளா வெண்ணெய்க்
எழுந்து அந்த நீரலே விடாய் புகாம்
புடு பதங்கம் உடை தங்கம் தநலே
பாடு உருக்கி நகட புடமிட்
நீறும். இப்படி வெள்ளி செய்ய
நீறும். அரிதாரம் [illegible] பதங்கம்
கட்டு முனை தாண்மமா நீறி
அமைத்து அந் செகடங்க அரிதாரு
நீறும்.

பால கெடை நீர்:

பாலக் கெடைப் பன்னை கடப்பல உ
திரு நீர் பழ உ ஆடன் காலந்த உ
யாட்டு எளா மணைஞர் எவெந்து
பனம் பாசியாலை பளி க கூட் →
அரைத் துவத்தி ஆால் வைத்து சீலை
மண் செய்து மேல் புழுதி வாட்டு
ஆறி எடுக்கவும். மேலான கரு நீறு.
அரைத்து பண்ணைய கொண்டி முலைவ
கடு விட்டரைத்து உலர்த்தி சீலை
மண் செய்து மணலுக்கிள் வைத்து
மேலே பத்தெட்டு புட போடவும்
இப்படி அரைத்து அரைத்து பேரு
புடம் போடவும். ஆல்ல யானை அரு
அரைத்து மேலே யாட வேண்டு
அரைத்து கூடு எடு சீலை
மண் செய்து வெளியில் பத்து நாள் உலர்.
கந்தக வெண்ணெ தலை பண்ணை தலை உலர்
யசந்தான் தேன் சிங்கலை யா
கொடுக்கவும். கொடுக்கப் பல நாள்

பஞ்சகல் ராசி::

பஞ்சி கல் ராசி பலை உ எவைபால்
பழு வாட்டு மாச்சு உலர்த்தி
கருப்பூர சூர் ஜத்து வரை - காசுகட்டு
சீருடன் ஈ-வ ஆக்கு கட்டு எவைப்பர்
வாட்டணாக்கு உலர்த்தி இட்டவெ
வைத்து சூனை மண்ணுங் கெய்து
புடமப்புத் தீவட ரீருடு.. வைத்தீண்வரே
உலத்தட பர் கிழு சே.. தேனை
காப்பட மதேல் கிரம் அருப்.
அருகு தேர் கசாயத்தில் உண்ணெ
வாத்து அண்டாம். வி.ர உச்சி
ரண்ணாகி தெர் ரிச் சூரசம்
அதி மதூம் அக்கு ரிச் திரிதம்
கட்டு கசாயப் புடம் மாதூத பச்சை
பணை ஊண பருப்பும் கட்டு வரு
ராசி மது போகு வைக்கும்.
பரிசம் வாய வூட வாயசு
வாயம் புண்ணு உள் தொகுல்
தீரும்

காந்த ரேயம்:

காந்தம் பலம் க கெவுரி பாஷாணம் பலம் ௨
அரிதாரம் பலம் ௬ கந்தி லிங்கம் பலம் ௨
அதைக் கூட அரைத்து எருக்கம்
பாலுப் ... கூட்டி அரைத்து
வீராகன் ... உள்ளிட்டு
வரைந்த ... உருட்டி
பேயாகும்.

நன்றாக தேவர் அய்யர் உபதேசம்:-

காணப்பா பாணம் பொடி
கருவிதான் கேரு
காரிணியால் ஆனாடு
கருவைப் பார் பா
சொல்ல ஆல்லை
வீணப்பா
தணவ் போம் தன்னை
இவரா மென் மேல் மென்மை
வாவ்கி வந்து
கல்ஜாலில்
வாணப்பா
பட்டு எடுத்து கொண்டு
வாயமெய் மான கொரி
பாண்டம் தட்டு

(360)

சீரார் கொத்துக் கை மேல்

வேரார் கோரம் கண்ணில்

சிறப்பாக கருங் கிரகம்

பல வே வாரவ கே-

வாங்கி மனைப் பொடித்து

நினைவாய் பண்டைப் பிறகு

வனையுடனை பொண் டே

பொனாய் மேகத்தே தான்

பாங்கு வரு ஆதிக்

கண் கூடு வாங்கிப்

பவ முடன் கூர் கனலே

குமர் தான் பொட்டுத்

தூங்கிலாப் பண்டைக் கின்

மேலே பொய் வடிவடு

தீயணிந்த மேனி கீனை

வாங்கச் செய்து

சாங்கமாய் நின் வெட்டுத்

சுரப்புப் செய்து

சுகானத் தான் மேலே

கரிய பெரு மையம்

—— (361)

பகலோன் முதலும்
னவரும் பாவ்காய்
புனர்ந்த அதனின் உடல
வகை சேர்ந்த கொண்டு
யானை வருங் கோன்
துணை பெருவ கட்டு தனைக்
காய நாந்து கா முலே
வெண்ணை யிட்டு திட்டமே
யாத்திச் சிவக்கி வசு போட்டெழுத்
பாவை கோ யானை யொடு
மருந்து எதாக் சிதறன்
தேவை சுரப்பு கேந்த்
சிரகந் தான் பானை ஒவ்
பசுவன் பால் நாய் கூட்டு
பாம்காய் ஊக் கை குஜ்
நீரைப் பொட்டுது மன்
நீகயுந்து கோ —
வசமான அந்துணைவ கா
பல கொ தானை

யானைத் தேருந்து அந்த வேள்
அம்மையாரும் போற்றவே தான்
முந்தவே உனைத் தேர்ந்த
யெல்லாம் வெல்லுமாகவே
வாரா உனைக் கண் வரின்
காவ லைப்பள் போல —
வசமான அந்தண அனைவர்
வர தினம் கூர்
வேண்டு பலர் கைப்பர் சேர்ந்து
மண்பம் இரவுடன்
அம்மையாரும் போர்ந்து பாணையை
கால் இலை மேத நாள்
பத்திரிக்கு சீராகவே தேர்ந்து
செய்வர் கேள் —

தாளிச பத்திரி குணம்:-

இத்தரையில் மேன்மை நாரி
கிரகணியும் அதிசாரம்
சத்தியமாம் அத்திப் பித்தம்
அதிகாய் அதநன போல
கொட்டம் கிராம்பு மசி
உறும் கிரிசி —

நீட்டமாய்க் கெருந் நரிப் பாண
சுட்டமின் மாயக் காயுப்
கெடப் பசுணு வாரக்
கடுகெ ஞாகண் யுப்
கெய்த் தால். ஜேமப் ரிகப்தசிகி
கேள் தாயன் யரு
சாத்திய கெல்லாய் வணைக் கெ
தாரண யாடு காரகாய்
சாத் தியாய்ப் பாகசு ரிஜாக்
கொல் அதர்திய ரதாா
தாள்ச பத்தி திரண பதின்
காலகுப் வாபுணைய்
காண்ணாய் மறுபு சேள்
கோடியகு இநடி யோ சேடு
யாயல் வாய்த் கெதா யோகி
வஞ்சியரு வடப யனு கொள் வாரு —
தாணப்ப யண்ணைப் கொடு
கணைவத் தன் கொரு
தாசின் யல் உள் மோர்
கெசக் கணைவய் பார்

வீணைப்பா சொல்லால் மைந்
தனைப் பெறவ தன்னை
கவரா மின் மேல் மின்னும்
வாவியே வந்து
வாணைப்பாக் கல்லூரியில்
பட்டு எழுந் செசணர்டு
வாய் அகலமான நரகு
பாண்டிச் சீட்டு
சிறப்பா எழுதியும் தோரம்
மாணவே சிறப்பாக
எ. நாங்க பலவே வாசக—
வாசகியைப் பொடர்ந்து
நேர்ராயப் பாண்டிச் சீட்டு
வகையுடனே கொண்டு எடான்
றாய் கேகவி தேகே தாண்
பாவடு பெற ஆணைக்
வாய்கிட்!
தனைச் சுடு
படுவ டென் ஊர் நிலவே
தனை தாண் போட்டு
தேவ் சீவரப பாண்டியார் நிலை
மேலே பெற்ற கொண்டு

திரணிந்து மண் மிசை
வாசகச் செய்திர்
காவக மாய் இரு காட்டு
அமர் செய்து கொண்டு
சட்டத் திரா டிம பெத்
தெரிய பெட்டு நாவலே —

பெட்டுமே பொன்னவனைப் பண்டு
போதுரர் தெரிணடு
பக்காயும் சுத்தி வந்து
புன்னை நின்றால்
நட்டவர் தூப டென்
தீபம் காட்டு
நாரணன் மே தெய மாறி
ஞகாத்து வாட்டு
மணத் தராவ வெண்ணைக்
காறுக் வாச டென்ன
புமலராய் வாவா வென்று
கெடுமே செசுத் திடு
நான் பதினாயுக் குள்
தேவ கோர் செர
சரிணக வருவோன் பாடு

வடுகு மணியந் தடா
வாசலுக் கேனே சென்று
வரிசை யுடன் போய் வரவோன்
பொன்ன காணும்
காந்த மலர் போல
உமையாள் கிருச்சுத் தாலே

கருணை யுள்ள பாண்டியரும்
கடு யச் சொன்று
சிந்தை பெறும் பதினாலாம் டு
நாணக் கொள்ளச்
சென்று தொடு பணிவாக
கடை டுட பார்
வந்து நடீ தான்
தானறிந்து பணிவ
வாங்கி வரிசை யுள்ள
காசியுட போகம் போட —

போட்டவுடன் மண் கிளை
வேடுபம் செய்து
புதுமை யுடன் தேவ நக்கே
பாணை உண்ணலே
காகமாய் தேவ ஜோதிர்
அவன் மேல் போனான்

நய வாத வைத்து அதன்
மேலோர் சுட்ட வே
நாட்ட னென் அவ் பெரு
எதிர் வரக் கொ போகு
நலமாக எதிர் வரக்கு பயிர்க்கு
பாவாட்ட இல்லை
சுற்கு கொள்கை தியானத்தே
தெரியாள் வாக முன்ன
மெருமைக் கானை தெரு பாடு—
எலிக்கு விழப் பார்க்க உசுவ
போருக் கொலோ கிடைக்கா
மரிய ஞாதுப் எண்ண செல்வன்
எதாருத்த தொட அவர்
சென்றா கொ் குவெ ...
மெலவை நீ பதனை பண்ணை
கருக்கு மனைத் குளைக்
கொண்டு கிடைந்து வைணவ
பார் பாணண தொடகு
மனைத் தொற்றா நிலவே-

அறிவான கடவுளென்று
சொல்லக் கேளு
அப்பனை அகத்தாலே
கட்டி வாங்கி
குறியான அஞ்சுதப் அறிவை
பாடறக் கொண்டு

கொடையான வெய்யிலால்
வைகைக் கட்டி நீறு
அரிவான சுப்பிரக் கட்டி
திண்ணைப் பாதாலே
வாளைக் கொரிய வாட்டி
ஞக் காலப் பொரிய பாக
நீறு பட்ட வெய்ய பாண்மை
பண்ணயகோன் பாண்டுவப்
புகவ வேண்டாம் -

புகலக் கேடா அண்ணன்
கட்டி வாங்கி புள்ள
பச்சை புள்ள செறிந்த திவே'
போட்டு டைட்டு அவனை

— 369

உகல சீர்ம செல்பல் ளைகுல்
பதுமைப் போற்றும்
அப்பனை பொருள் மயது
வரன் னரா நேல்
திரு முருகன் ஆடியுமே
இருக் கெப் கோப் தொண்ண
செய்ய தொண்டு ளைகு
மேலர் செய தீர் தேர்
பகல வன் ணைந்த றக செச்தல்
வைத்திரே தால்
பார்க்கு டின்னை மொவல்
போனைத்தான் பெருமை.
அரச்சுப்பா பொர்ந் தொண்ணை
கின்னைப் பண்ணில்
அதுக் கோ ரோ கருப் மறு
உணா மேட்டுட்டு
பேச்சுபோ பொன்றும் மெல்லைத்
செயதீர் தீரா மாட்டு
பெரிய தொடு தனையில்
வைக்கப் பரணை அருள்
காச்சுப்பா மனப்புக் கேல்
செய தீர் தெரிப் பூண்

370

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] —
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஏடு எண். AD 14.

தத்துவ உற்பத்தி அகத்தியர்

சூத்திரம்.

ஆதி யந்தமான பூரணமே
நாரணயன் பண்ட்
கோக மெய்யாய் நிறைந்த சோதி
நீதி யென்ற காரணமாய்ச்
சதா மோனக்கி நிறாத்
சத்த சாகரங்க ளென்றும்
வேதி யென்ற வேத மங்கள
பதவி கள் மேலெ லவளங்
வெள்க்கெ நிறை பரு யென்று
னண் மண்ணென்றும்
சோதி யென்ற யோனி நால செரர்ந்த
மெடுப் பாப் பாப்பள்
வண்ண மெய் லாய் பேசி றேனே-
பேசிறேன் உகைச் சகெ பெருங்கள்
பேறான நாதனை

— (2)

பிறப் பிறப்பின் வகை யெல்லாம்
தெரி தடுமாறா சிவம்
சமயம் பலவும் மாண தங்கனை
தேச மார்க்கம் பேசுறேன்
தத்துவத் தின் வகை யெல்லாம்
பதிமாறு வழ கற்றினை
மந்திர படம் பேசுறேனும் வெல்லாம்
வளர்ந்த தேசம் பேரன்ப
வட மொழியின் பார்த்த நிலை —
பார்த்த வகை வகுத் துரைப் பவன்
சாத் தத்துவம் பண்புத்தூடு
வங்கிரியே நவ்வார் காரத்த
பரப் பூரண மாய்ப் பரந்துள்ளோ
கருணையினார் சிவ மாக்க
வதனைத் தீர்த்த
துறந்த பல நாதத் திறந்தனை
யீதாற அவனை வாழ்த்தினர்
சோ சிவனு மாகி பராத் தனைக்
குடி வருமெல். யீச னாகிய
பனே வெபான் னொணை
வந்த திருமேலே யோர்ந்

மாலன் பாம்பணையான்
மாதுந் தோன்றுமே
கைத் தான பகுபத் பாதம்
நாமாக்க்த் தாமே
மேவான வாகாசும் வாயு
வன்னி வெள்ள மதி
பரிதி யாவன் னாய் தோன்றும்
எசவான தீர் வு
ந்தின் தோன்றிச் சிறந்த
உர் வன் பறவை பாவெத் தொடு
பன்னான நானசை வேத
எண்மை பார் கண்டு
தோற்றுவியோன் நானே —
நானான சூதைக் காற்றானே.
பாதம் ஒத் தசா வேலான
வைத்தன்னை மார்சனை யாமே
மானான் வரிசெ மாலர்ந்து
கனாவடை மொழுமாணாவேந் திவான்
கக் வையெ மடட -
அமைத்த புவிடப் புதுமை
வேயகக் உனை யாத்திரிவே

கண்டேன் நான் காதலுப் பாவா
உயரு வெண்ட மாடெங்
சுகம் செய்து நாபாங் கொசுலை
சாங்கடு மாணொந்து பாணைவு
மாவ் நாத உாந்து வாரும் உடுபா
மண் மாணைக் கொப்பார்
கொல்லன் மாந்த வாணை யாணர்
கொண்டுக் வாரும் தவாய்த
குருண் துணிவங் கொடேல் —
கொன்றும் மங்க நாணை யால
குவண போயுந் திலை
நயகுந் திரம் மலை மொழியாம்
கொல்லு மொழி திங்களிலே
தீரம் திண்டம் கொர்மு
அகமாகம் திங்களிரண் டு
பண்டம் ஊகால்
வெல்லு கொரணை யதை
முன்று திங்கள் அந்து
உலாப் பருக்க மால் கது
நதி புண்டாய்

— (5)

வல்ல கை யானை மாத மத்தில்
சேவகனுண் டாய்
மது மாதங் கங் காரல்
கைதகலை ஜெண் டிடை—
உண் டாகங் பேயு டாமு
நவத்து வார ஜோதி யாய்
பேயு பந்தியாயி ராமாய் நாடு
பண்டானை யத் தியோடு
வெட்டா மாதப் பகு முன்றரைய்
சொய நேயத் துவாரம்
ஹண்டான பேல வாசு
திறந்தே யாத் தியே
மேலயே யமு முன்ற வாடும்
பன்னா தொண்டான தொண்பு
மாதத் திறமை சிறகபாராய்
ஹயாற்றுங் ஹதனமாக—
ஹதன பாய்ப் பொடுதா மந்த்வத
பண்ணேண் நவர் யானை
குடிவைப் புக்கிய புதுாய்
மாதத்க திகோயல்
—

கீழைக்கடல் பாதக்கல் பள்ளை
குழியாளை சந்த்ர ஜோடு
வேரானை மூர்ச் சதிராத ரேத
யாத்து சென்றல் போது
நாய் தகப்பனின் தப்பு
மனது தொண்டுப்
மேதியள்ளனி யோக வாள
சர்ஜ போடு கிறது
மெய்கி தோணிமேல் யுப் ஜோட
வாராவ யாத்நக்கை ரேகை
தூள்ளாய் பணிதல்ரு
இடை இலை யானேயர் தானை
வேறான பெண் பள்ளை
வெருத்த யோடார் பாரா வரிவான
பள்ளையார் குழியை யாகில்
வேரான நரியகல் பாதக்கல்
பள்ளை வெருத்த யோடார்
பாதுர வரியான ஜோவான அடிப்பு
உயத்தைனப்பல் கூறான
வளர்ச்சியானால் வாடப்பான
பிரியாத முனைக்கல் பல்லெண்ணை ஜோட

நான் காண அரிதை
ஒன்றுக் கிளை யாவில்
நேபாள கிளைத ஒன்றி
போகு மால்
அரி காண போகும் ஒன்றி
ஞானமெய் மாவில்
மகாத் தான ஞானம்
ஒன்றி போட்ட மொழி
பேசு காணார் சா தி மட்டில்
புண்ணியம் பேசு ம
உச்சு மேன யாதி வனாக்கு
மேனைப் வெய்றார்
பாண காணும் அரு பெண்ணைச்
சாகா வொன்றுச்
பரிசம் வட்டுச் சீவக்கண
வொங்கண மதுகு —
கணம் வெண்ண ஈவன் நாத
காரச் வெசால்ல் கேரு
காயம் வட்டுச் தீவானமாப்
போகி யாகு
தனம் மிஸ்ஸ நினை போகு
நதிபாகம் தீராப்

மனம் போல மதியினோடு
அறிவும் போல்
எண்ணம் கோத்துப் பல
தெளிப்பான் பாவையான
மாச எதுக்கு மெல்லா மெய்ப்பு
பே எண்ணிக்கும் வாழு
வெணம் பா எயன்ன உத்தியவ்
கண்மத் தாங்கோ
ஞானத்தை பஞ்ச பாதங்க நாடே —
ஆனந்த வண்டினை கவர
எல்லாப் வருகில்
புவன எல்லாம் மப்புயே
யாக்க குவாரத்த மனக
கர்ப்பம் நிருத்தி மன வானன்
சோர்ந்து அனைமயாக
உள்த்தாக
மாத்த ஜோண்கள்
மாயன் சன்னல்
மஞ்சு எழுவது தவம் எண்ணங்கள்
யமய போட்டும் எண்
மனசு கனவுத் தீர்க்க புரே
பெண்ண மனவர் வாழ்வாழ்

—

வாழ் வான தேக செல்வம்
தாயாரதே மனம்
பத்தி சித்த மால் காட்சியாய்
ஞானவான வசம் சேரு
வஞ்சகத் தாயத் தினைத்
தொங்கும் கண்டமாய்
மையத் தேகமாம் வானவான
தெளிவு தனம் தனோத் தாய
யாசனை வாண்பாணமும் சிவ சத்
திங்க வானவான தாண்
பெண்ணாசை தொடே சிக்கி
மாண்டவர்கள்
வெகு தோடி மனத் திரு காமனை—
தாண்டு நீதியாய் மனதாக்கு
வேறாய் கடவுளுக்கு
தோணையு மாணைப் பெண்மத
பேணுவார் மனம் போல
மண வாழ்க்கை படு தேதீ
மெய்சுட பொன் பட்டை
கொடியாம்

புண்ணாய் மணம் வைத்துப்
பலப்பச் சாவாய்
புத்தி யென்ன வாகு
வேலெண்ண எய் வேன்

நோவாய் பதின மணப்
பற்றி மோறக்கே
கொள்ளி நெருக்கத் துவத்தின்
கூடத் தாமே —

தானென்ற வகார் தச்சுவம்
சந்தி மாயைக்
துன பகிக் பெரியோர்
கூடிய வழியார்

வானென்ற வழி கணைப்
மனது சேர்த்திப்
மாயை பகு தவர்த் தியாய்
பூணத் தூயாள

கோணென்ற நெறி பரியாக்
உலகத் தோர்கள் குளிரவன்று
சீட னென்றும் துணை வார்
மாயை பதனென்ற
சவத் தீ நெறிகள் காணேடு

பொந்தான் பாடு பேசும்
கோடயம் காணை
காணவே தேகத் தை கோலம்
கோரு காயத்
உடலை நானு பலர் தாவு
தோணைச் பாதிதை
உணையர் கேரு தாபுப
தொண் தை பல மாடு
மாவித்து வில் நாதுர
புணவே அதோணத் நர்
காம் மகணை நுறாம்
புகமாண வாதுத்: பல
ணைணைத்தீ பத் தாம்
மாவண்பு வடாச்சுக் கடு
தந்து பேசும் நாம்பு
பெயபுமர் தராயா மாமெண்டு
பெண்ட தாடு வடு நாம்பு
நாறுப் தாயாமமாம
பாதிகோடு சிறு நாபு
இதயாமனை நாணைமப்

— (12)

ஙண்றுநிடு ஜோய் ஙாடி

நாவா யாரத்து நாறுர்த்து

நாறுப் பத் கொடபாட் உடுகித்

கொசண்றுநிடு வாரு யாதுர

முதேறுபனைத் தார் கொசடித்திலே

வொச்சு செப்பா பேயமாச்சு

வன்றுநிடு செப்பதது முனைய்து

கொகாடு யாசை நொரு சேவ

கொதிறு யெண்று வாநெ-

வாறான சேகரது நவதுயாசப்

வாயுப் பர்து புவண் பதுத்

பொறுதின் பதுத் உறான

கொச நாசுகள் பெடங்கே

கொசச பக்சு அவத்து யங்க

உோணம் நாசு வடாரன

கவரு கரு வாறு தாபட்

வொயாதி முனைநாம் மேர்

தாணைடீணயுட் முனைநுடி

மறுரான மண்டாத் பாண்

முனைதை மேர்க் வரையமந்த்

[illegible]

ஞானனை தேர்க் கெப்ப
பசிவ் வாய்அய்
அருந் யடு டுபு வனைக் கெ
பறந்து நிற் னெப்
கோனான சட க வது டுபர்
தானை காப்பான்
பஞ்ச வரணை மறியர் தைய்ச -

தேயுபட மது வன்றீ
பறுக்கு தீனி யது
கனை] சக்னு யறியர்
மனைந்து தொயபகர் கிறணை
தெ்கு நோக்கி துர்க்க தனுக்
அகந்த மானன் கெ
துணை மயக் கானம் தாயுபய
பசிதி யானைர் தாயுணைறு
தகெ புணை ஏனை வளைய
மாசுக் வேய் வணிக்
கன்மந்தின் விளையச் தொசுல்வென
வாக்கில் பாதப் பாணி

பாயுட் யுனெவ் வெணைரெனு

— 15

എന്നു ജാടു അപവദി
ലൊടു വചണ്ടി ജെലം
കിണ്ണി ഉആക ഞാണ്ട
തണ്ടു നിണ്ണു ഞാടു
വറ്റിപ്പയ പാദ് തമോൺ നെ ഞ
കലം പാഠം കണ്ടം പാദ് തിരിക്കു
ഞവണ്ണു ഞദാടു വാക് ജൈയ
വചണ്ണ ഞെയ്ഞ
ഓസപ്പ ഗേൺ പാടണ്ണു
ഉമ്പാത് കൺ മണിയേ
യണ്ടാണെ കുടാര പടം ടേ
വനമാണ താപാത്ര തേൻ മാലെ—
മാ ഞണ്ണു ചാടി യാപ
പൂരാണ്ണ തിണ്ണാടെ
മകപ്പു കിരാണ ജാ ഞാ വാടു
ഗേദ് ണ്ണ ടാമ
താ ഞണ്ണു ജേ ഞണ്ണു വറ്റിക
യണ്ടാമ്പു ഞകരിമാണ്ടു
ടേകച്ചു ഞണ്ണു വമ്പാ ഞാപിക
ഞെ അണ്ണു പാടം ദണ്ണു
ചാട്ടുകം നിവേദം ഞിക്കാപ്പു

— 16

நீட காவக் கருவ ஒன்றியா
வண்ணைய் தோரைத்
தெரண்ண வல்ல யாவக் ஙெ
மெய்ப்பக் கட வாரக்
முரன் மிர்ம பரு தொல்ல
வேழம் கண் கண்ட
பாறு ஆயாம் தேர் வாரி
டெ காரக் நவப் பட்ட
முண் நார் தொல்குப் முனைக்
பரு டண பண்ணக் நண்ணர்
வேழ ம். ஒட காவக் மிலர
யாயர் ணவர் தொல வென்
பேரூ மில்ல யாண்ட தொண்டு
வாணைக்கு பாரோ –
கிணைக்கு பார் நாவ் புனைக்கு
டண்பாணி பருவே
தேக ஒடைலாக மிலா யாந்தப் பாடு
பணைத்த டண்ணது நீத்தி
உடைத் தாணார் பரிதி
மாயுதே சணமத்தே வெவணைப்

நசந் நிவரா தென்று சொன்னைக்

கேட்டேன் பாத வேரிடல்

பேசும் அமாசு புனைக்கல் லேரு

வசந்தனாய் நடக்கவே

காற்கே வண்ணச் சிந்து வந்து

பொன் மட மேல் வெண்ட-

மடப்

தென்றோ நான் சிரிப்பினை

திரிந்து மாவுந் திடனாய்

பொன்டு பாண்ணை பணைக்க

பொய்ப நின்று உண்டச்

உடுத்தி அழைந்து வாய்வார்

நலமான பாத போடு

கவன மாலை யொன்றான நான்மை

கொண்ட பலா டை ஜூய்பா

செய்ய பா புண்ணை அநாப்பு

வாத்தன் அமன்று

நான்றும் நாயுடன் வார்த்த

மெய் வானம் காடல்லே

வாசல்லே தாமனை

தானென்று தானே நாவு
பெறான் றாய் சகல
கொண்ட கொடு கொண்ட
மட்டாற் தெய்வ மதி
வேலென்று மானார் கர்
வேன் னென்று கொண்ணாய்
மெய்ப் பாடு கைய் பாடு
மகேதா எகொண் ணாய்
யுனென்ற தெய்க் நீயுட்டபாட்
இவ்வாட்டாய் உண் மெதி
காசேது எகா ண சுகேது
பானென்ற பாயு வாம்
உத்தம சோடு பண்பு கொல்வேன்
பாக் கேந் பட்ட பாடே —
பாடென்ன வண்டுகேத் நில
யோகத்தில் பார்
மண்ணாளும் உலகார் நேர்க்
சாவாய் விடென்ன பெண்டென்ன
லோண்ண தானென்ன வாடன
வேலான அறிவு நின்னைப்
பற்றாச் கொண்டேன் உடனென

வெர்சு போல் ஞான்ஞாறு
    தீ போல் கூட்டோடே
காவத்தாற் கண்மாயை மாறை
    கேடென்ன வாண்மைத்
கெஞ்சுமில்லை தெருவானை
    பரியிட்டம் கூட்ட னாத்தே —
அக்கிற்தப் பாயுடு வாம்
    உகந்த ஞாலே யாவி வாக்க
ஒண் மேற் கேரு பத்தானெர்
    தேச் சுத்த வண்ணை மூண்டு
ஐர் டுரெத்துன் செய்த்த போதன்
    மேமாய் தென்னு கள்ளும்
போச்சிந்து மல சலரு கள்
    போகா வடாள்
பொடுமாய் வயலு உனையும்
    வளையும் மகுடு
பேச்சிந்த தெத் நிறுடு கூடு தொள்ளும்
    பாடலெவ் வாத யத்தம்
தெருடுநோயும் தாடுனை

- (உ௪)

தோகையர் வாட் டெயல் பாடல்
காரு ஜென்னன பாயர்
கணட் பாத்திரிபன் தொழ வேன்
பேனையனா நினைத் தீர் தே
தோணைய் கோர்த்து பண்பான
வருண பேபாடு நூக்கப்
தல்வாய் செயல்வாய் நனட்
பார்த்திபன் தொழ வேன்
கிரமண அது போடு பரிசு டு
டாயென்மா மாரும் தொக்தியா
கல் கேடு வப் பாத்தரா
சக்தபே சென்றாய் காணு —
சென்று தொடு பரிபத
வாய் உர்த்த கொத்து
தெக் கு வால் வபடு
பேர் கொடு
சென்று தொடு தெய் வரைர்
கண்ணைர் தொக்துட
பேவான வைப்பாம் ராவ
நாருப் மொணநான
தொத்தியது பதிலைர் உருதியாப்
கெக்ணியு யோடுப்பு நீர்வே

சடாதாரம்:

வெண் தோணன் சடாதர.
மாருந் வெசால் வேண்

வெண்ணிலங் வெ மேனாதாரத் தங்
பாயத்தில் யாரென்ற தாவை-

கேளு நீ வாதிட் பாண மண்
புரதந் தான் பாடு

திணை பாவ ஊழ்க ரெ் உதத்
தியாக் தின்ன வேடாதல்

வாடகை மதினிடர் வொல் வேண்
மோதாரப் தாவண

வளியான தாவலும் நரீ
புல் கதி வாழுமய தோமாது

நாளப் உவோது அடல் இயபத்
துர் மு கிமாரத் வித்தகர்வ

நுவே வசால்வேக் நான்
நாரு மூடோர்த் தீரதம்

ம் கோண மாவிப் யடப்பட்
புப் வேணாற்றிகெ் பெ

மதிரும் உலமோ தாவெ

உள்ளான வாழ்த்துமென
நோற்றல் போக் உரைப்பான்
நாரிதருவ் அவ்யாழ் செய்த
தீர்மாதி வல்லமையுர்
திகைத்தவர் தான் தோன்றுமா
யாதின் பெறாண்பர் மெத்த
புள்ளாய் கேள் தவாரிடானைக்
கூத் சொல்வேன்
பொன்னார் சத்தில் அனைத்தார்
படர் சிறும்
வள்ளாடே யாரிதனிற் பெய்வாரி
அவ்வுருடு மலான யாப்பம்
டிசு தவள் ஈதெல் பாடோ —
பாரிதன் பேசே வண வரி
இணைமண் புரவித்துவ்
பண்பான பண்ணு வட்டம்
கொாதி நின் பேர்
சாதிர்யாயப் பத்திகணலேல
டாணார் தாடைத்தில்
பார்த்துமென வாரி தூணமோ
வைரடு வைக்கொயுத் தீரும்

உன்ன மன்ற கொடிபகி
நட் பட்டுத் தூண்ட
சாவே பாட்டுமோ யதரீ
நின்டு சாயுடசிய
பதங் கடந்த காரங் கேடு—
சேவர் பாட்ட மைடமையட்
கொரத் தாயே மைதிர் வாணர்
மைபடு வழியாம் மைதர்த்து மேணர்
தாடு நயாதீனமேலே
பதத்தி வாரியின் டேவற் கணவா
வணக்கமாட் மேவர்
கொணர்த் தாண் பாடு ந
யதாய் பண்ணிறண்டு ஞாட
பதியாக்க் காகே தவ் கடு
நீசா மைது நடப தாவ்
வோடு பார் பதியவ் சா தாவ் தயவ—
தாயோடு சிவனும் மேரன் நாய்
மைபவே பாணை யாதற் ெ
வாயோடு கொண்டத் தவ் வாகத்தி
மேயட் மெங் காடியை

— (24)

கோணைந்து கிரபத் பதினாறுக் கொள்
ஐயரன் அருள் தரு தருப்
காணாரான் தருந் தமல
அபரிய மொளிநாச் சந்தியுள்ளார்க்கே —

உள்ளான வகார வடிவீர
திகாரத் தோசூர்
காரமாய் காரத் தீர் உகேர் காலி
மொன்னாலே தெருசி ம. உ உன
யிரோ யிரோ யால் லோயாலோ
நர நான அப் மகாரே
மொள்ளாய் மகாபாயான் காலார்
தான் லோசே தீச் வனது
திகார மோகர் உள்ள தே
திவயோகம் யாதி நாணய்ய

மோனை சிவாச் தினை
யவ உனம்பரேனை —
உனம்பரேன் பதீ உனம் பரண
பரமாணத் தின் லோரண
பணை தகாணை பதீ நாண
நகி தனம்பரேனப்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] –

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பாடுங் வெண்டலா மெண (26)

முன் ஸ்ராணத் அலோ

பர்வான வழ் கனி மண்

டவத் திருண் ணர

காடு ஜ யாரா மண்டலந்

திருடு ஜ

சதி ஞானி யாப் மாகாரல்

மாகாரகத் கந் சேடு

சேடு ஜ சந்த்ரனும் ஜண்

மண்டவத் கந் ஜாமான

உலோகணியாந் அடுவமெரிக்

சாடு ஜ கந்தர் கிந் தாணக்

கந்தடர் ஜகவ் உ ஹேவாமிய

தாகதீ நான் நோக்க —

நோக்கவே அன்னை போடு

நாடை பந்தும் ஒவ்

நுகவேலன் அசரதீ முண்ண

அனி முண்ண போடு

வ முண்ண ஈசக்கவே காந்தார்

யதந் போடு சிவ்

வண்ண யுக வெண்ணுரல்

நாஉந் தானும்

(27)

தாக்கவே யன்றே யென்னையுஞ்
சாய்வணி யோர் பக்கத்
துரு கோதாரா போடக் கிளி
யோடையு நல் தான்
பாக்கவே அரி முனை தான்
முடி பதாதி பகைவ
கண்ட கேவாடு முடைத் தானை-

நதசஐது:-

வடு ஈவதோ குருவ ணைய்யு
வாங்கு கேள் வாழு
வறாண தினை யண் ணாய்ச்
சுன்னைக் குன்றாய் பால்
திருவ தெய்வ முன்னும்
மால் பதம் மாறு
சூதார் கூபாய முக
செருவர் புரணைத் தேர் கனிக்குள்
கட் போக்கு திடமான
அருக்கி வைய்த நிறு
துண்டி தான் நூறு நாயத்
தானைக் காக்கார் வெண்ணுந்
தோற்றியதை வெய்ய நாயத்
தேராறும் வாடா

வாறான அண்ணைக் கேன்
வணைக் கெனாவில்
மலரத் தேல் கண்ணாண் டிணை
மெரு யாரெய்
கூறான சில் அய் னையப
நாவள வாள அலெ
குறிய வெணை யவல் புரை
கொரத் தரத் தியாவில்
பேறான அசா அத் தாணா
வாற் றொண் பப்
பத்தொனா யாய்க் ஒத் தநிய
பற்றத் தகெ யாலெ
மாறான வெயத் தித் சில்
தண் தான் றொணைப்
பாடிடய் ரிய் யதிஞெய்
பற்றய பற்றுத் தாவெ—
தானெணிற தெத வாய்ப
பாரண ணொபப்
பாணண சொதில் பாறுதான்
தாண்ணொரெ வியாண்ண
யோயோ வெண்ற சுரான ணெருடு
ணைய்தி வாய்ப வெசுத்த

உரைப் பெண் பாவாறு மணைந்த
வாட்ட ணெ் தோ
தோணைந் தெமாண்டம் சுடா
ணைனர் கூத் தன்
குவோண வரி வாச் சு
ஙதுபே கேரு
ஆணைன்ற வயாணண் பொர்ச்ச
துணை ணுத்த மேற்ப
டிணை துண்டோணடு வ
தாணண் கொர்ச்செ –
சோர் தே ரிணன் பதறி
புணிபாய்த் தித்து யாச்ச
சுத் தா மாணவ் பகதியால்
பாணணை சுடாச்
கொர்ச்ச தாண் தித் ர மாண்
தித் துத் தண்ணே
வறுப வாண பறாணணைவ் வே
கொர்த்த வாறு
சொர்ச்சே தாணாய் காரம்
பாதிமாய் வாச்சுச்
சேறவெ யண் பாண் ட
கூபாருடு டட் டெ
சொர்ச்செ தாண் ணைமட் ட
மாடு திரோ பவத்தன்

செய்ண ணாயச் சொல்பவள் சிவந்
சதர்த் துகாசூத் துவே
செசுவராட் பதர்த் தீர்ம்மாம்
கடுகாம் காரும் காணாா்
தாணான பாவ னைணாூம்
புண்ணியர் னணாூம்
திணைப் ஓவ புாிம மேப்டும்
பொாசிபக் உடும்
சாிதை ஒதேர்ச பகு வாிஹா
குடிார் குடியர்
நேணைமயாந் திணண யாம்
பாய வேத நோட்டு
வாஙரீதி ணையட நடக்கா தடை—
நடக்குமே பெடணை பென்றாணே
கொள் பேண் வாிமாண
வாிதீ பயடண்ண தா ணைணை
படலமே மரா வூதி
தணைதுர் தீர்ணை யாவாணை
பேராண யாிய கெட்பாண்
படிக்காண பதர்தா வேடண்ணையக்
கொு பதர்தாணை கண்ட
கோவர் பெட்ணை யாவாா்

திரண்ணை தேச வாய்த

பாரண்ண வேடை

பண்ண சாதி பண்ணான்

தானுமனோடு ஆயனன்னமேன

யே ணணை சவான்னாடு

வந்து வாய்த்த எயசந்து

உணைப்பேண் வாலாறு ஆணைத்த

வாட்டம் வேட்ட

தேவ னணை ஒருவன் பகல்

சவாணைச் சுட்டு

குவொவ வர்வாக ஆழில சேவ

ஆணணை ஆயானை

சொந்த மைந்த மேந்த

மைச் திண்மைாடு யதான் சொந்த -

சேர்ந்த ரீன் புக்கி புண்ணிய

யாசி கிடந்த யாத்தி

தீரமை புத்தியாய் பண்ணை கூ

சொந்த ரான் அந்தமை

திருத் தண்ணோடு றைய வான்

பரணணை தேவன்

சேர்ந்த வாறு செகத்தோர் தாமும்
கோர மதியை வாக்கால்
சேரவே பண்ணி பண்ட கடாகம்
மட்டும் சேர்ந்த தோரை
எண்ணும் மாற்றி தேவரீர்
செப்பவொண்ணா சொல்லவென்
நிலக்கு சமரம் [illegible]
செல்வம் புகழ் நிலைப்பாம்
கடுகை காவு கனார் தானென
பாவமென்றும் புண்ணியமென்று
நிலையே புவிமேல் மட்டும்
பொலிப்புக் கூறும் சிந்தை
தெங்கு மதி வரியாங் கூடார்
கூடார் பண்ணையார்
நிண்ணையாம் பாரா தேக நாடு
வளர்க்கி னையுட
நாட்டு தானே [illegible]
நடக்கவே வேடனை [illegible]
சொல்லொண் மான
வாக்கு வேடனை தானென்று
பாடகை பேதா வென்

—

திணைத்துக் கிச்சைசயை யபளாவ
பேராணை அருவி வெட்பான்
படக் கான பக்க வேடனைவர்
கோரு பக்கிரனைக்
கண்ட தேரவ வெட்டை யாவர்
னைடக் கான குவெடக்கி
யாக வேடனை யைக் எதரு
உலகத் நில் கிணைத் தொகுடு
வொரடுணையத் பேசிச-
அச்சகு ரோய் பின்றவன்
வலப்பத் தொல்வென்
அறு அணையமின் நடு கிணைய
பாண் னைவே
வாசத் து கம்பத் தாவே
வாதக் கடு மொத்தமே
மாடு தாண் னைற் பாதுச் கடு
யெசகிந்த புராணமைவைத்
வாத்தனைமிபெ வைல்லை உறுப்பணை
தாண்ணை யாயத் ஆரடு த் கீழ்கதே
முத்தாய் பெமொச்சத் கீர்பு
மொண்டு வகி வெ வாய்த்து யாலே

வாய்த்த நாவலர் கட்டார்
சீதச் சாலே வாசிலே
பத்தித் தாரப் பசுத் தியல் ரீறு
தேய்வ வார் பதாண வாயு
மாதவ கொந்த தீவடை
வாங்கி மைட்டை திசைப் பனந்தன்
வெயுல- யிப் பவனி வாதாணைய
பரிவ் மடடு வாணை மாவ
மொட்டம் பாரத் சோயுய
பாவ்வ ஆப் வைத்து மைவண்
பாதரி வார்கள் வாந்து நிசைவர் உபய-
அவவாக் வெட்டிய பாதுவாந்
ஆயு வாய்ப் வயலாதேன்
வயாவது மோக்கிய பலை -
கிக்கியவைத் புரிஷனை பாவநசுவைடு
பேசிக்கா வாத் தேடு
பேர்கள் கேனு சக்கிய மாய்வ்
காவைதுயுவ் கதி வருயுய
சக்கைக வைவைவ தேவர் குணமு
நூக்கிய தேகவைமார் பாவ்
கொநந்தோர் பேனு உறுப் -
திணையவ உபாஜ

அனவாக வடவ்கிய யாழிரன் (35)

நாழி வாய் புவனையானென
வயிரவனு மெக்கியன் பாரெ.
மெக்கியனாக் கரிமாக பாவஞ்சனை
பெயர் சிக்கில
வாகடை மெற்கரவ் கொரு சக்கியமாய்க்
காலனும்புய கதிரையப்பர்
சதிராக நடைவோ பேரர் தன்னிற்
உருக்கிய ஏகவேல்லாம்
பாதர் மெறி எதால் வெறு
உதிர் வெறாக்கிய தானைக்கி
நயபதர் தூமப்ப நாய வாட்டு
நடை கிக் கெ வயாரவன்
பெண்டை கவாக்கு பேலே.
வேலான கைத நயபேம்புய கருத்
நதுபுய்ய பேரளியே திருநாய
வாடு வாழ்கித் தொலாணைக்கு
கின்று வாக்கை நவட்டுத்
திருமாறு வாடையார் படியாறுச்
மெலான் வாடையாறுச் நெயகை
கெட்டுச் தீர்க்கெ நைவாறு

(36)

மனம் வேறாகி மாலான
பெண்டாசை பொன்னாசை
மயக்க மற்றுப் பூரணர் தான்
வாழ்ந் திப் போதே -

<u>தேவ தத்வம்:</u>

வாழ்வும் சீர் முக்தியன்றன்
வழி போதக வசமான
பரிபட்ச கூட்டுச் சொன்னாய்த்
சிவாகம ஞானக் குருவாய்ந்து
வெவ் ஒளிப் போதப் படாமக்
கைச் சொன்னவைத் திருவ உடை
பாத் திருமா பெருங் காலே -

ஒரு மேத்த வேணவைத் தீயா
துயா நூலைத்த வாக்கைப்
காவே தொண்டும் போதுவவ
ஞானாய் வேறு பேறு
ஞானமா ரோ ஒன்னம் பயணின்
பய உாா உணக்க மாக மாறும்
அத்துப் பாவத்தன் மெய்கை
கொள்வென் கெசத் தான
மீடு ஒவ்வையன் வாய்ப்பும் கொண்டு
தேடேத்த வேக தோற்றுப் -

நாற் டெ பிங்ஙை வைத்து மணந்தில
செல்லிச் சொ வாரு.

செல்லப் பாடு வசி சொன்னேட்
மறு சொன்னேர் தான்
தீடமாக ஒ பேசற்ற் வாக் கெ
போர் செல்லப் பாட்டில் யாவன்
முன்னே பாடி வந்தே நான் செய்து தீர்ப்ப
நா சொன்ன மாய் பாத்தர்
செல்லப்பாடு யாவன் என்னே
பாவத்த நான் செய்து தீர்ப்ப
நா சொன்ன மாய் பாத்து க்
செல்லப் பாடு பெய் வடமோ
காவதி தான் செய்ய தீர்க்க ஏன்
பத்தி யாள்ளாய் பாபா பாப
செல்லப்பாடு ஆர்வல வேர்
நீன் போபாண் சொன்னோ
உலகு நீன மோ தெரிந்து பாவ —
தெரிந்து பார் சற் கூடு கா
பாகு கன் தெரிந்து வெச்சம்
புகோரா நினைவாய் காணும்
தெரிந்து பாவன் தீரு —

சுற்சாங் கடா பாவங்கள் சென்று
மேந்தப் புகோமா நினைவர்
உஞர் தெரிந்து பாதோன் நீரே
இதுவே அய்யா சிவ வாக்கியர்
நானெல்லாம் தெரிந்து வாக்கியர்
தெரிந்து மனென்று
சொன்னார் பார்க்க வேண்டும்
செடமாறு ஞான் மனோன
வான் மண் மேனாடே தெரிந்து
பார்த்து வந்தார் பராபரமே
சொன்னீர் நாடு அய்யா பரிபூரண
கோட்க் காலா-
கோட்க சென்று சொன்னதியம்
வெறாய் மேனா வய்யா
ஒன் நீயலைப் பராபர புண்ணியனே
நெடுக்க சொன்னீர்
கோட்க பதனோர் கார் சொல்வர்
சேரு பெற வார் யானை
மாலே யான் மடமை நீ
கோட்க மனம் மெய் மனமுகம்
என் செயக்க பெற்றுதாம்

சரிந்த மேரடு கிளைக போக
மோட்ச மாம் நாணு நீட்டு
எசல்வோர் கல்லாண பெ எவனெத்து
பாவரயென்றார் மாணைய உரனை—
பரவ யென்ற செவந் தன்
எதாலவர் தேரு
பதர் நாடு வரர் சுந்தரன்
கலகர் கொன்றி
பரவயாய் மாவாரை கொன்றல்
நாசிர் பார்த்த மநியரிசாந்த
பேசுதவே செப்பரவ யால்ல எவணரு
தெண்ண மாணைர் காசே
பரவ யால்லை தவ போகம்
னண்ணனை கெதிர் பரவ
யென்றார மாப்பது அசரீ பேயு
வரயமா கண்ணிர் சந்தாரிசே
தலைதார் காரணை—

தாழி வகை:-

காணவே தாழி வகையும்
யேகுக் கொல்லன்
காயத் துலாத் தோடு வகிர்
தாரும் —

புணையே மாவ் கிழுகேட் னனை
யதீ் தீ புரண் டோ
குக் னெத் ஜோடே பு தாழுமட்

தோணைவ யாரு எனைன
வத்துத் தாலும்
நடு தனான நிவய ராருபய
நாணைவு மாவ் கிழுத் தாணிரரவு
கிட்டு நத்க் காயப்
மத்தீடு மணையா மத்த் கோ—
கோரு தீ யதுயது வத்து நெுர
கிப்ப ஜோடு வேதும் பாதக
அரத்ரு நிணை மத்த யாரு
நாத்துமே முந்யாத மடியான்
குக் னெ மாம் மாமாகைசன்
குராப்ப வாடு நியனை
வேழக்த் தாத்தி தானும்
மகேண்த் தாண கடு ட்டுவனை
வனையைச் கனைவன் நெத
நீ கிப கோடு நோரருட்
கடவாய் வோபம் கோவரப்
மாச்சியமே பாவ் காகோ

காணவோ தாது வகை
பேருஞ் சொல்வேன்

காயத் தினாற் போக உதிர்
தானும் தானும்
புணவோ மாங்கிரு மேல்
என்ன பேத்தி
பகை படைச் சுக் கெத் தோடே
பேரு [illegible]
தோணவோ யாது என்னை
வாந்த் தாணாற்
நடு [illegible] உதர மது
நாதப் படல் பூண்
நாணவே மாங்கிரு தான்
[illegible] கடுமே
நந் காய [illegible] மனு யாம்
மந்த் [illegible] —
[illegible]
[illegible]
தோடு [illegible] பாங்க [illegible]
[illegible]
[illegible]
யடியாண் [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] —

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

மறை மயம் அஞ்சின்
வாக ஆரஞ் சாலே
தேனைன்ற வண்ண அவ்வுள்
சாதக் நாலே
திடனாகே யானைகள் டே
மணா மயம் தான்
தோணான அஞ் வாலே மணோன்
மயம் தண்ணை

ஊற் பாண அடக்க நணை
அஞ்ஞானம் தோன்றும்
பானைன்ற திவ் நவ் னவயா
அணைகம் தோன்றும்
பரிவாண சேதாந் திம்
தண்ணான டே —
ஆமை ஏ தாணை நால் றிய
பேணான அறி வணை
அரிவாலே யறிய ராகே
காமந்தப் பதி வபாச
சித்தி ராகே தடை யார்
வாவ்கரை மதிவ நாதும்

வாடைந்த மனம் நினைத்தே
கொடாது கொடுப்பு
வளமான வண்ண தீபங்கள்
மதனக் கிடந்தபாலே
மாறு பதைவே எண்ணூறு
ஒதுங்கியாத மனத் தாலே ஓராண் போவது -

அவத்தை :

போக்கு ஏ பதிமானாய்
ஒலியனது போன தென்ன
வேட்கை மிக்கப் பாசத் தாலே
யாக்க யாக்க
தெரிந்து எழாத மதி
நானார் வரி பலவே
திரித்தாரி பாவனைக் கட
பாங்காங் கொங் தாலே
வேது பாற்புப் மிவனாக
ஏசன்ம சு து தான்
பேச்சி வேலை தீருங் கணம்
மயானங் பேசிய
ஐ வசப் பெண்ணே தானே

46

பெருமை-யாய் வந்த மந்திரம்
எனவே வான் தேர
நேர்மையாய் பேரான சாந்திமய
புருஷமயம் தீ

ஒவ்வொருமையாய் மரு காதல்
மனந்தி ஞானவே.

புலவர் ஒலிசாய் மாணைய
பாணைந்த சந்திரதி டே
குருமையாய்ப் பாய் பாய்ப்பு
களிக்கக்
கதிரொளிப் பதவி. புதிய
கவிதை பாலையவ
மருமையாய் பார் தாணை
மாமாய்த் தாமே
மயிர்ச்சி ஏத சாதத்தித்தே
துடுந் திடாடு—
அருந்தேவ சாக்கித்தி
யாதி பிரிவு மாசுத
அறிவுநிறை கொழுந்து தாமே
எங்கள் போதித்

எடுத்து ஓசை மன்று
என்ன சொல்வேன்
தேவாரம் சாக் கிடு தார்
சொற் பண் ஏரன்
கொடுத்த தோர் மண் தவகை
உரைப் பொருந் தானை
கொடனை மண்ணைத் தேப்ப
மக்கி யாலை எடுத்து
எடுத்த மு சொல் வல்ல
உருச் சொன்னேன்
ஞானியாலை அடுத்து சேர்ப்பம்
பாலெய்த் தானே —
தானன்று சேர்த்த புரம்
பாராப் பாரா
பாரா தன் னன் பெற் ஊனா
வண்பாத் அரியத் சொல்வேன்
வானன்று இரியம் மது
ஊனா கிடுக்கு மோவன
தோனாது நின்ற மாலே மட
புரானன்று உட அவாத் நிலை

— 48

உறுதி பற்று நெருக்க வாழ்
திருவும் தீ மனைந்தப்
பணியோ நூம்பு சியத் தியாகம்
செற்றார் கனைப
வேணைத் தை பற்றியா தால —
அருவரித்த பெரியோர்க் கிரிய
வழு வாச்சரிதம்
சூரியா த்தித்தை பட்டுப்
பரிவா மனது வணக்கும் மெனது
போறும் போது பெற்றார்
கொள்கையைப் பாதுகாத்தால
சிறியர் வெட்டுப் பாடல் கரா
தத்துவம் தந்த கேட்டாம்
உலகத்தில் பாராப் வந்துப்
பெரியோர்கள் டோணையால்
வைரத் தாங் சிங்கம் போல
அசத் தொடு வெரு தானைக்குடு —
கூர்த்தவத்து ஒட்டம் நேர்த்தும்
வெப்பத் பற்றால்
தீமை வெறிக் கடந்தே
கொடுமை கால்

வைத்தவாய் பேசுறி
போற்றி என்றால் அது போதும்
பாமரனை மாளவன் னெவங்கப்
புத்தி புகலாத் தவமே
போத மாக்கப் புனை மதிப்
மாதிராகு வழுந்தத் தாமுல
பூத்தமா பூர் சாதி புனா
சேர்ந்து உழுந்து வாய்
மனத்துயா மூணும் போமோ —

<u>குணம்:</u>

உணவே குணம் என்று
உணர்க்கத் தெரு
உற்ற தொடு மாக்க பேதம்
மத்த நிலைடு தொண்டு
வேணவே சாத்து வாழக் குன்னம்
பேறான
போன்றும் பேற்றேன் தெரு
சுத்தத் தைப் பேரதோன் தெரு
நிதானமே ஞானங்கள்
மனோனம் போந்தி எதால் நீக்கு
தொலை அறியும் மாடுகள்
செய்தை வான மாமணி நானம் அம்மால
வர்கார் வசம் னை தான் நானை

தானான தாம தீத் தின்
தெனத் தெக் தேக தீ
தனை தன்பன் வெல ரீ. யுத்தன்
ஸபு கொய் மானார்
கனா லேனாமை யாடுளே டுதி
மைடயனாப் னபாய்
டேசுர் தின்னமை யால் வான
கோனான டுடு ரீத்னதீ
தாய் தகப்பன் டுடு பர்திறல்லாடு
பாவ -பாவ
யுனாான வனதரீ யுனன்பன்
கட டுடைப்ப றுடை வபல்ரர்
தரேனாய் வதார் வாலா-
வானத்
எதார் வகயரங் சாத்தீ வாதக்
டுனத்தைச் சொல்பேவன்
மெய்யனை பதி
டுறிபான
உரிலானா முன்னை
யானன் புர் லானன் ஏரிலை
யனாறுனத் தீ புதி
யாவான்
மவனத் தீர் தினன்
வனா வகயர் பெரியோரைப் பணிந்து
போற்றி வடுன்னயானதய் தீத்த தனைன்
பரிலானன் நிவபத்தி லெத்யாவான்
வைகள் சால் வாடைவாரியது டனாவ

மறுவாழ பலம் இன்றேன்
வணையர் சொல்வேன்

மணம பாணை உத் தோழ
அண்டம் இன்றலே

றுவாழ வாழ வர் தான்
மோகம் சொர்ந்தும்

பக்தா ஊர்வாய் வபாடிய
ஙண்மை யர்வா

நின் யாயும் கொடுமை
பெரும் மாபாவம் தானை

அணைவர் தின் பலமாலே
யுதி தானை கோது

வனை யானை மாணம பலம்
ஊர்வர் கோது

சேதினியன் ஒளி பர்தியர்
மான் ஙாணை—

இல்லர் மு மனை யாட்டுதக்
ஊர்வர் கோட்டு

ஊனை யுநாய் மாதா யுதாக்
இதயத் தினால் போதா

யாடு ஊனா மூதத் மெண்றிடு
சுண்மையாடிலு யுதி செய்வான்

சொல்லுற்ற இணைமலர்ப்
பாதத் தான் கொற்றனுக்கு

காணா மலர்க் கரிப்பன்
வெள்ளப் பெயருமேக்

கொடுங் கிள்வன் செப்புமாக்
குதெல்பன் மானமானை—

தான் பெண்ணைக் கள்ளப்
மெத் தாற்றுச் சேரு

தன் மத்தை மருப்பக்கெல்
கிணக்மூ தீயாய்

நான் மல வானைத் தேடு
வெண்கை கோடு

நாட்டின் சொன்னவ பெண்டு
நாய் போலா வாரோ

கேதன் மதிநு மன்னைமனை
பெற்றே ஒணைப் பாத்து

தூ வாயுவாள் ஆப் போவன
வென் பால் கேத

தேன் கின்யாய் மரிட்ட
சேரு சேதின் சொல்வா

திவ வேடர் தரிப்பு ரோ..
உலந்தும் பாரோ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] —

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

— 54

மேல வட்டை யாழின வண்ணம்
மாண்டார் கருடர்
மண்ணையுய ர வண்ணாசெ-
மண்ணான உனை ஆ
மண்டல ஏந்த உமாவ் கெ
நிப் பணை வார்ந்து தெய்வந்தீ
தைருய வெண்ணை சூரிய
தையுயர் புந்து சிருஷ்டி வரு
நீயலே வெந்து சிருஷ்
சாப்ப லான மண்ணை அலகர்கில்
கிர்ண வாக வாணம்
மதி வெட்டாண் தெருங்கு மசு
தீனிய் போவான
கண்ணை வேரு யாடல
வெள்ளையர் கண்டான்
கள்ந் கிடு நிம் வெள்ளையா
பெரணை சுட்டே —
சுடு வெந்து பரார்கி
ஏர்க்க் நிணை பாரசு கர்
கலைச்சா காருலணா தம்
மாலை வெட்ட வெளி

வொட்டவாய் பதிகல் வேறு
பிராணம் தவள் பாசக
மனம் உசவ் வாசகப்
பட்டுத் பொயிர் வைரங்கு
புலன்கள் ஐந்தும் பரிசும்
புதுவதனோடு கண்ணம் ஊது
ஆட்டு பேரிப அண்டு ஏ மணமாக
மேலான தன் மாதுரு
பலந் தீவாய் அது ஊலாண
பூரணமே தைய்ங் தையங்
ஊட்டா அனைத்தி வரண்ணா
மனம் நினைவம் சுவான
தவ் நடு தேவகாரா மாசுதவ்
ஒனை கண்டு மணமுதி
மனங் நேர் வாசக மாவான
வகார வேர்கிரா மாசுத
மன திரைந்தாவ் சகேரமு
காமாசுவ பேசான
சிவ பாசு ஊண்ணது பேசாசுத
விணைகனாண் பாதுநி ஊதும்
ஊனங்கள் மாழுக

ஐராவ் ஏலே கருப்பூர் திங்கள்
வாய்த்தன போல் நீள வளையார்
கானவாய்க் கட் பயுங் கிளர்ந்து
உருவே மலர் மாலை
பரிவான நிலா கரு பச மருமலர்
கனவில் மருவ கூர்ந்த
வரு கனைந்து பொழுந்த கரும்
மெய்வாழ்ந் தெளிந் வளையாய் உ
ஏதுமாக் கொள்ளப்ப
தேவ தந்து பெறி வாழ்ந்த
பொன்னென ந் தான் கிழமைபயு
இலைக்கு நாள —
பெண்ணார் பாராமனம் கா
வானை பொன் புனையாது
கெட்பார் மனம் வெறாவிப்
பானான கண் மந்தின்
எண்ம மாவிப் பாமருமாப்பா
போட்ட கரியும் கண்ணார்
சோனாணு மறு சோணாக
மெய்வார் உரிப் புருவ
நாத தெளிந்த லோணா நந்
தெய்வ பேண் ஏது

[illegible]

  [illegible]

[illegible]

  [illegible] —

[illegible]

  [illegible]

[illegible]

  [illegible]

[illegible]

  [illegible]

[illegible]

  [illegible]

[illegible]

  [illegible]

[illegible]

  [illegible]

[illegible]

  [illegible] —

[illegible]

  [illegible]

[illegible]

  [illegible]

வானங் கடலே கற்பகா நிலங்கள்
ஊர் தானை மாது தினை வண்ணப்
தானை மாச்சுட் புறங் கரின் கனிந்து
உதியே ய ரு மாச்சுட்
பரவை நிவேக் கற்ப சமர்
யாலே கானங் க டீறவ
அமாரந்து வங் கிணர்து போச்சுற
காய மெல்லாஞ் செயற்
பணையர்ந் தேர மாச்ச ந் தாலே
மாங்கவ தேவ தத்துவ
செந்தியாச்ச செந் யானைத்தா
விழுமை பொலச்சர் தாலே
பொாத பானகனான் கொ வாடை
முனைமுனிவநீ செட்டான்
மணம் வெறாகட் பாலான்
கண்டத்தின் செண்ட மணி
பாடநீ யாப்பா போச்சச் சதியுட்
தெண்ணார் கோமானைத்
தெகாணாக செய்யாம் கருப்பூர
நாக செறுக்க மறணத்
செகாட்டவன்

ஞானா வாய்மிய வணையர்
தூரமாயத் தெளிப்பார்
தனாத நசன் மத் தாபநம் அடுது —
தாபாத்தா முப்பாண அடட
கடடு நவறும் பாமாதி
ரீக் குணப்பாமாத் தக் அரிசுத்
காத மாணத்தல் மாக்க
நவட்ட நவளில் நவாட்டமாய
யதிய வேதி மிதாணம் நவளியாக்க
மணந் தெளி வாழ்க ப் படுத்து
நவாதிமைய யாத்தம்
பலன் கணை யாழ்த்தும் பத் தல்
புதுங் க மொடு காணம் நாழ்
வடடு தேவ கணாதி வைதவ மாய்த
வேலாண தன் மாழ் திணை
பலதி திமிரல அது நாலாக புராணமுல
தெய்வத் தெய்வ நாட்ட
கணதி வாழ்ணா மணத் தடுன்ன
காலாண தவ வடு தேவதாராய்த

— ௬௦

5/1/05

கனவு கண்ட மனைமாக்க
மனைத் தெய் வாழ்தும்
மானான வகாரா பேறு காரும்
மாக்க மை திருத் தால்
கடுகாம காலைக்க பேலான
திரு ஊர்த்தி நின்றுப் போற்க
மின் னொளி யார்த்தி தராவ
வாழ்வங்கள் வாழ்த்த —

சாதி கொள்வார் மானமத் திரு
இரு செல்வார்
யாரக்க மல்லார் ஏற்றிக்கொ
வேகமாய்க் காமலங்கள்
வாழ்த் தொடு கட்டுகள்
கொடைகள் செய்வார்
கூர் வாணைன்று தாண் போர்
வெல்வார் தன் மார்க்கம்
காராழ்த்து வர் துவழ் தாவ
பாருதி யமர் கழுகு பாதங்கள்
பணிய பெறாத தெய்வம்
பணித்து வாழ்வ

வாழ் வாரில் பஞ்ச சேர்ந்த
மாண்ட மெய்வரம் மாசத்
மத்த சேரர் முப்பத்து மொழு
கோட நாள் வாரத்

தேவரோடு தேவா மண நண்ணொடு
வாரத்தார் கண் முன்னும் பாடு
கொள் வாண கேவல மாய்
பவண மரிய ரீசன்

மெழுமை வாரதி தார்
மாணய மடல்
பாசாரத் கேதக மலரிப்
மடு அப்ப வரிப்
பறிப்ப மாயிரத் கேதர் கம்பளிதாமை—

பரிசு மெண்ற தூல மகாப்
கர மெல்லம் பார்
மாணய அத்திய தாரு
கொடைணைப் பரிச மெண்ற
மெண்ணால் நாரிக் கத நாண்
யோமாக நாயாலி
மணமாய் வாணரி தை மறு
அணவ பல யாகை கொண்டு

உப்பமைந்த பண்பு போல்
ஒத்தமைந்தார் வழிமொழிந்த
போன் யாத்துப் பண்பு
ஊட்டிய்ந்த கம்பமே
மாணிடர் கள் காணா —
காணு ரு அத்தான் நுண் வாய்
தொடங்கு கண்ணே தொடர்ந்து
மாண் பாண பார்த்தின் நாடு
யாண்டே ஒது படியும்
பாரத்தான் பாடு அடர் பதுங்
பூரணமாய்க் தொடர்ந்து
தொகுத்தானது ரீ கதா வந்தான்
பகரப் பொழுதும்
மாணாதக் காமே பவனந்தின்
நிப் பொழுது வெண்ணொன் நாளும்
நீ யுத்தித் தான் பார்த் திரின்
இன் ஒன்று மாது போடு
தொரகை படி வல் வருக தண்டு —
அவத்தை நேரப் பொழுதா
பாதொ பாரத்து
வன் இனி தாத்த பண்பு
பண்புபினி பாக

சிவத்தைய வாதாம் செயினர்
து தேக் நாட்டுச்
தெசகத் அவம் மாணைய யதி
கடுளொளி யோவெல் நான்
பவத்தை யாணை மணை ஏண்டப்
பதுவக ளைச் சாம்
பயனி வவர்வது வொறுப்
பறாயி ஞடவத் தெ
யவத் ஞடீய வபவெது நான்
அரிய அாறு ஜெணின்ணை
சடச்சி தாணர்த்த தியானை கினைசிவ -
அறு குவெ மாணைஉத முனாசக்
கதேன் கொரு
கடுகாவ கா ஙாத்து நாநர் நாட்டு
வரியாவா கோயுண்ணியடர்
கைவெயூ யாபட உவ யவ மாந்சப்
மாயா யோவே
வந்வோடு மன தெதரி ணைய்
யாண தாவே யவ
முயுய் தவெணையுவ் உணைசுக
வரிவாண வடபாத் தீ ஏணாா நாண்
காலுரவியர்த்த உதுய கிண்டர் தீாவோ

கண்டபே ஒன்று நினி
விழியா ஊதைக்கல் கோயாகு
தொற்கம் மது போதா வடு
வண்டலே மடுமோடு
வொலைமையா வாசல் அற்புதம்
யானைத்தி மகா மடல்
மண்டபே யுணணை மகா
சக்தி மரிபால்
வொன்றில் தாறு அமாசு திரள்
குண்டமயம் மாணைசு பெய
மகா மாசுகல் குசுகல்
குசுமாதே மாத்தி கடல்
துணல் வாசுதே —
அசுக்கிதி அடுமை காசுது நீல
யாணல்ட வாசு அ
சதா திருநும் மண மாவான
வாசுகிதி வகாத்தி தீது
சிகா-டே மாயல் மாற்பாலை
உழ்து டியணைத் நீல
பேசுக்குப் புதாணைத் திரள்
காரணை மொனம் பாகி

முயாணைத் திணை வணையர்
கிணைமாக்க ப்
பேச்சித்துப் பவேணைவைத் வொடிவ
ஙாதுவா யாலவதாணை
பராணை வத் திின் ணைானி
கண்பாத் பறுத்தியபே —
பறுத் தியாத் தத்துவ மய சமாதி
முற்றிப் பவேல்
பனாங்ணை அதுப மாதி
முத்தி யாகர திபா
ஙஞ்ஙை கற்ப்ப சமாதி யைறுத்
யாழேது உணைத் தார்
ஆடுப்ர சமாதி முத்திணையம்
திபுரா மதுணைத் தித் சமாதி
முற்றி யெபாற்ற மணைம் மறி
ஏவாட யெபாணீறாயத் ஏராத்தெ
மறுத திபாத் தாண் வதேி வாதி
மற்றி மணைதுமய மாய்ப்
பூராணைத் திின் மஙோ ணைாறு —
மஙோயே சித் பணாத் தாய்
தெகாவல வயக்ஙி வாமமஙோ

— 66

அடுத்த முன்னை வாவா வென்று
அரு காவல் பாடிட்டு
மேலே யேற்றிச் சாக்கைக்
பாண்டு வளை யும்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

பாணாயா ஞொயாறும் யட்டீ
வெபக்த் திமாளேப் பரி
திமான மணடயாறு வாத்தி:
நாட்டங் செணயா த்
திணடயகவ பத்தி ஞெர்சி
சித்திமாங் சைசன் மாக்திய
மத்தீ படய் காணயா செவன்
ணைபுதப் கன்ம ஙடா
காத்தி வத்க்கி க் கு பது ந்
தண்ண மொசத்கப் பேணயா
நா ணைம வபகேண போசக்கப்
பண்ட மதி வொசி கண்பார்
ஜேந ஞொந்று-
மணா புத் திமாவ் காசதி
சயதிணாமே செதாபுலிப்
பஞோ அதுவு உன்றுணடய
நிறு மேலமண அறிவ
சொஞேப் சம்புமண மாயா
கிசக் பேரமே ஙாயாபகவ்
மாய்ச் தாமண தானக வெ
அதிவேஜ செவறு மயா

வேலையோ கொண்டு வானத்து
பார்க்க கேட்க
தரிக்க வராமலே யோ
யேசுவாய்ச் சாக்கிற மண்ணியலே
நித்திரை யண்ணியாலே தாவென
தானோ யாதென்றே ரு
சொபேம் அர்த்த ஆச்சரியமே
பு யென்றால் தன் சல
தன்னைத் திரு நித்திரை வர்த்தி
தானை தொழப் பணமாய் யான்
யேக சொபேத் துக் கை கார
மண்ணியலே தொழ் பணத் தினிலே
பயன் கண்டு தேர்ந்தி ப்
போயதுதி தொண்டு கைவிடுதல
வந்த படகனை கொப்பணத்
சாக்கிரத் தினிலே யாச்சகர்
வந்தான் தொழ்ப் பணப் பற
யெத்தின மண்ணியலே
சுபாவத் தினாலே தனைத் தெய் தானை
சாத்திரந்துதே இயப

யாப்புக் கின்றுடைய வைசு
பர்த்தில சாந்தமானது
சுபாவத் திராணே யாக்கை
யாக்கப் போக்கது
ஏகோபமானது நிச்சலமாய்
நிராலக் காரமாய்
நித்தியமாய் கைவல்ய பரிபூரண
சைதன்யமாய்
வியாபக ஆகாசமாய் அகண்ட
நிமாய் தன்மயமாய்
கேவலானந்த சுகமே மாத்திரமாய்
ஞானம் கிரு தெய்வமான
அனை-வர்க்கு மெய் கண்டதாய்
தானே சாந்தமாய்
அத்வைதமாய் அப்புரணமாய்
சுயம் தேவ பாப நாசமாய்
சுவாத்ம ஞான காரணமாய்
நிச்சிந்த மலமாய் ஏகம்
யாத்து ஆத ஸ்ரீனிவாசே
தனமாய் ஆனந்த சொரூப
சாந்த சிவ பர ப்ரம்மமானது

புற பஞ்சனைத் தோனு ஒழி
என்றால் பாரத்திக
திருப்பத் தேத் தோனுவெ நாணை
திருப்பத் தில்லை யெப்பு
யென்றால் மாறும் கருக்கும்
காணலர் சென்ற தொன்றிராய
அத்திலன் சுரப்புத் திருப்பாட்டு
பார்த்தா சில்லைக்
சிறணை அபாவத் தில்லை நாணை
செசை பொலேதான்
தோனுகிறது இது மெச்சனை
யென்கிற நாணை அபாவமே
சார்சா-பறபஞ்ச பேபாய்த்
தோனுகிறது ஆகேன்
சொனுரா நென்றால் சுசா
சேறு பணத் திலே அந்நான
நிறமுடையனே தான் தின வென்
பாலமரம் தான் சாக்கிரத்தி
வந்தால் கேறு பண யென்கிற
பேரின் காவல் கிருவும்
கேவலமானை அறிவு கொகேபத் தில்
இவ இணைய சொகேத்ரய தோனுகிறது.

அதுவே சர்வ சாட்சியென்கிற
சுத்த மாயா அறிவு
அதுவே சிவமாகப் பாவிக்கும்
நிர்வாணத்த சொரூபமாகு
அந்த நித்ய ஞானது ஏகமாய்ச்
சுத்த ஞானபாகமாய்ப்
பரிபூரண மாயந் தான ஏகே
நாய் ஞானந்தி
நிறைந்த ஞான சாகர மென்கிற
பரமாத்ம ஜீவ பொய்யுருவ
ஏகரூபம் ஆனது அதுவாய் விது
திவ்ய தேக சொரூபத்தில்
ஆகார பூரண அவயவ மில்லை
நாம ரூபமில்லை
குண மில்லை வெளி நிறைய
புரமில்லை தத்வ அக
ஏகாந்த சார மாக நிற்கும்
ஞானமாம் மௌனமிலே
நித்ய மாய் ஏகமாய் ஆகும்
சொரூப மயமென்கிற அதுவே

சிவானந்த ஒரு சொரூபம்
மே கோமே சகாயீ
அபாவமாத்ர நினை வினாலே
சொரூப பாதுகவ
மறைய வேறுபாட்டுப் பறமாமாகித்
தானே தானாய் நின்றி
ஏக அறிவாய் வாசல் தெருப்
புண்ணிய காலத்திலே தான்
திரு திரு தானும் ஜெயமே
தேவன்னே சொரூப அநுப
அருள் உத்தமே திருப்
பரமான் மையமே அதுமனே
சொரூப மென் கிற சிதானம்
செவ்வையாமே அறிவாகிறதும்
மெறியாறது நினைவு அண்ணியாமே
கேவல் அத்வைத மான
சொரூபமான அது வாக்கிய மாயமே
சமாதி கேவல் சத்து சித்து
ஆனந்த சொரூப அதி தனை
மனை மன்னியாமே பேரா

போனதுக வாசனா நினைத்தது
வயாராக்கிய மாகி வெறுமை
வந்து உடைத் தாங்க மாய் போனா
பாவமாய் செய்வ் நீதி
சுவானந்த ஸங்கான மென்றி
சோதிப செய்யை யாமே
சிரவண மன்ன அமாதி சிட்சாந்
தகாத அபாய வத்தின் னாமே
வைபு தானம் பண்ணி சுந்தி
சிவானந்த சொரூபமாய் போட்ட
இச்சை யாகி சித்தத்தை
தியாகம் பண்ணி போன ஜீவ
சாயுச் ஜிய மேதானாய் அனுபவிச்
சிருந்து அகப் பாவேமா உட்கிருத்
பாமோன பாய் சிவனை யானதை
காரணத் தினாலே நித்யா
நித்திய ஸுகம் பண்ணப் படும்ச
மணி நிய மென்று நுடி
நித்திய மாயிருக்கிற ஜீவ சொரூப
காணக்கிற அறியாதே அனுபவம்

பார பந்தமாக வேணு மென்று
நினைத்த நினைவு தானே
அனந்த கோடி பாரானதடா தானாய்
பார்த்தது இருப்பது மென்றால்
சகல போலே தானும் தோணுது
அறிவாலே பொய் சொரூபமானாய்
அகண்டமாய் போக்கி வாழ
மண்ணியாலே தானே தானாயிருக்க
பரப்பிரமே யாதென்கிறது சொரூபம்
உலவும் எது சொரூபமானது
நீக்கமலமாய் ஏகமாய் பரிபூரணம்
மாறு வாங்குகிற பழயனாலே
அறியாதது வேறொன்று மில்லை
அறி மத்தியத்தி லில்லை
பூத பஞ்சுயி பார்த்தானை காலமே
இல்லை நிராதார மயமே
சொரூபத்துக்கு பின் இணைக்காரிய
கருவங்களாலே பாவனை பண்ணி
பஞ்சதனை மாற்றி யானாலே
கொட்சை அபராத பூசை பண்ண
வேணும்

பூசை பண்ண வேணும் என்றார்
பாலாதி தேசம்
ஆவாகப் புதிக்கப் படாது
ஒன்னன் நாளுந் தன்
எல்லாம் காச பட்ட போலே
அசுத்தியச் சம் பூரண மாய்ச்
சாட் சாரு காரு மாயனே தேது
சொலே மாதுர் எல்லாம்
அங்கிகரிக் காது அனையாலே ஏவ
சாலேயும் ஈறியப் படாது
எய்ய யாறிய வேண்டு மென்றார்
உயிரோடை ஏகுது
அறிவன் சிவ
பணுச்ச வழை
பாவக்தி சால சொடு
மாதுறி மயனே டு உள்ளது -
தீரா ச்சா லாய்
அகரு நாவாய்
தென்னிய
ஒாங்க பணு
சித்தி ஆவநுமாக
அபாவத் திரிவா
பாவத பண் பாலாகு
பாவத்த அபாவமே எய்ய

பெண்ணாய் மலைய பெண்கிறு
மேல் சலை மைதான
கிறு மௌன மேவியத்து மாகிறு
வாயு பெயர் தி ணாலே
அலை பேல அல கிலப் புச்ச
பஞ்ச புதிரா உமானை நாய்
பே வகும் நிலை யாப்ப புகல்
மாகிறு நோயாய் சோலங்கு
அங்கா மாகிறு உலை யானைலே
உயாராக்கு ஆண் கருணை பாய்
வயாக் ஒளி அதி வெப்பு வெண்டி
மலபு மகள் பொலக்
காணை ஒசிவ பொலவே பேராணை
தே ஆபய மானை ஒசுக்கு
லோகத் திவே ஒசினி துக்காநாகலே
அதி வெப்பு ஒணக்கு வானகிறு
பொகி பி அவனாகு புயாலே
மரிக்க உலேச பேமாய்
அவைகல் பிலாய் உடபணைக் மாகிறு
புயணைமலே அக்கு பபு மானை
வசைக்கு

சொல்லப் படாதே அப்புறமே கூறு
சொல்லுங் கருக்கு மான
பரித்த அடமன இணைக் கரும்
பலிந்து பேப மாகி
திரணான் உண்டாகிற படிமானம்
மான வென் கரு பொய்
அதனால் மான மேதான் வெயம்
தொடு சீவனுக்கு அவை வசை
புண்ணியர் பல கரியத் திரைமை
சிந்த வேத அறிவானவ
பதிக்கு செயல் தானாய வென்று
வெட்டு பரிந்து சிந்து
பேமயானத்து அந்த உரணைத்து
சீவோகம் பாவித்து செட
வாசனையாத் திரு வாசனையும்
சீவோகம் பாவித்து
செட வாசனையத் திரு
வாசனையும் ஞான மே
டெல்லாய் கேவல் சுற சிவரணத்து
பரிபூரண மான அறிவு

[illegible]

அனுபவத் தோணாமல்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

நிர் குணமாய் சகுணமாய்
அதி சூட்சம தானாய்
அகண்டமாய்த் தானே தானாய்
யாதொன்று ஏது கொடுப்பம்
சத்து ஞானமாய் ஆகாசம்
மலயமாய் கொண்ட தேகி
தானாய் கொடுப்பம் நான் சுகமாய்
யாதொன்று கொடுப்பது இல்லை
மன நினைவு யாதும் இல்லாமலே
அறிய கூடாத ஒன்றான
மனம் பற்றி யாதும் இல்லாத
சாட்சியாய் அதில் கொண்டு
அந்தரங்கமான ஆதும் கொடுப்ப
ஞான பயனாலே கலப்
பதமான மனம் பற்றியானாலே
யாரிக் கூடாது அதை
யானாலே கொடுப்ப மானத்
அகோரம் அது வெட்டுப்
வென்றாய் செல்வம் நிலையும்
மெச்சுங்க கொஞ்சு நல

சமத்து சிலை சீர்த்தி அர்த்தம்
செச்சங்கள் அர்த்தம் பேசி
செசவ வாயாகச் சிரிக்க
செய்ப்பு செய்த மை அறிய
மாட்டுக்கண்ணோ அப்பு ம
பண்ணா பசி சகல பாத்திரங்கள்
வஸ்த்து ஹனைவே சிராசுர அர்த்த
பேசி புராணமைப் நிறைத்திருக்கிற
வஸ்தி ஆபாவத்தை அறிய
மாட்ட யில்லை கொடுமையை
அதனால் கூட மாய் செயதி
கொடுமை தாய் சுவயம்
பாகாச மாய் ஹாங்கெ கிற நத
அனுபவம். சரணாத்த போதம்
முற்றிற்று. ஒரு கமலம் பாமானத்தம்
கமலம் பாமானத்தம் பேச பாதமே —

தேவனை சகாயம்:
கொங்கணர் பதஞ்சு ஒப்பந்தி!

ஜென்றான மயோவாச பரம்பரையாய்
வந்த உற்ற சிவ
மூல ஒரு பதஞ்சலி பெற்றேன்

12/1/05

சேனைநாதன மாலையாய் கோரு
வாபதிட் சேர்ம் மாரிய
பேரத ஓட பத்துதைப் பேரத்தில்
கன்னாரன கேடங் அண்ணே
உருப்பனத் தைத் தசோப் உவன்
கதேர் தேனக் கதேர்தம்
அதாம் காரணா தைதாட் பண்ணாரன
பாரிதிர அயனாரு
நாதர் தாமி பரிவான அக்கடதான்
அசுந்தரன் தேசோ—
பாடலான வாயுக்கு
கோட்டப்ப
அகடையான கிரித் அண்ணா
ஆகாசம் அபாய் கிலய ரேணப்பா
கிராமம் மாடி
ஆய்காரம்
சேலை பே
மேயதாற் ல் அவனை
மாசே
பேராசப்
அங்கிருந்து அபலட்ட
நாடப்பா
நேல் போடல
அதண்ணார்
அசோடு தறேன் சேனாயர் சேரு
தேசேட
தாமப்பா
பாராணன் உடே தாயான

— 82

சொத்துத் தேடி பெண்ணைத் தான-
தானென்ற மமதை அவள் சொன்ன
உடல் தன்னிலை
சுத்தத் து மயானம் உடல்
தானென்ற ஆங்காரம் கொண்டால்
போல கஷ்டம் வாழ்க்கை
தானெப்பா கண்டு கொண்டு
வேண்டி புத்தி கொண்டாய்
மனதில் உடல் கொடியவன்
கஷ்டம் வாழ்வு அழகு வாழ்வு
மானென்றும் வேண்டி பெண்ணும்
பாவச்செயல் அவனை
மோகம் தோன் பெண்ணுக்கு
பேய் மைந்தன் தானே—
முறையாகப் பெண்ணை
மயக்கு தான் மோசமில்லை.
நெருப்பு மேல் நெய் நெருப்பு
பாடு முறையாக
வந்து தோன்றுமானே யாவும்
மோகம் யாவும் தோன்றல்
பெண்ணை யாவும் உறையாக
அக்கரை தான் தெரிந்ததுவே.

உத்தமனை கருணாநிதி
தாணுவினை கொண்டவள்
கறையாகப் பார்த்த வனிடம்
மருப் போலக் காக்க
கொடுக்காய் போற்றிடவே
சிரகம் மறை—
ஆடப்பா செழு தோடு வையம்
காணும் அப்பனை
தீர்த்வங்கள் மூர்ப சுகம்
நடப்பா அருள் நெய்
தேரடி தோடு உத்தமனை
பதினொன்று வாசல் காணும்
பால் வாரு வரி
காடப்பா
சிறி தேடுடை கறையாய்
தாயுண்ட அன்ன மூர்
செய்யும் தேடப்பா நீருணைய
தொய்புடை கறை நெல் பாடு
மலைமகள் தந் தேர் தானை—
தானென்று பதினொன்று
நடவச் சுடர் தாண் நிலை
காதல் மா வெய் நெஞ்சு வடு பால்
வெள் வாசு உத்தமனை

-சிபு

உனையன்று பெண்ணுருவி மனது
வேறாய் உருக்க ஒன்றும்
மனமானே பொன்னாய் பார்த்
தாலே காணென்று
பொறியுடைய வாளை கொண்டால்
மடவாவாள் புலைநுட்டு
மைந்தா என்னறயாய்ப்
பப்புந் தான் தண்டு
கொண்டு தேனென்று பொறியுடைய
வாளை கொண்டால்
செம்மல்லாய் இப்புந் தான்
செய்திடு வரற-
வரான மயனம் பெண்ண
உன் மனைத் தாயப்பா
மேடைய தோர் கோடா திருவாய்
வாட்டாய்ச் செய்து
தானான செடமர்ந்த அண்ட
மே மர்கட் அது திருவாய்ப்
புவன இற் பதமே மாட்சி
உறான உன் மனைத் தாயாலே
கூடிக்க் கொள்கி யாவன் வணக்கு
மைந்தா யார் யாரப்பாப்புணர்

மாறானைத் துக் கடங் தால் அறவும்
மாக்க கணைத் தென
பண் தெண் பாடி வனை யாதாட்ட -
ஏனை கண்டு வயாக சவனை
-நானை தெற்த் நீபடு
மதத் தானை அனைந்து கத்தன
சீவன் செந்தன்
நினை கண்டு உன் மனையால்
தசான் யோகி
நோனை வாவிய பணில கீழுகை
யோர்கள் தினை கண்டா
சிட்டன் கிளக் சின்று யோர்கள்
செப்ப தேரன் தின் நீலைவ
ஏவத் தோர்கள் கனை கண்ட
அழு வனையால் மிளேச் சுப்ப
கலக்க வனைக் கேட்டே அது வம்
நினை தகண -
தானென்று நாள் வனையால்
காட்டம் வழு போர்
தன்து நின்ற சேனைக் கொ
மகேவ்கா மாடே
நாம் னெண்ற யாணகிக் கொ
வெண்டேய
பட்டு

ஊக தொறுபா பொன்னுக்கு
தெகிர் வளமாந் மாதே
சிரணைனறு பொரன் கெடக்க
ரசன் கொண் னனர்
கெசக பெள்ளரப் பரிணைணறுரப்
வணையர் னனணறுப்
பரணைனறு பண் நரணைட
அரிவே பொருப
பரிவாக உருப்பணத்துப்
பசர்ந்து காரணை—
காணைப்பா மேல் தொரவேத்து
கிள்வாய் வாயச் தொள்ளோ
னக ணைறயாய்ப் பாண்பதிர்
வாறு திவந் சத்தி
பூணைப்பா அண்பத்துப் பாப்பு
மே காணுப் பாடி
புகாரகப் பவளத் திரைப்பவுள்
காணுப் பாடி
ஊணைப்பா பதந் செயறுப்
பாப்புமெ காறு தெறிவாள்
தாணும் உன் ணைணந் தாழ்புயார்
பாயிந்த வடு பாடி

87

தோணையப்பா அவன் கடந்தான்
அறியாத போதனு
சொல்லுகிறேன் கருக்கலே.
கேயத்தச் சொல்லுறேனே —
சொல்லுறேன் மனக் கடந்து
அறிவாச் சேச்
சொற்ப்ப மென்பார் அய்யோ
மக்கா மக்கா
மல்லாறேன் மலையாளச்
சாதுக்கே பாகியம்
வழக்கு மாய்த் தோட்ட மென்னி
கூட்டித் சொல்லுறேன்
மென்னு அவன் தான் பெரு
வாளை யுண்டு செல்லுவா
வாடாது மண்ணு திரும்
தோக்கே வெல்லுறேனே
ரேணுவா வாரண்ண கீழ் நோக்கி
வேருக்க தெத்து
வயக்கு உடைத்துக் கூட்ட —
கூட்டாறு கூட்டாறு சுத்தான்
நீத்தான் கூட்டமை
கொள்ளை மாட பாய் விண்டு
வழி யென்று சேத

— 88

ஆடரிசூழ் வென்ற சொன்னார்
கண்டு நேர்த் திடிப்
அருவனக் கல் பெருகு நீர்த்து
வெப்ப நீர் சொல்லுரு
உடலரசு உலகத் தேற்ற
ஞானப் பார்த்தால்
உவ்வாருக் கொண் புரம வெண்டு
கொண்ட நீத் தேரர்
கூடி போவார் மெ வெண்ண
வெண்றால் வடித் தடன்
கொற்பப் கூக்கோக் கடாண்டு
நீதுப் அறிவான் பாடு—
பாடப்ப வாழி வெண்றால்
அறிவல் மாம் வான்
பாம் காதக் சிவ் தாண்டார்
கண்டவ் ருபிச் தேவர்
யகேந்து ணாசுப்
நோப்ப
வெலகுப் போர்கள்
கண்ட வனா
நோக
தவ்வ வார்கள் கொப்பர்
கொண்ட வடடு அகண்ட ஈசி
காத் துணைக்கள் கொறு துவாரக

அகண்டவனைக் காணும்
சேரப்பா வென்று
எண்ணெண் அறு நூறு
போகரேழ் செய்த வேதம்
ஜீவனை நெஞ்சிறையாய் மேலே—
கேளப்பா நாதாக்கள் சொரி
ஜட்டுக் கொடியாய
நடக்கையாலே புட நெய்
புல்கள் தாம்பாப்
பட்டேணை நா எண்ணம் மாலே
சுத்தமாய்ச் சாந்த மால்
மாநுஷிகர் நோயுள்ள நேமப்பா
பாம் கொண்டு மோதாண்
யோகி நோகப் பட்சி யோடு
மிருகங்க ளெல்லாம்
ஆமப்பா அந்தணை யாய்
நாதாக்கள் எதாண்டால்
வாகார மேனான் மண்ணியல்
கூட்டு தானை—
கூனென்று பாமாறு தான்
மிகேச்ச எல்லாம்
சாதக மாய் செவுண்டு கவுன
மெய்ந் தால் வானே

(90)

வானொன்ற வெள் கடந்து
அறிவாய்ச் சோதியென
மறு சனமைப் பெருநதி மெய்
சேரு மகானென்றக்
திறிஞ மயான் முனிறு மெண்ணப்
யோகினை முறையாய்
முன்று மென்மை யோகத் தான்பு
கோனென்று ஞானத் தமிழ்
கொள்ளுவார்கள் அறிப்பானைப்
பதி னொன்றுள் வரை சொன்னேனே—
சொன்ன தொரு யோக மேடு
ஞானப் பார்க்க
கூட்ட மெய்யாம் சொல்லுகிறேன்
அந்தரக் கேள்
பண்ண தொரு சடத்தி லிங்கே
முலம் கொட்டுப்
பதித்தானும் சக்கரத் தைப்
பார்த்து யோகி
கண்ண தொரு மதியம் முறை
முனைக்கு செம்பியே
கனத்து நின்று யெகத்தை போன்
மெண்பார் சோதி னென்ன
வாண் மெண்றம் தானி வமல்
கைத்தே இதே மனதுக்கு
ஆத்துமாவ் கேளே
—(91)

17/1/05

கேளப்பா புலி மெய்யர்
தீயான் வழி
தெளியான சகலத் தீர்த் தீரம்
யார்த்து தான் மேலே
ஆளப்பா தெருவின் மேல்
போதும் காத்தி
அவ்வளவு மனத் தினைவா
அருந்தவ பார்க்க
தீளப்பா வருத்த மேலே
அறிவான் மேல்
போாத வெள் வெளியைத்
ஒள் தான் வொளித்
ஆளப்பாக் காத்தி வெளித்
ஐயுய் தான் வொளித்
தெளி வடிவு போதம்
போதல் வொளி
தெளிவே வொளிசு-
தெளி பற்றில்
வன்றான
மேல் அது
உத்தி தெளிவைப்
போன் காத்தில் கிடைம்
சொல் தெளிய
கண்டான
போனாம் மெய்யின் மேல்

ஒரு முறையாய் ஒருக்
எகாட போல மென்று
தன்னைநன் மென்றிட எனக்க
நின்றான் போலாம் காம்
அத உலாய்க் காணும் மப்பா
நாலாட் பரி
பண்டானை அக்களு நாத
தூய எசால்ல பாதத்தணைட
பாத் திருமண் மேனி திருவேங்கடனை —
திருவேங்கடனைன் ஒப் பாதத்தானை
தோய தோ நிவண்
சொல்ற் சாத நிந் திணை
ணைர் வெ காணன்
திருவேங்கடனைன் கண்டு தமர்
எசாக்க மோர்கள்
சாத உலாய்ச் சுலாதி ஆடுவ்
பசாக்க தானா
திருவேங்கடனைன் சுயம் மானா
வாய்க்க தோடும்
எத் தின்ன பாக பல எகட்டு
எயத்தன் வக்கா
அவேங்கடனைன் எகுரூப போடு
அண்டபு வெ கோ மப்பா

அறியாத பெண்ணைகள் தான்
மற்றோர் காணை-
பெத்த தாத பாடுகிற தோர்
பெண்ணைகள் தனக்கு
எங்கள் வருகிறீர் வைப்ப
வருந்த தாப்பால்
மைத்தக் கொங்கம் சித்தாக
மைம் சிந்தி நுணம் சிந்தி
தேவத் தமிழ் காரியாகால்
காயச் சித்தியம்
முத்தாக கோலிகை யாட்டம்
தேவனே சுந்தி
முத்தலத் தமிழால் கண்டு
தாண்டு ஒழித்தப் புண்ணிய
செம்ம் பொலிவைக் காண
ஒவ்வோர் தேகம் போரா
தென்னை தானை-
தானென்னை உணர் இரேவர்
போர் நாயன் சிறுமைப்
பொருக்கு உப்பு மென்றார்
கோணத்து அணுவு நிரப்பு
உண்டு காண்டம் கொண்டோம்
தது அது கொண்டானம்

ஒரு வேனவென்று சொன்னாய்
வானைனைப் பற்றி கடந்து
தியே பொலியாப் புல்ல
மெங்கி யங்கே போர் புரிவோம்
கேட்காய் கேட்காய் பாதை
பானையை ஏந்தி நடக்கும்
காட்சி யான் யாம் ஒரு புலர்
பதும் பணைத்துள் நிறை - பாணை
உற்பத்தி நிற்கும் ஒருபுப்
தேவதை கட்டாய் -

குறிப் பொருள்:

பஞ்ச இரண்டிய மதி பாய்கின்ற
பின்னைய பார்த்
மாறிய கறணம் அணையை
பேணி போடக் கெய்யாத
நெஞ்சு வானியல் வாதி நினை
மதி கதிர் தேரை
தஞ்சம் மாறு அன்னையப் பெறு
தீரு போனை அவ்வாய்-
சகர்குசு உயிராய் நன்று
அகம் நிறு கடை காரி

95

மற்றுக் குடு கன்னகையை விழி
வானவனைப் வணங்கி
வானத்தி லிருந்தின்
குலிரக்கி ஞானி
இயம்பிய சொல்லாபம் தின்னை
அகத்துடன் கண்
நானே துயரங் கிடக் கொண்டிருந்தேனே—
வேத நாயர்த் தோர் ஞாயனர்
வாய்ப்பய சொல்லோரந்து
கொத்து கனி செந்நால் அரத்தா
குணம் ஒழி கொண்டு
உடவாத வையாயல் அன்னை
மைந்த சரவணத்துவார்
போல நீதமாய கந்து காரட்
நிச்சயம் பொருப்பா மேவே—
மாதனை புகத் தேடு
மலர்குளி சோலை
வாழ போதனையல்
பதங்கள் பொருளிய சிகரி
மாடம் தீரன் கோபல் ஞானம்

பண்பாய் செய்த இரணம் பெறுந் (96)

சோகனைத் தாரா

சொற்ற அத் திகழ்ந்திடும் பக்கி

யான் சுதேசி நாயக சுற்றன்.

அன்னவள் துணையாக யோகில்

ஞான நெறி யதனால்

சேயுடன் இன்ன உலகம் மகிழ்ந்து

பெற்ற தவ யோக ஞானத்தா

தன்னில் மன்னவன் தனைக்கு

மன்றால் செய்து

மாணிக்க ஒத்த தன்மைய யாரவே

வேண்டு இருப்புடன் வாழும் தாயும்

பத்த பாவை வாதன் ஞான்

ஞானது வா பாறதுப் போர்

படைத்து பேறு மதோர்

துறவி ஞானமை யான்

நெருக்காமையால் தோற்ற வார்

நகரிச் சேர்த் அதன் தன்னைச்

மறவி யோக தன மாண்புடே

- (97)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] —

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] —

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

—

மகர பெயாக தல கிளை
வேக முன் கோயாது தகை

வெறு வாரவன் தணை யணி
கொய் தான் பாடு -

அருவ்த வண்ண ஞாநவ கு டங்ய
கந் தின் வை பாவ் ளைய

ணைத் தெறு யாப் புதுமெ
பனைப் பத்தால் ஒ ப்

பசிவந்த வந்த ஒ் காறு மாகயாக
யோங்கி முன்றா யணி

னாத்துன்ன ஊரந் தாண் பாடு -

செண்று முன் தன் மகன்
கிளைத் தழ் செரிந் து

நண்று சிவனாகி கிறு ணையாட
வென் நணைகழ் நேனறு

யாக தண் யால செடு முன்
கோயதுய் பொன்று தக

திணைக் கிழ்தி யோனக் ணைய அணிதத்தான் -

அண் புனை யோ னை நோக்கி
அரியா செய் வாடுதன்

நண் புனைப் புதல் வனை
ணைவக் நோடு யப்

யாங்கனைய வெண்ணெய் வென்
புடை சூழவோர் மாறாய்க்
செய்பய தவிர தெரிந்தும்
பண்புடைய மகன் போல
சோகம் புரிந்து யார் பறைப் பதனன் —
மனைய வா உன்னத் தெய்வன்
மெய் திரல் நியும் தீர்க்க
உளை வதால் போர்தி போல வென்ன
உன்னை வேதியனாய் பாண்
நிறைய நின் கடனை வாங்கி
நின்ற அக்கடனை நீக்கி
தனையனாய் கவலை தீர்த்த் தெய்வ
சொரு உதவியனே —
ஆனதால் இராம யாதி அவன்
கடன் கொண்டு போனான்
தானதில் யாம் வேறு சான்றி
யாதி யாதோ வென்ன
போனவன் மாய் வெந்தொரான
மன்னர் இனிய கோட்டில்
அன்னம் அனைவர் புத்தர் கொண்டு
அடைத்தனக்கு புதல்வ என்றான்

அந்திய சோதித் திட் பன்னிய

அணைக மாயக் கூடட மிட்டு

சாத்த மாயத் தகோளாளர்த்திச்

சூரிய காலச் சைஞ்சு பேசு

பத்தி அகோ பொணால் தெளாரித்

சூத்துக் கென்னை வர்த்தே

மகணம் அவ்வா போக்கணால் வருதுபா -

இவவாடு வொாடு சொன்னேன்

இறையத்தைத் களிப்பா வெண்ணித்

தவ்ஊமய மதத்தோன் கூதத்

சகோதாரணிப் திவ் சாத்தித்

சொவ்ஊய வெயவன் பாண்டி

திரட்டியே சூனா கணேதான்

பவ்ஊய மன்றி நூலு பாண்டித்தி

மச்சித்துக் கொன்னை -

தாரத் தின் மைப வந்தி

சாத்தி ஞானாதி

தாத்தட் மாட்

கண்பன் ஊனாத் துச்சினான்

பொறா பாறைத்த போரவ்

தொரணை வெண்கப் கோணின்

காட்டம் பாவ்வி யா

காட்டம் தோறுத்து பேதியும் வந்து

பேன்ற நா வொான்றுத் கென்னை

தெரிவ தாகில் படைத்து மாதவன்
னென்றான் பார்த்தும்
அவன் பாலன் கடைத்த உயர்த்தில்
மாணைப் வலை தீர்த்தகணைய-
மாயவன் மாலன் தந்த மாற்றம்
கிரிய துங்கம்
ஆயதாளாங்கு வந்தி அயனவர்
யப்பு மே அதில்
மாய் மாய வலகப் போகா
நின் கடன் தாக்க
யென்னனிர் தாய வோர் மன்
னென்றான் அக றேற்று
துணைப் திறப்பாய் —
நில மேன் துலங் கார் தூபம்
னெத் தியாய்க் காற்றம்
தீர்த் தார் கிரியுத் தால் பிறங்
காப்புரை யென் தான்
துலங்கிய சுக்கைத் தோன் றிய
மாலவனைக் கிடைதாய்
ஆபரணத் துணன் வயினன் மல
மாறவர் யாவதே

மேரு மேவும் கிளர்த்திப்

பண்ணித் திட்டு மென்புணர்

பதுப் பொருந்திட மென்மையாய்.

கொடி பங்கி நாணி கழு மொழிந்து.

திசைப் புகை சகாயம்:

அங்க வாதத் திவாரணம்:-

நொய்ச்ச யாச்சை வேணும்

மெய்க்கு சாதிக்கு நெய்

தின மாமேல் திற திக்கல் லேக

பட்டுச் சாதி மடையமிர்

வெகேடு அங்கப் பது மெமாயல்

கான் அங்க வைத்தியை

சொல்லுகிறோ மதிவை மெனாரால்

சாம்பா புதி மோசி

கேசி அப்புய மென்றி

அங்க வைத்தியமாகும் சாம்பா

புத்திரை சொல்லுகிறோம் மருசு

பக்குவமான சூரண மோதி

திதிமாக்கு கொண்டு மார்பு

காழுந்து முகந் சமன்

சுமன் பண்ணனைக் கொண்டு
அவை உசச் சந்திரச் சித்தினை
உன் மனன் மாய்ந்து வெட்டவய
திட்டமாய் நிலை யாட்டம்
மது பார்க்கச் செயல் கிரக வெல்லாம்
ஜெர்ஜூர்கள் போலவே யும்
வெண்மை யாகவும் ஜெர்ஜூ மால
சூக்கமாய் போலவும்
சிரண் பக்கல் நீட்ச் சூத்திரங்கள்
திட்டுக் கைக்கரங்க ளூரவ்
போலேயும் சூ°பம் போலேயும்
சூந்தாகவும் வெயிவதாகவும்
காரண்யக்கு யாட்டு அப்யாசம்
பண்ணைப் பண்ண உசவாசம்
நிக வாசம் படவ்கி யாகச்
வெல்லாம் மது கசு தெய்
சாயக் காரண்யக்கு யாட்டு
தீட்டு நீஜ மனால் பரவ
மவ வன் பொருத்து சாயக் கரும்ப
கரும்ப மிலவாமல் ஏக

பாவலர் என யாரும் சொல் யப்பட
சாப்பாடு செய்திடா
சொல்லும் படித்து யார்க்கு முத்திரையும்
யப்ப யார்க்கு தீர்வை கூறல்
நேர்காரம் பண்ணி தவறு யார்க்கு
செய்திடப் பார்க்கிறது
வெய்யில் மழைத் தாங்கும் வாழ்
செய்திடப் பாக்கிப் படாமல்
சிந்தனைக் கூடும் தட்டு சாதனை பல
இனிய தோணை போன்றே
பொறுத்து தீர்த்து அனைப் பண்ணை
வேண்டி வெற்றி தெண்டல்
பண்ணி திண்ணை தெருவில்
குடிவான வாத சந்தோசம்
உடன் புகழ் செய்து சாலை
வேண்டும் சோறு மாறு
மனதில் வேண்டும் அதன் பெரு
காலமே ஆட்டு
அப்பா சொல் தினம் போட்டல்
பாரால் நேரம்
அவர் தந்த காவ தானம் பாடு

நானென் னைப்பு றௌன் கனெ
திமிர்நம் உகர
னெல்லாம் தோன்றாமல் பாகேப்பு
நீத்தாலே மாடு றுன்று
சொல்ல னைத நீாதா வாய்
நீக் கிரது கபுண னென்று
மனதுக் சாதா உல் மாடல நீல்
மாதென்று தீபுண கெடுபாடு
தெண்ட ணாம் பண்ணி தெருக்
கெடு அவாள யாணவர்
மனதுக் தாதார் னென்ன
வோ னெதுவ சொல்லுகிறாம்
னென்று நிடுதாம் பற்று கிறார்
அதாவது கேளர் வெட்கா யானொ
சொல்லுகிறார் அதைப் பற்றி மெண்ணெ
செல்கிறா தவ
வேக மனவாது உடம் மனை
திடமாய் பயாசம் பண்ண வேணும்
மது புள்ள மாக பாடுவ தானைத்த
பாடபயாலே வென்று

ஒன்றுண்டு அதை யறிந்தார்க்
குப்பார்க்கே கிட்டும்
பண்ணின் மாடப் பாற்கு கருணை
கருணை பொருந்து போலே
பண் திப்பிய னாலே தப்பாமல்
பார்க்கத் திரு உடல
வெதிர்த்து பாய் மார்தூர் துண்டுப்
போல் வடக் கிலே
அனுபவத் துள் ஆயர்க் கிவர்
யாப்பு அனுபவிப் பாவர்
அனைத்து தினாலே யத்தாறு
மாவா யாடுப்பவன் வாய் நீரிவன்
போலே சகலத் தையும் உணர்த்தி
வாக் கியத் தத் தியானைப்
போலே தாகத்தைப் போக்கி
வாக்கியத் தோற்ற மாக
யாடுப்பவன் அட்டாங்க யோகமே
வடு பிரத்தியத் தாரணைத் தி
சமாதி பத்தத் கனியவே யாத்து
திருவுத்தனார் ஒழுங்கு மெய்த்தே
யும் பரியாகத்தீர் கல பழுதெனியால்

பட்சம் பின்பு தாய் திரும்ப
யென்கிற நாத் துரோணை
தேய் பெயரு ராக்கு வை
சொல்லுகிறார் அதுப்படி
யென்னாலே நீ திருப வோர
கொய் யன் சொல் பட்ட
பாசத்தை திரு கொண்டு
யாரண்டு திருப் பாசியார
கிருத்தி வைசிக் கொண்டு
யேக சுத்தி வாய் பார்க்க
செய்த திருத் திற வானத்
கண்ணிற் சொல் வழிப்படி
நிறைவாய் பார்க்க பார்க்க
கொட்டு நிறைவாய் நீட்ட திரள்கள்
தோண்றும் கொத்து கள் படிகிறார்
போல நீட்ட திரள்கள்
காண் மக்க யாப்பு திரளைய்த்
பார்க்கச் சொத்தியே தெரண்
யண்டா மணைக வாழ் திரவங்கள்
போல யுத்தித வாகுகை
மேணை வேணுமது மறு தங்காடு

பெரியது ஞானம் ஆண்மையாக

சித்து நோரதனை

ஏற்றை மல்லாமல்லே நிறைவுணவோர்

இத்தகு தொண் வைபடுச்

சகல ரோகம் மாளைத் தாய்

மந்த் வாணை சத்தியல தவ

மிகத் தாவணை நாதமோடு போ

வொண் றாரத் தொண் றாமல்

மொரு மாக்க யோகமாய்த்

தோன்றும் போதத்தத் தாணை

வடம் ஜாடல் மஜம் பாமல்

சாத்தமாய் ஜாலை லயமாமல்

தத்துவ சின்மயம் மாமலை

நாதத் தீர் கோர் தடைப்

புனா உயர்த் யமாமம் பண்ணுமு

மவரமு தீய மட்டமா சர்க்

தோன்றி மத்தச் சித்தி ரூ போமம்

செவிசெ வுமாய் சிடமாய

மப்புப் பமுடு சா யோகந்

தொண் பணிறு

தோணாமல் தொடு மிக்க
[illegible]
பொருந்தக் கிரணம் வடம் அடங்க
பசும் பாடல்லே
சாந்த மாய் [illegible]
தத்துவ [illegible]
நாதந் தீர் போதி [illegible]
[illegible]
[illegible]
தோற்று மந்த [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
திருவாணர் [illegible]
சாதித்து [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

அதைப்பு வெண்ணாய் மனைத

நோக்கி பண்ணை வாழ

தேர்ந்த மாந்தர் சேர்ந்திருக்கும்

மனையிட பத்தாம

நோக்கவாய்த் தான் உயர

பட்ட பதம் அவட்சிய வெண்ணி

சேர அர்த அவட்சியத்தை

ஒத்த கொட்டுக் கோம்

அதாவது பாதைந் யாவர் கள்

தொடுணை பண்ணி

யாணை பாதிக் கூட கொண்டு

கொண்டு இடை உடமை

பாகெல்ப் பட்டது நீங்கி கொண்

நீர் அறிய பட்டு

வெதுங்கள் ஒன்று என

கிடைப்பதும் பட்ட பொருள்

செகத் திறையத் திசை மறிவாகத்த

வயம் பாகசொக வாய் நடைய

யனுபவம் இதே நீங்க வதியாக

வருத்தி உணரா யாக்கியாய்

பாக்கிய மாய் அந்தப் பதும்
மேலாவா னென்று ஒருச்
சொல் சிறுவர் கேட்டு அப்புறம் பார்த்து
சித்த சுத்தி வந்து
சாந்தி யமைத் தான் பாப்பு வடிவங்
சொல்லப் பட்டு பாப்பு
பாத்து அங்க யோக நெந்தையும்
அறந்த வசன சிவன்
ஒத்து னென்று சொல் துறந்து -
பஞ்ச பூதத் தியான ஒன்றும்
சாயப் சாம்பவ புதி
அகோசரி கேசர் அவட்டியம்
ஆக ஒத்தை ம. அபன்ன
சாயுஜ்ய சுத்தி திட்டின ஒத்து பாதம்

மகா வாக்கிய தேசா
காரியம் ஒரு சமாதானம்:

வாக்கிய யோக பத்தி க - வாக்கிய பேதம் - உ
வாக்கிய ஐக்கியம் - ங வாக்கியப்
பாகாரம் ச வாக்கிய அங்கான
நிவிர்த்தி ரு - வாக்கிய நிர்ணயம் - சா

ஏராக் கியத் திலாணைப் ஏ- வாகவ (112)

அவதி. சு வாக்கிய கணை க-

வாக்கியா இத்தப் -ப- யதிம

வாதக்கி யொற் பத்தி யாவதி

ஞாது வாக்கிய மெ ஞாறி

வெதக் திசை உறப் பதி நயணாறி

சொல்லப் படும் - ந- யாக்கய யெதப

மாவது மறுக் கிணை யெ பாடமெனறு

சிவுணக்கெ மெக்யெ

வாக்கியத்தை உபதேசம் பண்ணன்

ஞாக்கார் பாறக் கிணை யாவ

தெனறு செட்ட சியுணக்கெ அவப

பறப் மெனறிகெகு அதுவெனறு

றன பாப் வாக் கியத்தை உபதேசம்

பண்ணன் வாக்கார் அதெவப

மதக் கிய யொத அவப் மெனறு

செட்ட சியுணக்கெ சிய

சுற றாதகப் பாறுப் பட்ட பாறமப்

மெனறு முனறாம். வாக்கியத்தை

உபதேசம் பண்ணன் வாக்கார்

(113)

சிறு அராவு பார்த்தன்
தூள்றுப் பட்ட போதே தோ
யாதும் மாத்த தே வென்றி கேட்ட
சீறுஞ் சு அண்ணிய மான
தோய்த்த பெய் பழம் தத்தைப் ப
தவா யாவ்வரயணைந் தோவாய்
வாக்கியந் தை புபரேதர் ரா ர வாக்கியே
பொங்கிய மாவத் சகல உபாதி
கணையந் தன்னி பழத் கினை யோதா
யாகாமியம் பழத் ர ர யருயணைய
பொய் வாக்கியே பொங்கியம்.
வேறு ராரி போலத் சுவ கிறுக்கிய
பொந்தாணைய வாரவ் சிக மாகின்ற
பறம் டே தா னைன்ன
வாக்கி உச்சவ் ரயுயணைவே யிரண்டம்
வாக்கியம் பொங்கியம்.
திராப் பாரத்தி யைவத் தன்பி வாறு
பட்ட பறலே சு.னைன்னை
வாக்கி வாச்சவ் பறு யணாவே
பொன்றாம் வாக்கிய
பொங்கியந் அரு சத்தனைவ் போரத்தி

— 114

சகல பேர் தானாக்கி உச்சப்
படியானாலே நாலாம் வாக்கிய விதியாம்.
அதனால் வாக்கியம் யாதொரு பொருளை
நாலு வாக்கியத்தில்
நினை நோக்கி மெய்த்த சித்தம்
தானாகும் பரிபூரணம்
என்று சொல்லப் படும் அட வாக்கியம்
அத்தான நிறுத்தியாவது
நானு வாக்கியத்தில் நினை
நினைவே அவனைப் உடமைப்
மாயை அதை என்று
சொல்லப்படும். வாக்கியம்
நினைப்ப மாறி அகண்ட ஆக்கி
உச்ச படியானால் நாலாம்
வாக்கியம் விதியாம் -
நாலாம் வாக்கியமே விதிய என்று
மற்ற ஒன்று வாக்கியமில்
இத் தான் வந்தி நாயம் போல
மெய் பண்ணினர் தன்னை
தோய்த் தனைப் போக் கடிப் பரு
யானை பொன்று வாக்கியமே விதியம்

வாக்கியத் திணை யாவது:
ஒருமை வாக்கியத்துக் கே
பிணை பிணையே தெட்டிணை சேர்த்தி
[illegible] பெடிப்
பரிப் புரண மென்று தொல்லப்படும்.
வாக்கியம் அவை யாவது
ஒரு வாக்கியத்துக்கு பிணை
பிணையே கூட்டாக் கூற மென்றுப்
பெயர் எண்ணும் தீ உரைப்
பகுதி பெயர்ச்சி அகண்ட
கூட் கூக் கூற மென்றுத் தொல்லப்படும்
அ-டி- வாக் கியக் கிணை யாவது
ஒருமை வாக்கியத்துக்கு பிணை
பிணையே ஓ் சரியக் கியல்
கிணை யாக் சொ் கிணை தெவ
மாக்க் கிணை பகுமைண் கிணை
தொல்லப் படும் யதிபெச்
பெயரிறு
சில அக்கிலயன் கிணை யாவது
பாத்த பிசணா வாள் சாம் பதரரசிய

பரியாலிய ஒரு பாலிகா வரைய் நிர

சேனா பரிபாய் வைரே

ராச்சியத் தாரு க ருத் ரூய வன்

மன வார்ந்தி கட்ட ளைமச்

சுவையுள் ஒ ஒருநிமி பொண்ணாயு

சுரு நாயும் பகவாக ரவ்

சுவனுக் கெண்பதி வயகயப்

பரிபந்தம் வன் ஸைப் யளாபம

வரை பண்ணி வலைையாலே

ஒரு நிலத் நவ் செவண்சபான

திவ்க வெட்ணைக்கி சுலைய

ஜக்த யணைபல திவ்க

வெட்டைக்கல் பொறு மார்கள் நிர

ஒரு தபாஸ் கணு யில்

ஒரு மழுபணா மஜு ஒரண் யாவாள்

வாசெ கதியத் தி மா

சவ்க பண்ணை நகரண்டு மகிழா

பக தூர் சுணம் பண்ணினா

வெட்டுபை போது தோனை திப

போலா

—

அதனால் தெண்புரச் சேனும்
வேண்டு கட்டளைகள்
உனரத் தெண்புரத் தீர்த்திலை
ஒரு சரக் காய்ந்து குயர் சிரம்
சோரல் மடுகாத் தாரும்
அணைசப் பாரும் மரத் தரே
மண்ணின் தெரபுப் பாரி
சம்பாவல் வேண்டு அப்
தோகத்தி மானமேயத் தலைப்
பரு சங்கப் பண்ணில் தொண்டை
மகேசன் அந்த நாதன்
கண்டு தான் வைகை
தோசத் தீ பண்ணணை தேசத்து
இவந்தே சேர் பரிமாசத்தித்து
வந்த நாதை மால் மாலத்
பயம் வந்து அவன்
தென்னை பணைப் போகச் செய்யும்
போட்டு அந்த நாதன் மான்
பாசம் திரே தெரிவின் பண்ணைப்பால்

ஒவடு கோகத் தில் பண்ணினேன்

யாத்து தோழப் பிறந்தி

யாய்க் கைஙன மந்தா பல்லாய

மாக வேண் புயத் தூடு

எணைக்கு தேவரீர் பாறு மக்திப்

நோண லெ உபநும்

பண்ணின் நுமாக்க இல்லா உட்பாரும்

உப்பு மென்சன

பருணாத் தியாரப் பண்ணுவனைய

அவர் பாழக பேரத்து பராய்

அன்னா

அவரினை யபுபால

தாரு மய்லாயல் நகு மலையை

வயிரார் கியத் தீனாபல கிடக்கு

போகு கோகத்தில் பண்ணினேன்

மகா தோரப் காரில் பாறும்

உதுக்கையப் புய நெசம்

பண்ணுசன போகா நெஞ்சு அத்துப்

பாரமணன் நானனாத்துடு

அவடு பத்தின் யாகலன்

119

மாதவனி தொண்டியான் பழையனைமே
புருவணைப் பார்த்து வருவேயா
நீறு உகாரி யா யாருக் கின்று
உலகம் மகாரம் ஜல்லமைய
அது வார்த்தை பரி புராண. கிற
கிட்டே நீராண யாய் கொல்ல
பட்டப் பகடி நீர், தொண்டுவரைய
நீறு போதில் கிறந்தும் நீரா
செகத்து பாவ பைப் பார்த்து வது
நீராகை யானைமேட்ச் சமைகிது
பெயாரணை பண்ணைப் போகாது
அந்த நிசனும் பி
ஆயாக பிறந்த பெண்கள் நாயும்
யாருக்கும் அதுக் கிண்ணை
உபதேசம் பண்ண வேண்டு மோ
ஐயாவர்த்து நீ சமூகல்
பாடம் தானத்து உபதேசம்
பண்ணினேன் பாதுகிழ்ந்தே
அம்பிகை காவாண யானையே
சந்தியாய் ஈசுவ் கைதேர்த்து

120

பறக் கினையெ பறங்க் ஒரணைக்
உபதெக் வணிணின
மாத் நீ ரர் நிடெ அக் கி ணியண்
கவாணை யணைரன கணைர்ய
பறக் கிணையெ பஙங்க ஒரனட்
சாட்கியா் சூயகி பவிரதக்
மெரட்சக் மணைந் ரரத் புதிர்
வாக்கியக் நின் கணையப்
ஒகௌல்லப் படு துயரபுணிஙப்
ஒயர்பது ஒயணணர் ஒருமர்
றாட்ச நணைரை வன் நுடி வனரதுயெ
இடுர்து றகாணடு அர்து
மாரக்க நின் வபுயாரவ வருஜ
பெணை நு எரக்கெ யகேர்கிரய
நு யா ஒரணைர் கோடு மரு நுயெ
வாலுக் ஒபகெ ஒதரணை
மாத் நீரக் நியெ மாஒயுமெ பால
போர நியெ ஜுணைர்
ஒசால்வா மர் கப்பு ஒகளா
வசணைர் ஒணை யணைர்தன்

பட்டணைப் பண்ணன் மல பரிபரும்
நீர் டு வந்துவ ஞானையார்
மருமே ஞானியைப் பட்டணை
பண்ணாடல் சமர்கரும்
மச்சக் கொணர்புகேசிறு காலத்துச்
கிரந்தினை யாரன்
வாரக்கள் மோகரதி மரு பந்தர்
கருட மொகேப கொபேர்
காணாத கொர்ந்த வாரயந்து
கித்தா கரும ஜய்ச் சக
பவாதி மருடண குடக்
கொணர்பிரது புரியப் பகு
தோலே போலச் சமுவ சார்ப்ந்ம
மகேந்திரு வரு மாதி ம
பாவகேச ஞாந கேண் மானோ
மருப் ஞாயும் வேண்ணும்
உண்மாய் மாகேண மர
மருமே ஞான் மாய் மகேந்திர
வெமகேல் வேண் கதி இவாகப்
பண்ணைக் கடவேவ் வெணரு

[illegible]

௧ சொன்னது சாபம் மாய்த்து
யாண் பேய் போட்ட மேனி
கப் பண்ணின வேண்டு வேண
கையாளப் படப் பண்ணின் றாகடு
கிடைவென்று அந்த ராஜ்ஜித்தை
நாடு பெண்களை யும்
மாவாகப் பண்ணின் வர்கள் கொண்டு
அந்த நாடு பெண்கள் பட்டும்
கிடையும் நாடு பெண் பாகக்
யாவத்த நாடு பெண்களையும்
தப்பு பண்ண யுத்தே
வாகப் பண்ணின் றாக்க
அந்த ராஜ்ஜித்தைப் பாத
மக்கியானத்து யும் உடுக்கம்
பண்ணின உடனே சரித்தின
அவர்கள் கட்டுப்பாடு
கிதம் படிப்பாய் பாடகாய்
மாயக் மரம் நின்று பழுத்த
அருந்தவாய் போட்ட மாதன்று
யாரண்டாம் வாக்கியத்து

(124)

கதை சொல் -லப்படு மென்றா
கதை உவகுமர்க்குத் தரை
யாவது நாம வரி வோசை கூறிய
நுடு பரமனாவைவன் து
சிவஞானய அருட்பு தமிழ்ப்
பரமாண்டு வே பெரு தரை
யந்த -மேனி ந்தகை யாகிய மனை
யணைமை மாகப் பாகப் பணிந்
த்தப் பெண்ணைய மாதரம்
பணிந்தே வணைந்து யாசிமப்
பெரும் பொப் மனைய் கரைந்து
கேட்டு வரை யாமல
வேடா கொயலாய நுதி கணன்
மையாகிய வெட பெண்
ணுவர் தாமை கிந்த மனை
அண்ணை மாகப் பாகப் பணிந்த
துருக் கேண் மெயணைந்து மானவருப்
பாமர்த்துத் தன் கற்பனைய
யவண் படி தர் மெருத்தி மனை
வாழ்கி சிணைமர்க

(125)

அன்னமை பாகப் பண்ணை
கொண்டு மாற்றித் தீயே
தேவர் கூடவே பழுப்ப மாறி
பெற்றுத் தேவர்கள் சிரி
பகைமாள் கைவசம் வர்தி
பழுவணிடு
அற்பு பெண்ணை
அவரைப் பண்ணை நீக்க
கொண்டு பெற்றுச் சேர்ந்தவே
ஆடர் வந்து பெற்றுச் சேரு ஆக
கொண்டு தொடுபே உடல்
போகப் போகநீ யார் கையே
அனுபவிக்க தோணிந்து நினைவே
சொந்த மணம் வந்து அதுவே
பெருமை போகையே அந்த
அக்கினிச் சோதி யானையை அமைக்க
தேடப் பாப்ப போய் வித
காணக் கூட்ட அப் போப்படடப்
பறவைத் தீ புதுமை
கோடிச் சூழ மலர்ந்த காலமே

— 126

மென்றாய வாக்கியத்து மௌனம்
படித்து அதர் துகிலும்
பார்த்தும் பர மெய்ஞ் ஞானிகள்
பரதேசமான சுத்த பாவந்
தேவி பரதேசம் பர்ணம தேவி
கண்ணாடி பாரிப்பு துகில்
சகல
திகழும் ஞ பண்ணோர்
வேத ஞான சாத்திரங்கள்
அருள் தெருளுடைய
அன்பாகித்
பாதிரய அருட் பரியாய்
நடந்து தொடர்ந்து பரந்து
அவள பரித்தியானமே அருமெய்த்
காரியமாய் நடக்கும் பூரண
யோகமாகு சிவம் திரு
யோகப்
யாவும் ஒரு பூரண
பண்ணார் கூடும் தொண்டு
யாதொன்னயாய் சின்னயாதி நிற்
பூரண யோகமாகி நின்றோ
சரித்து துய அர்ச்சனை உண்டு
அதனால் நாம் கூடிற்று

சிவனைச் சொல்லப் போய
தண்ணீர் கொண்டு வரச்
சொல்லப் போய் வருகிறதுக் கன்னத
சன்னி யாதியார் சரி ராத்தும்
அக்கினைப் பற்றும் [illegible] தலே
சீவனுடு உடம்பும் பண்ணை
வாரது போனது என்று கிலேசமாய்
மணியிலே மகா வாக்கியத்தும்
நாலாம் வாக்கியத்தை மெய்த்தி
வைச்ச உடனே சன்னியார்
தேகம் அக்கினியைக் கரைத்துப்
பற்ப மாய்ப் போனது மனதிலே
மகுதி வைச்சது மெய்யாக கேட்டு
கேட்ட தாவடித்தக் கொண்டு
அட்சரத்தைத் தன்
அர்த்த காதலேயாலே முள்ளானாலே
மெய்த்தர் காதில போட்டுக் கொண்டு
வித்தவன் குறோன் சரிதம்
பற்பம் மாய் போனதும்
வாக்கிய நேரே அருபாட்டுகொண்டு

கண்டு அருப்ப வாசய வேனை
எதிரினை யானை நூ
இவனுக்கு அரிய னேர்பாய்
யாவேங்கு ஏத்துவத் திலை
வர்த்தனை யாலேங்கு எவப்பர்
சந்தை உயர் நிட்டலே
உடனை அவர் னைய் யாலே யாவேரு
உத்தாபத்திக் காலேதானை
கபுண்டழ இவன் னைய்யாலே
வாத்திகேட்ட தும் தேலே
ஆர்த்து நேர் னைய இவனுயா
நிட்டுனை உடனை அவர் காரியே
போயாக்கு தும் அனைப் பத்தர்கள்
எகாண்டது லொர காச் கண்டு
அவன் தொண் யாக யார்
யாவன் உத்தாய யால
பாரு சித்தி புண்டான வனை
எயன்றுதிக்கி எதுத் திக்கு
ஆர்ச் பார்த்தே போய் இவனை

உடம்பு வரச் சொல்லியே
ஆசாரணை பண்ணிக்
கேட்டு படித்தீன் பின் நடந்த
செய்தி யெல்லாம் சொல்லக்
காரணம் யானின் தா கா
வாக்கியம் செய்கிற நித்தியம்
பண்ணவும் வகுப்பு சாதகம்
பண்ணி வசித்தேன் யென்று
சொல்லுகையால் இராசா அப்
செய்யப் பட்டின் உத்தாரம்
தினையும் உட்பட வரச் சொல்லி
இவர் நித்தியம் தீர்மானம்
ஆவாரணம் தொழில் விகாரமு
கணக் கண்டதை யும்
தெளிவான வாசனைகள் சகல
செய்தோரணம் பண்ணிக்க
சந்தோஷம் படைத்து உபசரிப்புடனே
உன்னாலே உன் காரணம்
நடக்கு செய்தோரணம் ஒன்றாக

வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொண்ட
அவரும் மனப் பூர்வமாக
சந்தோஷமனைவர் மைக் கரும்
பண்ணையாய் பாரமணன்
ஒரு சீர் பெறுமையாக வாழ்க்
பாதித்து அந்த வாக்கியமது
உச்சரிக்க உடனே அக்கினியாய்
கனைந்து தேவ் பூரப்
போல அக்கினிக் கவாலையில்
அவன் தேகம் கனைத்து
அகண்ட சாட் சாரக் காத்து
உருதியாய் போட்சுட்
அவைக் தாக் கள் என நாடாக
வாக்கிய யாருக்கு என் ஒத்தன
வாக்கியம் பாதக்கினை நாளை
பாரம் மென்று பேருமாயிருக்கு
மகம் பாதக்கன மென்று
அறிந்து அறிவு பூரணம் பெறு
சட்சமன பயானாலே
-சிறந்த நாமாடல்
அருவாக பாடபாடு

நினைப்பு மறப்பு மாணப் பயனைக்
அறிவாக மாட்டாது அவற்றைத்
தானாக மட்டுமே அதனால
மாணப் பயனாவே
அறியாத மாட்டாமே சிவன் தானாக
கட்டுமே அந்தி கிடைத்தான
பயனாவே அறியாத மாட்டாது
ஆகையால் சாட்சி யானது
சிவன் அல்லவே என் சொல்ல!
படாத எல்லாம் மறைக
யானையும் அதற்குச் சாட்சியை
அறிய வேண்டும்
அறியல்லாத பயனையும் மறுப்பது
நிச்சயப் பாதாள மான
பயனையும் அதற்குச் சிவ
சாட்சியே அறிவென்பது
அதுப் பரம் தினைப் பானை
சாட்சியை யே ஞான மென்பது
அந்த ஞானத்தையே பரம்
மென்று உபதேசித் தனர்
அறியவும்

ஆதியாலே என்னை பெற்ற (132)

வாசகியர் நாம் என

பெற்றன வாசகியர் நாமே பாடின

ஞானம் பாடும் பேர் என்று

சொன்ற சுமாய் பாதம் பெரும்

பாடல் நின்ன பொன்ற அறிய

அறி புதுமைகள் பெம் மழு கொடான

பழுமாணலை அறிவாக

மாட்டாது அதிரா நானாக்கட் பெம்

அவ் தன்ணையம்

அறியாத பழமணலை

பாறையுட்

அறிவாத மாட்டாது என

சுசி நானாக மட்டும் தன்னையும்

அறியா பழமணலை

பாறையுட்

அறிவாக மட்டாது பாதிர் யாவகள்

அதிலும்

நானக்கட்டும் அறிவாக

நானா களிர் வரல்

மட்டாது அதிலும் நானக்கள்

அதிணைப்புப்

நானாக மட்டும்

மெய்யும் வாணை பழமணலை

— (133)

அறிவாக மாட்டாது அதனால்
நானாகட்டும் மதி
அந் நான மான பசுஞானமே
அறிவாமாட்டாது சீவன்
நானாக மட்டுமே சிந்தி
னுஞான பசுஞானமே அறிவாக
மாட்டாது ஆகையால் அடியான
சீவன் தேவாய் கென்
சொல்லப்பட்டது பொருளாமே
மறிவை யானாலும் அதற்கு
காட்சியை அறிய வேணாடு
அறிவதற்கு பசுஞானமும்
அது சித்தியப் பாசான மானப்
பசுஞானமும் அதற்குச் சீவ
காரியமே அறிவென்பது அதற்குப்
பாசத்தினை யான காட்சியையே
நான வென்பது அதற்கு ஞானத்தையே
பாசம் வென்று உபதேசிக்க
தெரிய அறிய அப்
யாவன் பாப் வருகிறேன்
அகப் பாசம் அறிந் வென்று

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

யார் நினைவர் கொண்ட பதுமை மானன்
மௌனமாக் கிடந்த நாணமில
இந் நினைவர் தன் கண நாண ஊட்டல்
அதுவும் அழ் நியமன
வேணமான் இதழ் இந் நினைவால
மை உணவால ரீது
யார் நினைவர் இதழ் நாணமில மனது
நாணமடல் அது வும்

அருந்தில் வந்தவன் மனதும்
மை உணவால் மனதும்
நாணமில அதுவான டே நாணமடல
அந்த அதுவானவன்
பெரும்வாழ் கானியர் கொண்ட மெய்த
அழகானவன் வந்த
மெய் நிறம் தேவனிய பாதங்கூட
அணையார் அந்த
இதுவாணம் நாணமில அந்த தேவ
அருளால் நிற இதுவே
நாணமடல் மது மனமா
வேணமான் அந்த வேதனம்
பகிரும்

முன்றாம் வாக்கியம் மாவு:.

சுச்சோ சி மைன்றதி

புண்ணு பேரு மாயா ஸெ கெ ம தூ

தாரூ மாவதி ஏ. ஆ

ஜீவ 2

உயிர் தோப்பு மாவதி

பாதி அதி பருமாவதி

ரண்டு மைக்க மதில் தூப்ப

வாக்கிய மாவ வாட்டு

யாணைய தெருப் மாணைய யாத்தி

சசிரக் திண யர்த் திறுடு

அபிமான் யதான் கிஷக்டு

லட்சியம் ஹரப்பம்

தொப்பு வாக்கிய மாவதி தாவத்

சுட்க பேப்பர் கிராணமாய

யாத்தி சசிரக் திண யத் சுக்டு

அபிமானி சிவன் யாத்

தோப்பு சுக்டு லட்சியம் கூறுமா

யாத்த நாண்ணீகெ மையாம

மாகிய அபி பரு வாக்கியம் மாசு

குயா ஊச மெ மொணீணை

யாபெ போயா கூடு தகெ

பருமல் கொண் டார் நியர் சூ
அயாக் கிய இருடு மட்சியர்
தாளும் மடுரு அத்த வாரிணை
தாளும் மெற்று சேவடி
பதும் பொடுமாதிய வடிவு
வெண்ணீறு -ல ணைவாய்
வாக்கிய மாவது அவம் மாறுப்
மாப் பரும்ம கெண்டு
பூண்டு பத்மா மடுடு கெண்டு
அநு அய கெண்டு குறப்
அநுமா வெண்பதுபம் அதிலம்
மிரண்டு வனையம் ஞன்
தீர கா வார்கியப்
தொண்ணை
பாலம் கெண்டு மத்த வர்கிய
மாணைய பாதிய பரும கெண்டு
மாது வெப்புப் பரும கெண்டு
மானை தாமை மதி மானாப்
போலவும் பாலப தாமை
பனை மானைம் போலவும் வெள்ள
திருநீர் ஊனம் போலவும்
தாமை

கண்ணன் தன்னை கட்டை
மானைப் போல அடம்
புத வொளிக் கூடு பாடிய வேதம்
அருவுக்கு அவ வாக்கியம்
அதுக்கு கருத்துக் கொள்ளப் படுமே
உருவமே ஒரு பாடலே
திருச் சித்தம் பவம் அகண்ட சுடர்
ஞானத் தமிழ் வாழியாம் பட்டே தீ-

தெட்சிணை கோத்திர தசவண்

சூத்திரம்:

சத்தியத்து மெய்யாத தினம்
மெய் தின் பாதம் கண்டு
அகண்ட பரி புரணை மாய
தாம பாதம் பாதம்
சோதி திருமாகி நின்ற
திணைவன் பாதம்
சொற்றுனைக்கு மொட்டபாத
சுபு சாக்ஷம்
ஒசி மெய்ன்றுப் பரா பரத்தில்
நித்தி பாதம்
வேதாந்த வேதாந்த
சாத்திரத்தின் வெளியான்
மார்க்கம்

— 139

ஜோதி யெனும் பராபரத் தாய்
நடனஞ் செய்து
அடலாளியான் பாதம் பற்றி
காப்பத் தானே —

தானென்று நானென்றே
இல்லையும் பின்னே
சாத்தி திறன் புலத் தியனை
சார்ந்தி திறன் கொண்டு
தேனென்று பாடி எல்
வாய் பேசி மாசு
சோர்ந்து நின்று பாடி
யவ்வாய் போய் பாசே
மானென்று அக்கினியே
படிந்த மாசு
மக்களோ ரசம் மண்ணியான்
மாற்றுத் திருவுருவன்
உனன்னென்று அவர் தம்
மண் போலச் செய்தி
உய்த்த பேசு செய்யனாய்த் திரு
நானோ பாரமே

— 140

அடியார் பராபரத்தின்
அசையாதகோ கோமேதின்
ஒடோ டோ சொர்க்க ஹக்கே
மண்யான் மாரகப்
காவல் மாப் நிரித்த நான்
நதி ரசத்தை பாவக்க
கடிப் பொடு மண் யாகச்
செயவ கண்ணைந் தினது
அடியார் மலை ஜமீனப்
உதிமன் சினை
பானை. செய்வ விழைந்
நிறைவேமாவாய் பாடல்
வாய் பட்டம் வோ ஊட்டைக்
கண்ணிரால் பழப் பழமலை
மண்ணியாலம் பாடு —
பாரவ்பா வார்த்தைத் தான்
மண்ணிாயிச் செய்ப்பா
பாடுகின்றேன் பலர் நினைவை
அய்யா சிவன் செ3

(141)

உண்ணிடத் தூய் வாகி தன்னை
வாத மாதப் பித் தூண்டைக்கி
காரப்பா வாகி தனை
தமேன் தசப்பக
காட் கொடுமன் கவாலர் நல்
தண்டு கொள்ளுவிர்
வரப்பா முண் நாக்கை
மண்ணாக் கல் மேரி
உனால் டு த்தைறு தமார் தணை
மனைந்துப் பாமைட
எணைக் கை யாலே இல் மொன்று
மடுட் டுக் காணும்
மணல் த்தி வடும் அத மணை
மணமக்க வேண் பாப
மெக் கை யாலே மல் ஊட் நல்
சுதந் காணும்
மோயாதி எண்ணெ கூடவொரியும்
கதிமேல் உசுப
படக் கை யாலே வெர் நண்டு
மணைக் கண் பாடு
பனேதிணை தனி மசிய்வா
மெய் நீர் புணர்

(142)

(142)

கடைக்கை பால காதி ரெண்டும்
அனைவ காணும்
கண்டதிலே பேசு வாசல்
அடைக் கும் பாரோ —
பாரப்பா வசைபுஞ் ஒரும்
வாசல் பெருப்
பண்பான வாசியது கேடு
தோக் கும் பாரு
சேறப்பா வாரியது வாவ் கும்
போகு தானே
சிவ னென்று கனி பயந் தெ:
யனுக் கிக் கொள் றப்பா
மாறப்பா யாய வட்டமான
வாசல் யனைக் கும்
மேபா நந்தி யட வேசல் சிலை. —
தானென்று வாசியது பசு
செல்லுங் கனி வாநவ
மெண்று யண்டு மெய்யு மேக
மானென்று கொல மெய்யாம்
உயம யாகும் பாடு

— (143)

143

பெருங் காடலர் கவன்ற
ஞாயிறே செய்யும் செய்யும்
தே னென்ற கூடர் காப்பப்
தெரிப்புக் கொள்ளும்
செய்ய வென்றால் மேட்டிசை
பெருக்கப் பாரும் -
உரனென்ற மனக் கோல
கப்பத் தோர் மொழிவ் ரு
பிசக்கல் மனத்தை புனை -
உணவே வாழியதி மேவ
நோக்கல் நோக்க
உட்புகுந்து கண்டு வரி
யோக் பாடு பாடு
காணவே கூடாக் கப்பம்
நாப்பல் மொண்ணு
காணத் தெரிக்க மோகம்
போல நீக்கல்
வெண் வயல் வழுவ
வாழி யோர நீக்கல்
யேகுடை கலக்கு
வண்டுக்கமே யாணவே
அறிவில் மாட்ட — 144

அதிக மென்ற அக்கினி யோ
கதிரோ போரு பேரு

அய்யய யோ கிணின்னி ஊர்
ஊமக் கொ அடர் டெ

செய் பதி மென்ற உர் தூல
த் தான் பாதி சொன்

பம்பரும் போடர் அக்தி
யாடயோ மணைப் போசப் பண்ணும்

அதி மென்ற உர் தி பணி
சாரணனை யேச் காட்டு.

செய்யச் காட்டு வருணன் புரி
யனை கதை கேரு

உதி மென்ற நூணி ஊதக்கை
யணை போகல

நிக்க வ டுண்டு வெடு
மணிபுடனை வாச் பாடு—

பாசுபா ஊர்தி மணி வாதி கட
கட்ட மெண்டு

யாருக்கி உடுப் பசத் தூங்கோ
காசுபா நர்திபுட வபுமிலர்

செய்புங் காணையந்த் செர்கச்

— 145

காரொப்பா இந்திரப்பட வடிவானவர்
செய்திருந் காணைதந்ன
சுழுண்டு சின்னக் கொள்றுப்
மொப்பா அவ்வடத் தர்
கமன் கிளியான் வடு அடைப்
பவம்போ அண்ணாக்கே
திரார்து டுடு சோப்பா
ஞாது திறந்து டுடச்சு
வந்துடுகி வந்துவாக்கு சாறணை
யா மென்மே நாணை-
யண்ணவே ஞாதெடுடுச்
சாறணை யும் மாலும்
பேயகம் டடா அணைந்தின்
மணியின் வேதம்
முண்ணவை நுண்மை
யதா வதி வாங்கினை
நடவடும் கபாலத் தூ
மண்ணிதாணை யப்பா
தண்ணவை யண்டத் தம்
மண்ணவை -ணைத்து
பதா நடுடு வாசல்
டுடும் போகுமோ

— 146

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] —

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] —
[illegible]
[illegible]

— 147

ஆமென்ற நாமனையான்
வேதத் தாயே தாமே
அன்பர்க்கும் முன்வர்க்கும்
பெரியர் பின்றார்க்கள்
தேனென்ற கிய னையைச்
சொன்னேன் யாரும்
சிவ ஞானப் அன்பின்
சொன்ன தப்பில்
உனனன்றும் பாடி நின்றே
மான் பகோடு மெய்
திரும் திகெடு மாய் னையைச்
சொன்ன யானால்
உருவ படலை
தானென்ற
சொன்ன மாசி சொல்லிடு
கடைப் பாடியம் பாடி நிலைய்
கடுதே தான் பாடு —
னையைச்
பார்க்கவே மாய்
சொன்ன யானால்
பழுதான பரிக்கட்டு மாழுப்
பாடு பாடு
தி தெய் டப்
உர்க்கவே சொல்லிடு லுவ
னைக்

ஊறை யாய்த் தொல்ல
வடு நாணம் மாற்றக்
கேழ்க்கவே நக மணியான்
மார்க்கத் தானும்
தெய்ண் மக்ளார் அதரா
உடம்பேன் வெறு மார்க்கம்
சேர்க்கவே யாப் ஊறை
புணர்ந்து தொண்டை
கேடுங் கழனை பதிநூல்
திறக் கொ நெறு —

வாக்கம் பதக்கு கல
நாணத்த உறை:-

அறிய
அண்ணை குறிஞ்
வாரணக் கடலைப்
வண்ணம் மாண்டிய வாரப்
தோகா வமரணை
அண்ண தாயிடக் காதல்
மண்ண வெண் காட்டு
வண்ண ஜோள வாமைக்
ஊமைத்துறு செப் புகழ்வான்

வண்ணன் நேய தாய் வண்டு
பெண்ற் கற் னைத் தாய்
கொ்த ணன்ன தாட் வடவழி
பாகத் தாஜம்
இண்ணிய தாய் என்னம்
மடனணிறு நெதும்
மோநிய வெச்யாச் சி
எண்ணம் மாப் போனெங்
பேறுளைஷ னை மா வாம் கய்
வபய ராய் தானை-
வடவ ஜண்ணை யுமாப்
வபாறைஷ னை யம்
மனா்ற புபவ மாயாடு ணையு:
மறி வொஙி தடு
ஙா கெ் மயாவா கேபு
பஜணையும் மப்பு பதுணை
யுணைய வாவ் வயா நெற்யாற்
ணைவயுணிட னைய் தாய் -
இறாந்த கோனா யாய் யறாந்த
நேற் றூசிணைமாம்
துதாயடுந்த ஙாட் மாயே

[illegible]

151

பத்திய நின் செய்க் கோவண்
வன்ற பதப் பெறுநனே
சித்த பொடு மற் றுவணிரு
உற்றுற ஆயற்றின்
மெய்த்தி முயற்கு பார்க்கு
வாகட் கொடு தவம்
வத்தல மக் தவம் மக்தய -

சத்த முறு பத்தனைவ்
தட்டற உறு பெத்
முறி யெண்ணம் பதமேல் மெதுவ்
நிட பிணைக் கிறு
வைத்தல் நெமலக் தனி
யெண்ப பொடுமின்
வாகக் கெட தவ தவ மக்தய
மக்தவம் மக்தய -

பத்தியத் தின் செய்க்
கொவன்ற பதப் பெற் ற
சித்த பொடு மற் றுவணிற்
உற்ற ஆயற்றின்
மெய்த்தி முயற்றி வபார்க்கு
வாகக் கொடு தவம் வத்தக
மக்கவம்

— 152

[illegible]

(153)

சுக-மருத திருவேகப் பரசிவ
சிதம்பர தேவாரம் திரு
திருடு ஏாங்கள் பேசோன
கேசநு முறை யிருந்த
பெயரன் நினைவ வளாய் வைவடு
மிண வணப யணைந்த பதபே -

சிவ சிதம்பரத் திருவணை:-

நோவடு மழுதி யாக் கம்
வேட நன் னெறி யோர் வாழி
புவனியில் திருவை பெற்ற
புண்ணிய மானக் கர் வாழி
தவமே சுதால் மிக்கோர்
சரண் பொற் பாதங் கள் வாழி
சிவ சிதம்பரமே வளந்தானை வாழி -

யுணார் திருநெறி நினைக் கின்
வெய்த்த தெய்வ கணத் தின்
வெளிப்பட நிகழ்த் தித் தவ
மெய்த் தவர் வாழ்த்த வம்
மெய்ய தயம் - உமழ முறு
பொய்ப் பவமயக் கறுமாந்து
மெய்த்த பாக்குவாம் வெளிப்படவே

-(154)

வாக்கெங் அத்த மண் தாழு
அடர் வாக்கது வெற்கெ
தவ மர்ந்தவட் மர்த்தவம்
மர்மதயம் சாட ஜேந்த மொடு
நெத்த நெறு அத்தமது பதத்
பத்து ஜகமப்பா
பாடைத்திணை யாத்தே யாதழு
னைத் திகபுவாத் தட
வாக்கெத்த ஜஜவ மர்ந்தவம்.
மர்த்தவம் ஸங்க் தியம் உயட-
அணு சீரதகுபு ஜெடவைடை
ஆசாரிய ஜகேத்தம்.
அதநாய் வாக்கிய நாணிய
நாணை டை தொணை மன்ற
யோகிய தொணை நைமர்வா
முணைரிண தொணை யோபா
மேதம் தூடிவ ஜெதாத்த மணைசத்
தியே பரிணை ணமைத்தா
வொது வெ வணை யோடு
முதத் தினை யொணெரி
ரோண் நா கேசா

155

இனி உண்மை:

ஆதலால் வேதா வாக்கியங்
சொல்லப் பட்ட ஞானமே
ஞானம் அதை யெல்லாம் மேல்
சொல்லப் பட்ட ஞானங்கள்
எல்லாம் அறிய மாட்டாது போம்
ஞானம் மேயாம்
அந்த பதியானவே சகத்து
வேதாந்தங் சொல்லப் பட்ட
பரிச்சின்ன ஆனவை சிவனுக்கு
அனுக்கிரகம் பண்ணுகிறது -
அதைப் போல் எண்ணில் இதற்கு
யஜு - யஜு - ஸாமம் - அதர்வணப்
என்கிற நாலு வேதத்திலும்
இரண்டு பாதமாயவை
அவை யெவை யெண்ணில் இப்ப
கதி வாக்கிய மென்றும் பரம
கதி வாக்கிய மென்றும் மம்
கதி வாக்கியம் இவற்றில் அபர கதி வாக்கியம்
உலக போணட்டத்தைச் சொல்லும்.
பரம கதி வாக்கியம்
அக்யாந் மக்களைச் சொல்லும்

இது ஒப்பற்ற ரெண்டு உபநிஷத்
தானேன் இது நான்கு
வாக்யங் களைப் பற்றி பார்த்தோம்
அவை யென்ன வென்றால்
ப்ரஜ்ஞானம் ப்ரஹ்ம - அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி
தத்வமஸி - அயமாத்மா ப்ரஹ்ம
என்பவை இந்த நான்கு
வாக்கியமே ஜீவ பர ஐக்கியத்தைச்
சொல்லும் இந்த நான்கு வாக்கிய
முக்கியம் மகத்வமான வாக்யம்.
மஹா வாக்ய மென்று சொல்லப்படும்
அதைப்ப மென்னைப் நான்கு
வாக்கியத் திரட்டு டே இந்த
வாக்யத் திரட்டையா னாலும்
அத் வய பதில் இன்றைக்கு யானைக்கு
யானையும் அவரவர் தேர்
கொடுமா யானைக்கு வல்லுனவக்
காதலா மலர் போலத்
நாட்டை யானையும் இது மஹா
வாக்ய மென்று சொல்லப்படது
இந்த மஹா வாக்யங் தான் இவர்
நம் தேர் கொடுமையானது

— 157

157

நாணொடு வர்ண மெய் மொழி புகல்
மொழி வழுவாத் தாழும்
சொல்லுறுது ஆதி நெறியுமெட்டு
பிறப்பு மாயாதோடு மென்று
சொல்லாறு அவைகள் மெய்மை மென்மை
நாணொடு ஒழுக்க மாவன
தத்துவ மேதம் அறிபதம் இவைகளாம்
மொழி வழுவ மானவன் உப
பாசகம் இவைகளாம் ஆறு நெறி
மானவன் வடிவு நன்மை
மாப் பொருத்தமை நிறைவு நாண்
விளக்கிய நெறி மென்றும்
பழமை என்றும் புதுமை என்றும்
இவைகளாம் பட்டியல் பாரவன
சோர்வு யாத்த தகவுத் தன்மை
மாறாத் தாரால் பெரு மாறாத காதல்
எல்லை யிலாத வாழ்வு தன்னைய காதல்
எல்லை யில்லாத நாண இன்பத்தல்
கால மாறாக் காதல் தேச மாறாக் காதல்
திசை மாறாக் காதல் இவைகளாம்

158

யாப்பு மோனை சாக்கியத் தாய்
சொல் பலவும் யாப்பு
ஹாஸ்ய பெண்ணை கொடியார்
திருவடி னாலே சொல் நூறு
சிர வண் மன்னர் நிதி நயவாணர்
என்றும் போற்றி வணையானாலே
ஹாஸ்பெ திரு போற்றி வணையம்
ஹாசேர்க்கை பட்டு லிங்க சிர்
வணத்தி போல் நன்றும் விதிப்
சிவணதி போல் நன்றும் ரமண
ஹதவ யஷே லிங்க ரமணர்
இவர்றும் லிங்க சிரவணர்
போற்றாவன் கொண்டு பட்ட சால் கிரா
கண்ண திரு ஹரி வெண்ணு
ஹணாய் பக்தி தரும் கோல்ப பணிந்து
சிரவணம் அப்பு கோல்ப பணிந்து
சபயர்த்தம் உள் யெல்லாம் மனதில
தரிக்கும் தொகுதி ஹாஸ் செய்து
மன்னர் சிரவணர் திணலே
கோல்ப பட்டதே

மென்னைத் தீமை தெரிந்து வாசச்சி
யாக்கப் பட்ட யானைராடு
அறிவுணர்ந்த அந்த அறிவு கோணம்
நிறுக்கப் பட்ட நிலை நீதி
தியானம். சிரவணத்தி முன்னான்ற
தெரிய வென்னான் சிரவண
மேவது மறா வாசயங் சொல்லப்
பட்ட அது வேணும் மத்துப்
பந்துக் கொத்துப் பாடு நீ வென்னை
பந்துக் காத்தும் இவன்
அதை வென்னும் அப்பந்து நீ காத்துப்
யாருக்கு ஆட்டய இக்கிய மாயற
பொருள் தியா பந்து கூட்டனை
கூட்டப் போகின்ற நேரமை
வெப்ப வென்னாம் அது நியா தின்னை
வென்றும் நியது வாதினம்
வென்னும் போகிக்க பருமாமாயாந்த
வாதுயம் வயிறுக்கும் போகிப்
வா வென்னம் அது வென்ற
தந்த பந்துக்கு உபாதி

—

ரோஜா செம்மைக்கு காரண உபாதி
ஸ வெண்மைக்கு சிவப்
பதத்தால் உபாதி உப ரோஜா செம்மைக்கு
காரிய உபாதி பார்த்து
அவ்ரோஜா செம்மைக்கு காரிய உபாதி
ஒத்த வண்ண மாறாமலே
வர்த்த தன வெண்மை போதும்
வெண்பாவு. தூவர்த்த நாள்
வாக்யப் போதகக்கு முறையை ஆக-
த்வ- பாதத்தை உணர்த்த
அதுபோ வெண்மை ஸ வெண்மைக்கு
ஈர்த்துவம் பதத்தால் உபாதி
பேத அவள் கன்றுத் தத்தும்
பக்த தத்தை உபாதி பேத
பார்த்து உபாதியே மேத கயல் பாக்கு
உபாதி பேதத் தீர்த்து வழியல்
உபாதியை நானென்றது அகற்றில்
உபாதியை ஈசுவருக்கு தக்கல்
பார்த்து பாரண்டு பதவ் கருத் திடல்
லட்சியமான அவதாரத்தங்கள

ஆவல் பதித்து காலை உபாதி
யேசும் அவனை முன்னும்
ஒரு பக்கத்தி காரண உபாதி யேசும்
அவனை முன்னும் தீர்ந்து நக்கி
ஜீவனும் பாதும் அன பதத்திலே
உக்கிரப் படம் கண்டு
எழுமான பொருளை மனதில் தீர்
தெய்வ வாழ்ந்து கிருஷ்ண மன்னை
நீ தயாளன் மாவது துறந்து
முகமான அவனை
முன்னையும் நிறுத்தி அயமாய்
வாழ்ந்து கிற ஜீவனும் தேடு
பத செய மான அவனத்தை
முன்னையும் நிறுத்திக் காத்தாய்
வாழ்ந்து கிற பாதும் அன பதத்திலே
உக்கிரப் படம் கண்டு
எங்குமாய் விளங்கும் தெய்வமே
ஆசாரியனுடைய திருவடிகளாலே
சீவனைத் தீமையை வெல்லப் பட்டு
மன்னை தீமையை தீர்த்து
வாழ்வு இருந்த தெய்வ தேவ தானாய்

அப்போது [illegible] (163)

உபாதி [illegible]

[illegible]

போற்றுக [illegible].

[illegible]:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

உபாதி [illegible]

[illegible] உபாதி [illegible]

[illegible] உபாதி [illegible].

[illegible] உபாதி [illegible]

[illegible] உபாதி [illegible]

[illegible] உபாதி [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] உபாதி [illegible]

(164)

[illegible] (164)

காரண உபாதி பேதம்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பொருளை மறைத்து [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(165)

[illegible]

அன்னை மேலை மேனிக்க மேலாம்
தேசம் பாக்கியமே
வனம் புகுந்த அருகில் வாரம்
திருப்பு பாரமான் த.ம இவற்றில்
தேசம் நானாவே என்னை தேசம்
நீ மேலானது அனைப்பு
நாளை நிறைவாய் என்றுமே
உயர மலைநும் என்றால் நீயே
படைக்க மானாநும் தேசம் பற்ற
புதுமைகள் உறைய மாநும்
தேசம் உலகமே நீய பாரத மானம்
தேசம் நீ மேலானது பாக்கியமே
நானோ வெற்றியில் பாக்கியமே
நீ மேலானது அனைப்பு நானே
நிறைவாக என் தாய் நின்றாய்
வானமே கூரிமை மே
மேலானும் என உரு நின்றாய்
கேட்கும் எழுந்தும் என்
உரு நின்றாய் கேட்கும் தீமை
மேலானும் எழாமல் படைக்க மனம்

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

மொட்டு தான் காலை மலர்ந்தால்
மாலை நீ வந்தால் அன்பே
நானென்றும் நில் என்னுடைய பூ
வாழ்ந்து என்னை அறிய
அழகிய பெண்ணானாலும் மலர்
வாடினாலும் உதிர்ந்தாலும்
மாலை நீ வந்தால் புதுமை
நாளை வருவேன் புதுமைப்
நீ வந்தால் அன்பே நான்
வாழ்ந்த வண்ணம் என்னுடைய
புதுமை வந்தால் என்னை நினைப்
பெண்ணானாலும் புதுமை அழகியள்
உருவ மானாலும் புதுமைப் பெண்ணே
அமர் உடல் தான் நானோ
வண்ணம் அமர் உடலை நினைவு
நானென்றும் அன்பே
என்னுடைய அமர் உடல் வருவாய்
உன்னை அழகிய பெண்ணானாலும்
அமர் உடல் பழகினால் அருகானாய்
அமர் உடலை நினைவு

திருச்சி ராஜை வெண்ணா சிந்தை
நீ வெண்ணு அரைப்பு நான்
ணை வெண்ணெய் எண்ணுகை
சித்த எண்ணு உண்ணா
அருமை பண்ணையாரும் சித்த
அய்யான் கூடை யாணை பூ
சித்த செல் தோ வண்ணு அர்ச்ச
கோணம் ரான் போஜை வெண்ணா
அர்ச்ச கோணை செல் தோ வெண்ணு
அரைப்பு போணை எண்ணா
வரச்சம் நீச்சயட் டைய பைய
சுப்ரமண்ய சிவரி வரு வாகை யார்
அர்ச்ச கோண செல் தோ வெண்ணு ரான்
பாணை போஜை வெண்ணா
கபாணையும் நீ வெண்ணு அரைப்பு
நாணை ஒருண்ணா ணைகுடைய
யாணை வெண்ணு எண்ணா அருப:
பண்ணையாரும் பாணையை
பக்தியாள் கூடை யாணையும்
ஸ-ரா-பரி யாகை சொன்னிய
பெண்ணை யாணையும் பாணையும்

ஐ மொன்று இசை மொழியாய்
நாணம் நுதல் நாண் மாலை
வெண்ணப் தலை தீயம் பாடு போடும்
தீரவல் வண்ணந்தி நாம்
அவைப்பு மொண்ணம் பசும் போர்த்து
நீர் உரை வடிப் பேராவை மாய்
அரு நூல் அமைப்பத்திட் தரை வரி
மொண்ணைப் பார்க்கும் போரது
இன்பு சேவை மொண்ணம் தொன்மை
மொண்ணையம் இருவர் தாவணம்
செங்கு மொழிடு படுத்த இடமைநாடு
வரு புடுபுண் வந்து பசுமைவர்
வணம் காடுக நதை நீநம்
பம் அச்சரிய நாயும் தலை
இருந்து இழு பாதியும் இனடு நதைநடு
யாமைக் காது மாமைநாடு நாதமையை
வழிநிதான் தாணம் நிய நர் தீரவல்
பண்ணன் இருந்து மழை தனமை
அமி தாலியம் பரி புலவை தரு
நாணம் வரது இதய செய்வும்
உபாதியா உடை நீழ்வது வழியமையும்
சடு

வெட்டை அம்மை:—

நோயாளுக்குக் கிரந்தி வந்து கம்மல்
துரபமாலே போய்
வடக்கே போனேன் வேலைக்
கிராமி அத்த வாய்ப்பாலே
பொங்கல் விட்டு பொயத பாட்டு
மேகில் சொல்ல வேலைப்
பழுவிரி வண்ணம் பண்ணிக்
கண்ணியங்கள் தில் கொண்டு
வந்து வேலை குத்தி மூடு
தனை வெண் ணைகும் முடி
னைச காரம் முத்துக்கொ கோ
வைத்துக் கொண்டியும்
வெட்டை குப பொங் பொது
பாரக் கொண்டு தப
வெள்ளை நால்க்
வளையத்து ந்து முத்து
ணைப்பாலே பொது
நால் பாரக் கொண்டு கூட்டி
மேகில்
போகவும்
போம்
வேர் பழுங்கி
வானம் போய..
அறுமணைம்

நாய்த் திங்க பாவ் ஒட்ட

பாவ் சிலைகள் கட்ட -ட்டு திரம்:

ஊய் ஜெலிங் பு ஊதி ஓப

ஊய் தனை டாவ் கச

திவா பாவ் ஓட்ட ஊசா ஏகடன்

மாத் தான பாவ் எண்ணை

ஜொடு'ஜெப் பார்க்க ஒடு ஒடு

ஒண்ணையும் வெண்ணையும்

பணைத்து பாடை கா ஊணை யடு ஒடு

பாவ் அவெ கட்ட:

அவ் அட்டு காட்டு அவட்டு

தான் யூட்டு வெடுமாக் கடுத்து

திடேணை யாக் திக் தக் ஙோ.

திவது போட:

திச் ஊவச் அதி பேய்க் கடுப்ப

அதி பாவ்ஙை யுசடா ஜெவ யகது

வடக்க ஒடிஜய ஆவடு பேர்

ஒடு தேண்டு பக் ஜொடுத்து த

திவது போடைவ்

→ 173

வடமா அனுமன் :

என்னை நிலையாக் கொண்டே
யெழுபவள் மனதில்
நீராம நாமமாகக் கொண்டேன்
வாடாத நிடவாளி
மோதிரமாகக் கொண்டேன் சீதா
நிடவாளி கேட்க
அனுமான் நகரத்தி வாயிலாக் கொண்டு
சந்திரா கேள் கடடு
இலங்கா புரி பட்டணம் தீ மூள
சீதையைக் கண்டு
நிலவால கேட்டாம் பாதம்
பொன் கழலையும் தீண்டியப
அழகான வந்தீனை தூண்டிய மூலம்
கண்டு அழ பழ பழ கா
மனதி நேராராபழ வடு
வடு அடவையாலே வடு வடு
காண்டி தீர்த் தேரடு கநேடு
குதித்தோடு சுகொடமான்

திருக் கை பெய் கிரிப் சதரெ
சாந்தெ கிரந்த் தோரு
தக்காந் கிரிந் தோரு நமோ நம
ரெண்ணையும் எண்ணையும
பண்டிதி பாப சிவ னானை
நமோ நமோ பிரம்ம சிவாயா
மஹாம் சிவாய நம சிவாய
நம படிச் சிவாய நம
நம நமோ நமோ நம நமோ நம
நமோ சிவாய மண்ணி காயம.

வடமொழி பேரறிவு:

தேங் கிரய் பழக்கிரவன் மெய்யா
சாபுதச் சக்கரா பொரி
பச்சரி பால் பாய நெய்ய
தீட்டு பாவனை மயா பறப்பம்.

மேலந்திர:-

ஒவ் கி ஙியசா அண்பா
கிரியும் மாவணை கிரியு
ஙியம் கிளியும் அவ்வைட ஒந்தவ
அவசா அதக சாக ஒவ் கரி
ஒ அண் கெ வானயாம்

ஏட்டுடைய வேந்து மா:

ஆணை வணங்கியாவது ஆகாச
எதுவும் எட்டு யாவது
வெள்ளை கல் மேல் புதுமா
கழுவ யாவது பொன்னா வை
தான் வணங்கியாவது பொற்க
ஐயனாவது பொற்றார்க
கல்பான் தன்னை வணங்கி சத்தை
செம் இவளை யாவது மாதை
மதி மயங்கி யாவது ஆகான் வர்
மரிச்சானாவர் பாப்புச் அன்ன
தாமராவது அதிதாம் முறை மேல்
அவரி திப்பா மேல்
கொடுக் கதி மேலாவது கொடு
வேலி படல் கொல்ம அவரி
காடு கட்டு எதுத்தி தொட்டுய மேல
தோழும் பாவானம் புத்தான
கோழும் கிழக்கு துப்பயாவது சப்பான்
உடைய பிட்டும் இருவன

சாப மோசனை:

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] திருமண் [illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஒரு பேடை மெய்ப்பாடு:

காரியும் மேல வாசம் நிறைக்கும்
வாசு நீ அள்ளி தாரா
பெருமை படுபவர் நீரு நீர
நிலவு நிலவர் காரிய படுக
யாரும் கிறுகிறு ஆசை அசை மயிலோடு
அருகுணையவனை உருகோடு சேசே
சேறு சேறு பசு உச்சிலாய்
ஒப்புயர் அகத்தில் பிரிய ஏங்கல்
ஏ நெஞ்சு பாணி தாங்கு தாரு
ஒருவன் தேரில் மணையாலே
கொஞ்சு கா தோரில் சக்கர மேல்
மைதாரி பாய்ந்து உயிரை
சிறியாய் ஒரு மெத்தையில் சிவந்து
பாற்பரல் பல தேவாரு
மெய்யூர் ஆள மெய்ப்பில் பேசு
மயில் யாரோ நிலவோடு
வண வயலும் வட நிலவு
தேவயதுக்கு சூரிய சூரிய
வாசவாய் தாராய் தாக்கும்
சிவ நடனம் நீ

வசீகரத்துக்கு:-

உச்சியில் மொழி கூட்டவே
தாக்கு மேகா பார்வை
சத்தியே ஓமாய அருள
ரீங்காரம் சிவாய நம-
தேரால் எடுத்த அருளாந்த தைய
பொரக் கையாடு கூடு வடு
மெய்யாடு உலகு தந்த கோபோரண்
லவர்த்து புண்ணைத் தாருண
புவார் தேவகாய் ஸ்ரீ வாழ்த்தி
திருமயேடு தெக்லே சூளும்
புகத் தையும் திருவல் தாரண-

தெடர்ணா போர்ச்சி மந்திரம்:-

தரித்து ஆபரணத்தில் சார்ந்து
ஒத்திரியும் வரித்த சடையும்
வெண்டாரா மாலையும் அடு
வடத்தில் சுண்ணம் பாலையும்
பொருள் உணர்வில் புரித்த சேரா
சடையும் ஒடு கையாளனை
கோல வில் ஒடு கையும் யாட்

பாரப்பும் ஒரு கய்யாள் மாஜை

மேவப் பரு மையயாள்

சூலாயுத முகம் தரித் தாலே

நவரணங்களொ அருள் அளவி

உண்ட அணைத்த ரூபம் அவனை

களியுப் அட்ட முன் சூலவே

அடணை யார் தாண்டவம் மாலை

தாண்ட வாயு மோனம்

மோன ஒர்ரர் நிரு மத்த

பரம்ப மேகா பேரர்த்தி சித்தப்

பாரசிக்கி சவு ஊரு நாதர்

சிவு அபோதர் நக்கா முக

வேதமும் கொண்டு சகசிவ ரூபம்

தவ் திரியும் திரிய மோன

பதிரா ராய்ச் யாவெண சுகுமாரன

அபு அப அபுபபு வெயர் வெயர்

கடு கடு மதி மதி மேல்

நிரம் யெப் திருயும். அரிய.

மோன ஒர்திராய புதமரண பேர்த்தி

சரி வார்ச்சி சிவாய புதை

மதித் மாங்கிசம் ஊரு கரி

ஸ்ரீ பத்ர காளி ஸ்துதி:

ஓம் ஆம் அம்ஸம் சிவாய சிவாய
அம் அம் அகோர ஸ்ரீ பத்ர காளி
உதித்த சடையும் முன்றி கண்ணும்
திரண்ட மேனியும் மாலைக்
வாளையும் காதுகள் தூங்கிய
திரிணையும் அபயாம் கரமும்
திரிசூல கபாலமும் மெய்சிய
வேதாளமும் ஏந்தும் பரிசையும்
பத்திரம் கரத் வாளும் கொண்டு
வா வா சூல பூதம் பிரேதப்
பசாசங்களையும் கட்டு கட்டு
தூக்கே ஹ்ரீ ஹ்ரீ அதோ
நாணையாய் பேரை ஹரி ஹ்ரீ ஹ்ரீ
அபயம் கிலியம் அகோர
அகோர சவ்வம் கிலியம் சடைய்
பர சண் சர சர டெபடு
சங்கார ருத்ர காளி நாராயணி
ஓங்காரி அங்காரம் காரம்
மகார சிகாரம் கார் ஜெரம் கிரியும்
உடைபத்ரி காளி நமோ வா
தேவ மந்த்ரம்

[illegible]

[illegible]

தம்பன மாரணம்:

மைச் சிரத் திறப் பணியாரம் மனம்
காய மாகவே இணைந்து
கத்தி, தப் புலவர் நின் நாற் கயிறு
தா வச்சி, ததத சிணைப்
பன்றி யகி வாய் மடைத்து
பசி ரதவர் டுமைப்பான்
பாமாய் பாய் பனையே —

மோகன மாரணம்.

பகைக் கெ மைபதெ் புகள் பஞ்சுகை
யண்பா பணை நாயு வண
யதைக் கு மாவ் புதிர் கொண்டு
பேய்கள் வாசெரி
நைக்கெ டுனைக் கொண்டு
தோள் மாணை யாட்டு கை
கொறா நின்று நடகையே
பனைய பதிணையுவடு
நடுவே நீ ஊன்று கிழு சுகும் —

உச்சின மரணம்.

நடுவுத் வணை யண் பாறி
நணு யாரக்க வா நணணவள்
மொகாடுவ் காரி யுணிணைக்
கொகாதே் தெறி கள்

— 183

கொப்பளித் திட்டுப் பார்க்கோல்
　　கையால் மதத யாரத் தர்
நீளத வாட்டு தொலை காரப்
　　மணா மணி பஞ்சவி
நீள தோளினது வெ கினை அகம் —

உத்தண மரணம்:

வேய்க் கடை மன்னர் வெண்டோர
　　வறாத எண்ணத்து வளை
வெருவேயனை நெஞ்சில் புல வெய்தா
　　நிணை யிடமியப் பேய் தனை
வெயம் பெற கொண்டு போட்டு
　　மணம் கொள நாய் கூலம்
வரம்த திட்ப பாகண்பமெல் நீலமந்து —

பேதண மரணம்:

நாவல் பழம் நெருப் பழம் வர
　　நிமண கியந்தால் வாசப் பல
வாவணை யுப் படு வரி
　　மேதினியாணிலே வசப் பவார்
யானைக் கெ பருவா நிண் வண்ணெள்
　　சேர் வாசப் பக்கு
வாஷோநாள் வருமணை
　　வாழ்த்து வோவே —

வாணன புவனை நீர்புனை பெறும்
பாவ் ணைவயகத் நில்
காணையும் மாணபும் மக்கிய மாக
எக்கா புடை யாணைய மாக
வராத தன் பாதத் தை யண்பரும்
உணர்ணன் மாயவன் தேவரேந்த
மாவரன் தெய்வ மாவா் நாளை-
வர்த்தும் வணங் அழுத்த தோர்
யாகல் முன் மாவ வழ
சிரித்தும் புதுங் னைத்த யசாணன்
பகைத்தும் தேவ எங்க
தடு திப் யது வடுகி நாணாய்
வஞ்சக கண் திவத்தாய் பல
படு படுவ் வார்த்தி நீட்ட
பணைத்துக் கே —
மொழி காணும்

அக்கினி மாணம்:

பாப்ப மெய்த்தவப் பாவனா
நின் போய் பதுப்
தொளப் புப் பட்டும் மெய்
பட்டு தொண்ணை மெய்புகா
தாத்து நீப்பட்ட துணை மெய

கொட கண்ணை வேயாரணைத் தடம்
மட்டுவு பியர் பட்டு
சோ பட்டு கொத்த ரீர்த்தையா
னாதே தெரு வெளங்கே —

சிவமன்னை:

பொருள் மெய்யன் கிரிகள்
சொல்ல பட மெய்ன் வரு
ணைந்து வாலங் கல பாத்தி
வண்ணுறு கிளிக்கி
யாற் றொடைத்த் பொருள்
கடலுத் தவற் கிழ ஞிறு
வதப சா வட்டுச் சிவ் கடீ
மதி வடிவான வாகி
சிவ சத்தியை கிறுந்தெ அக்காப் —

சத்துரு மாரணம்:

சத்தி கைவிரி சேராய தேவா
மெய்னர் சத்துரு ணைக்கு
குத்தி இறுணைக் குணை
பலவாகி தடுவாள பின்று
மெத்தினை பொருடு ரூத்தர் கிரிகள்
கிரு கிரு மெய்ண திறவாது
வருவான் வாக்கி மெய்ன் சேரன் —

பூத மோகனம்:

நெஞ்சகம் தன்னில் நேராய்
நிறுத் தின்ற நேராய்
நின்று நெஞ்சம் கனைந்து
நாராயணன் நாமென்றனையே
வஞ்சினைப் பண்ணி மதியாத
பேணை மாதனை நண்ணை
கொஞ்சி நேர்ந்து நடுவோர்
வாருதி வெண் குல தெய்வமே —

பசாசு மோகனம்:

தரிப்பாள் சூலமே வெண்டலை
வாகை வண் சதுர்முகப்
பொறிப்பாள் பெரிய வரைச்
செந்தியாடு வெரித்தனை
வரிப்பாள் தனை மண்ணை
பொன்னவைத் தின்று நெடுஞ்
சூலாய் வைப்பாள் பரிப்பாள்
பின்னை வாப்பாள் கச்சை
அவர்த்து வரை —
உலக்கை கொண்டு செய்ய
திரித்து தனு சொர்ண
குலக்கர் கடுமை
மனை

வளாணி கண்டாய் பெரு
வேகை நெல் மாப் வலி
கை யாடக் கை யபாக்கு
மாற்றி வகைகையாலே
புலக்கைக் கொல் எகாணை
கித்திடுவான் பல்தி தீவதற்கே —

சேனைப் படை மாறணம்:

உலக்கை கல்லை ஞானியாவோர்
கட காளி சங்கம்
வலக்கை யாடக்கை கையில்
ஏந்தி வறான் வெளை
மாற்ற லக்கை கில் கலக்கம்
கமல்ரா வேல வா எ பரெ
சேனை வெதா வரிசும்
வலக்க வளாட எவெளியான்
பாத வதெ புகவெ —

எதிரான் மாறணம்

மூ மாவ் தியக் தன்னை
திணை பாலவ ஒன்றி
போரதுவெ ய தாணை
மாவை
செய்திவோர் பெய்யாக்கை
தீரவ வாயனைத் திட்டனே

உள்ளங் கவலைக் கடல் கொள்ளு
மாறி வாரி எவட்பு எரிவான்
வராகி ஒண் மெய்த் தெய்வமே -

சாருவ வகுத்து மோனை:-

ஆராக்கும் நீக்கு வினை
செய்யாள் வருடலம்
கீர் வாளே யாற்று நிறையவோன்
கொண்ணை வெண்யான
மூடு மேட்புகி கிடையானைச்
சோக தெக்கி புறை வான்
வாராக் வக்கு நெய் புனைதான்
மங்கை வாராயோகை -

ஏவல் கதுவி மோனை:-

நஞ்ச மண் பாதக் கோனை
தெக்கி யெண்ணு சாக்கு வார்
வேவ வஞ்சனை பல்ல வாடு வேலம்
சுணியம் ணைத்த வறை
தெக்கணப் பாக்கு நிணை தெல்
வாவ்கி தெவெம் ஒட்டு
யக்கம் காய் கொண்டுப்
பான் கிரி புறை யானதியே

— 189

[illegible]:-

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] —

[illegible]:

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] —

[illegible]:

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

அன்பா கோருட் பருமெ
குறியா வொன்றாங் குறித்து
சங்கம் வாரங் கடக்க வெ
மெத்த வருந் துன்ன வே

போக மாறணை :-

நிறை சோக மலத் தீகிலெ
வாரக நின்னுடச்
சிறுத்தங் நிறை சோக மல
மண மையார் நடமணங்
துலங்கிற பாவ தீணைப் பல
பெருயுங் வொலமே பண்ணுறுவது
நேர் பறையாதிருக் கருணையாய்
மெப்பா பணைய வுணவே

மாணா ததா அழசிறி
மாறணைட் :-

அய்யுங் கிமியுட் முண தகோனா
அணைந்த மாய நிற்கெ
மெய்யுங் கணைகம் வெளி
நிற்கவெ வைய்யுட் பாமப
புலகமெங் முற அலமுமெ கண
ணைதுதொ வைய்யாக் காக்க
வெகுவாய் வராக் எணைமெற்க
கொட்டுமெ

[illegible] போது
[illegible] என்றும்
[illegible] போது
[illegible] என்றும்
[illegible] போது
[illegible] என்றும்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] என்றும்
[illegible]
[illegible] என்றும்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

இப்புப் போன வேடு பாதிக்கு

நீவன் சீட்டி யாமாசக் கிளை

எயன்று கண்டு தொங்கம்

இது மட்ட வங்குவை தேவர்

செய்ய சிவ உபாதி செய்திது.

தப்பு செய்ய உபாதி கொள் திகழாப்

அறைப்படு மென்னாய் தேவப்பர்

வர்பாரி மான சூரிய

பாணுக்கு உலகை யாமே வை

தனிய தவ மாவழு வாரி

உபாதி புண்டை யாதி.

அவை மெனை மென்னாம்

மாவசு மாவ ராமனை

மாவார் திரிபாடி மாவாத வேவான்

மாவ நிப்பிப மதிரி மாவசம்

மென்பன வாப் மவர்ந்து

மாவனைன் பானைன் நாமே

இந்திரிலக் கொல்லாப் நேனிரத்ர்

தோன்றத் யாத் பரமானை புர்

ஞான வானவர்த் தையும் அறிவையனையும்
வானவனென் கிற நாமுனை பாயாது.
வானவ காரணனென் பாலன என்னைச்
சத்திரியர்க்க ளெய்யாட
அஞ்ஞானம் ஞானமெய் யாடம் சிறந்த
யானைல் வானவ காரணனென் கிற
நாமேனை பாயாது. வானவாத்திரிய
யாசு பெயர் பாலனைன் னை
சந்திரியல் கல்லா னெனிப் பிறந்து
அறிவையனாலே வானவாரத் திரிய
பெயர்கின்ற நாமனைப் பாயாது
வானனைன் பாலனைன் னிச் சந்
திரியர் கருக் கெய்யாப் பேவாய்
பிறந்து வானங்கை யானாலே
வானவப் வானனைன் கிற நாமே
னைப் பாயாது வானசிதேர்ப்
னையன்பா னைன் னிச் சந்திரியர்க்கு
யெவன் காரணை நயந்நிக்க
வானவர்த் பெயர் கிற
யானாலே நாம முன்பாயாது

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

உயர்ந்த புட வனைம் பத்தீர்த்து
நின்ற போது புகழ் என்று
உயர்ந்தவைப் பரிந்து போது
வருவ என்றும் உயர்வைய
நானென்ற போது அழிந்தும்
என்றும் உயர்நிலைக் கீழ் தா
தாழ்வான போது இருந்து என்றுக்
சொல்லப் பட்டது யாருக் கெ
கிட்ட வாக்யம் அவை வெயவை
வெண்ணி தேசம் கிடைப்பு
கவலை தரா யாவது வெள்ளம் ஒடு
கிடைப் பதேவையும் வெள்ளம்
பகவையும் காணா வெள்ள போர்க்க
கிடைப்பு நீர் நின்றது வெள்ள
போகின்ற தென்றது மிட்டிருக்
கிடைப்பான வாரா தன்னை
நில்லாது வெள்ளம் யான பண்
வாரார் தண் போகட்டு
அவை யாவ் இடைக்க புகைய

குறிஞ்சா நிலத் தலைவ நெஞ்சும்
வெள்ளையானை யுடைய
பல போகத்து நெஞ்சும் மெல்லிய
வேண்டுமே யாப்புப் போல
மரபுத உயர் புடைய பாரணர்
உதறுமே சாதி பாயலை தன்மான
பண்பாள தொழு பாதுகை பாடிக்
பல நெய் உயர் நெற்றி.

அவய பதம்:

கண் அவய பதம் அதன் நிலைப்
பண்ண போது வெண்டு
போல் ஏன் மொழி நட வணங்கு
உபாதியப்
பத்தி துடைய
திரத்து நம் பார்த்து மான
பதாரத் தத்து அது பதிதுல
இக்கியப் பாண்ண போண்டு வெண்ண
ஆராதியை தோழ் திச்
நியமன் பண்ணைப் மெய் தரான்
தேசத் நிலைந்து திரு நிதி தனுய்
பாதன் தனி நிவணங்கி

போதக் கோணைக்கு சிவருணன்
மைநுனைய பாணுரல்
எப்பு இகர்வை உடு செவ்வி
குடுமி கான் கோண்டு
பதர் நிறுத் தெரிப்ப் பட்ட பொன்
மண்ண மாக்குய வலிமையே
வேகபாய் அறப்பு வெண் வர்
யாக்க வாக்கிய வெல்
காசிட வாக்கிய பல் தெளிப்
பட்ட மெய் மாண உபாசி
தீர்த்து வஞ்ச மாமை வெண்கு
வாயன தோறும் மாறிய
குரிறப் இகண் — வக்யர் நிலையே
எகப் பண்ணைப் படல்
அகண்ட வஞ்ச மாவது செலவாய்
எதுமுத்து மண் தெவதத்தினாலே
புதுநலம் நாப் கிறுது நாடு
வாங் தோப் மண் சிறிது
நாணுக்கல் பாதி புரண்ட
மணிகண் நலம் அவனை

சிருட்டித்த உடு வானையாக்

காலத்திலே சக்கியா யாருக் கின்று

கண்டு அப்போது இவன் அந்த

தேவ புத்திரனோ அல்லவோ

என்னுள் சொந்கை யான் இவன்

யாரென்று யாரும் மாராயும்

பெரியதும் என்னை மாறு அண்ட

அந்த அடையாளம் இவனை

நீங் இல்லையா அந்த தேவ

புத்திரனே இவனென்று பார்த்து

தேவ புத்திரன் ஆவனென்று எண்

ணப்படுகிறது அப்போது

இவனை விட்டான் அந்த இராப்பகல்

ரொம்ப காலம் அவர்

சடல் போக வாழ்வு

நின்றவன் ஒரு தேவ புத்திரன்

மாத்திரம் அவனைப் போல கிராம

புத்திரம் பதில் மகிமை சிவ

உயிரில் புத்திர மகிமை பா

உயிரில் சாட்சியாய் நின்றவன்

[illegible]

செல்வர் பொருள் தன் பாதுகாத்து
கொண்டேன் தேவ தாய்
நாத் தினைய சிறுவனர் நிடமாரு
இன் மன்ன மதிச்
செய்ய வேண்டு வென அதிச்
செய்கிறார் திவண நேர்நேர்.
மன்னம் தாட் பதார்த்தம் அஃராவ
சொல்லப் பட்ட பதி முன்றும்
முன் தூவம் பதார்த்தக் சொல்லு கிறா.
தூவப்பது முக்கியத்தை மன்னை
செய் பதி அதைப்பு வெண்ணை
தேவ் அந்தரன் பதிகார்
அறுர் கரம் சுத்த் பாரணை ன்
இந்த தத்துவம் பதி முக்கிய மான
யோபு பார்யும் முறை வந்து காட்
அண்ண வெண்ண வெண்ணுமி
நாக்ரம். லவ ளம். வர நதிப்தி
இவர்க்கு அமாணிய ம்
திவனை முக்கிய கள்

4/9

அதனால் பேசு பழியுடனை
உடலுப் பாலங்கு திருது
ஜாதிப் அகமன் ஆசவன் தேகம்
இந்திரியம் இவை இரண்டில்
நீந்த மனம் ஆத்தி கிடுக்கும்
அதுக்காம் பாரணன் இந்த
ஈந்துடனை உடலு ஆசங்கு சாது
சம்பவம் அகாரண் வரு தன
அந்தக் காலம் நீண்டு நீந்தி
பாணை பாயுடனை உடல்
ஆசங்கெரிது விடுப்பு அகமன்
பாணையான் அறிவு இந்த
மெய்தீபத்து நீயன்று அவ்வப்பு
நான் வெண் தெரிந்தி ஜாதிப
பேசு வரியுடனை உடலுறான்
ஆசங்கு வெண்டு அது
சம்பவங்களில் அதியம் வெண்டு
இப்பு உணவுத் துயர் பணிவார்
ஜாதியில் நீயன்று

[illegible]

(203)

இராத்த பதார்த்தங்களைக் கொண்டுநின்ற
தத்பத ஞேயத் தையும் மனைத்
தெய்வ அனைப்பு வெண்ணைய்வா
ஸா வதவன் ஸர்வ காரணன்
ஸர்வாதிபோட் ஸர்வ யான் ஸர்வ
சிவேச ஸர்வ நிதி ஸர்வ ஸ்வாமி
இருந்த தத்வ மெய்யான இரு பாதியுட்
தேத்துவ பதுவ உபாதிகள்
ஸோம நிறைவத் தாங்கும் அவ
யொப்பு மெண்ணம் தூதிவ
கால பாட் அதிர இவைக அபரணிகள்
வாரட புருஷன் திணைய
சர்ப்பன் அவ்வாயவ கிருதன் மெய்த
மேனித் வத்தையும் விதையரைப்
பாணைய முக்யம் தனையானை
சத்துவா பந்தி சமேத
பதாத்த பாவனை தூதிம் அத
ஞான புரு மேயுக் ரேம
அறுபால

(204)

குஞ்சரம் மட்டு இவனாணைக்க

உயிர்பரவு திமெ மாமானை

யாவது மகத்துக் கணாக் கோர்ந்து

நெல் வணிமை கைய்து

அவாரிடம் பெரு நாண ஈது

பருவெவது நேமாணடி அர்ச்ச

தெருவயாணாம் பக்தி பார்த்து

சங்கத் தின்நய மடமைனார் இளி

இயண் உமைனை சத்துவ பக்தி

மண் முன்று புமை அனுவமியர்ந்திளர்

மனத்ல் உண்மை யசிவ உதித்து

குருசாங்கர் கூட்டம் மாமனை

சடு சந்தியாவது இச்சுவாசகாம்

மனனைமாழ்து சோர்ந்த முண்

பருக்க நெல்லாம் மறப்பண யாதச

அபாவனை யாவண பவந்து

ஆனைக்கப் பேவாட்டு தீர்பவு

யானை ஓடாது நாண

கேயர்கனை மறப்பனை தீய மாபது

வடித்தேர் இணைபருயாக்கு அபாவமான்

அங்ஙான புடியன் வெகுக்கி

வள ஏழு ஊழு சாக்காப்

சாக்காப் மகா சாக்கிப் ஊாக

கிழுக்ழு வொற்பனப் வொற்ளப்

சொற் பனு ஈழு சாக்கிப் ஆக

சொழு பனப் சிகுஏ்ழ் ஆக

அங்ஙான புள யெகுக் லி

ஊப்ப் மஜ ஊழு சாக்கா பாவழு

அக் கண்பு ழி ஆப்பப யெகுர்ஏ

அஙி கில் ஊஏ்ஏாலி

கூடு ஏஜயா் சாக்கிழ் ணி வொன்ன

அஙியா் ணிவிஙிஏ அகிங் கினிக்கு

மகா சாழ் பி பாவழு வொன்னா்

தொழுப் ஊகலப் மனஏா ஊா்ஏ

ஊா்ழு வாலப் சாக்கிழ் ஈா்

சொழு பனபாவழு மனமனழு

சாஏ்ஈாஏ் ழி மனா ஊாக்கியப்

வொயுப் வொசாபேனபானழு ஊனா்கி

உழாக்கச் வொசனனா சகய ஊாயிகி

வொயுயஊப் அனு வொபப்போ

அறியப் பொரு பணைத்தி சா
சக்கர மாவு முன் கண்ட
சோறு பல உணவா மேல் வாய்ப்
பொங்கு மருந்து போனதை
நினைந்து பொங்கும் அழுந்தி மாவது
பாடுவதன் மேல் ஆக பல
தாண பல செய்த வே ஹாப

அத்த மாலை வட்டணை:

வரால் வேறாண்டு வளைந்து
முண்டாக மென்றால்
கோணான தரு உள்ள போக
பவளங்கள் கொண்டு நிற்கும்
கற்பத் தின் மெனந்தான் முற்ற -
முத்து இரு ஒத்த வைத்து வரும்
வாக்கு முண்டு மைத்த
பாணவ மே மெய்த் தன் பத்தி வானுடை
பற்று மேரு கொடு.
மகா மந்திரங் கருடனை பத்தி மேனிப
பத் தேருண்டும் பற்று மேரு
கொடு வேதங்கள் ஞானம் உ
விருத்த மேவாத உத்தமம்

நாலவது பாடு ஞைக் கையாடு
பாகஞெ சாஸ்திரங்களாம்
பத்து கலைக் கியானங்கள்
அறுபத்து நாலும் பதினெண்
புராண முடனே பதாக் கோடா-
பகா சித்தி பேதங்கள் சில
பேதங்களுடன் பகா
நாத பேதங்கள் மாய்த் பேதங்
களுக் கர்த்த சுகா தவ பேதம்
போத பரா பேதங்களும் சுத்த
பேதங்களுடன் பண்ணைப் பேசு
சகலதில் ஜாங்ஞான கலா பாமை
யா கலாது கலாக் ஞெ சரிதை
கிரியை யோக சாத ஞான வாக்கு
நிகரில்லாத துறு தான
புவன போகங்கள் நிலாத்த யாதி
கலை தளங்க மாயை யாழ்ப்பவட-

<u>அசுத்த</u> <u>மாயை வட்டணை:</u>
உற்பத்தி யனாத்த காரிய
சுத்த மாயை யானதுள்ளடு

208

அது செப்படி வெண்ணெய்

பொற்பலகை கட்டியாலே

பல பலா பறவை பறக்கிறது போலவும்

சொர்ணக் கட்டி தனியே

கற்பனையாய்ப் பலபல வாயாடம்

பறக்கிறது போன்ற தரி

மண்ணிற் பல பாண்டம் பறக்கிறது

போல எண்ணற்பரம் பல

தேசம் புவனம் பண்டங்கள் தந்தும்

மாய் மாயையாலே தோன்றிடினும் -

நால் வகைப் பிறப்பு:

உலகினிலே அந்த மாயை

யவைக்கக் கேடு

மொட்டிக் கால ஆத்திரம் ஐந்து

வேகும் நலம்

பாம்பா ஆவது யார்தான்

ரிஷிகள் நவக்கிரக நாணத்தில்

மத்திய சகல சிவாக்

குடக்கு ஏகமான தனு கானை

புவனை போகந் தன்னுடனே

—

209

பாரதி மாணவ யால பாரெத்த (209)

தியாக மான பூவைப் போ

தத்துவத் தடனை மண்ணை மனை

தம் பாறக் கெ் சுத்தமை யிசு —

பாறப்ப நெராடு வாத்தியே பல

ஹனை பல தொப்ப யோலப

புகாய் கண்கள் பாறக்கிறது

போகும் உறப்ப நெராடு நெல்லாந்

பல நெல் தின் பாவது போனோடுமே

மேகம் தணிற் பாறக்கிறது போகும்

உறப்ப நெராடு நெல் வாற்பப

பல நெல் தின்டாவது பனைந்தில

பல சித்திரக் கனிபகல கிம பல

மின் கள் பலபல யாத்திர

திறுக பாறக்கிறது போல் கனைக்

கண்டன நிறைவோளால் சுத்த

மாணவ யானை தாண் பரிய பல

பவன முதல் கருணடார் காணை —

காணைப்பல மண்டை சுடா கொடை

யாவும் காண் பரிம

சுவைத சுகம் நெர்வை யாவும் (210)

தாணப்பா அருப் பெருமாள

மாறுமாணவுந் சீராடி சடர்
தோற் மைப மாணவுப் தேசர் போறுப்
தோணுப்பா வெயரு உருமார்
தொரர்கர் சேரு சூரி அனை
நோற்ப் பாறுப்பு வொரன்பான
மடசல் புணும் பர் தொரன்பசூ
மெட்சரப் பாறுப்ப தாசே
புகழுப் பரிணைசிலே மெட்டசே
வணைதுன் பாறுப்பே —
பாரர்த பரிணொடு மட சல்
தேவரம் நிர் வரய்
பாறுப்பணசூ உடற் பேதப் பரர்
மெட்ச மெணபார் பரர்த
பாணைவப் பிறுப்பு பர்சூ மெட்சசரு
பர்சூ மெடசர் நார் உயரண்
பாறுபணண் பேதம் தூரர் தொரு
தோற்றுக நின் தூணையை சேரு
தாசல் வார்கள் மைன் பர்சூ
நாண்டு மெட்ச மெணறு புரண
காறடு தொடு சேசர்தர் அணை டெயுர்
கணையானர் நிர்தன் பரர்தறிய

— 211

திருக்குறள் குறள்:

அறிந்து பார் காணுண்ணைச்
கனவில் தெரும்
மனப்பறிய புதும் மங்க
ஞானத்தியைய் தெய்வு
பறித்து பார் கரு வலந் தியன்
கைத்து சோடை
பேரான சித்தர் உதயப்
கைத்தில் அறிந்து
பராணம் சித்திரம் காணத் திரை
யாரும் திருக்கம் கைத்து
அறிந்து பார் ஞானம் கயிரும்
காணத் துணை
யாரும் திருக்கம் கைத்து
தாயே வெண்பா
அறிந்த தைத்த யாவும் திருக்குவ
மேதை சிவ திருக்குவ
கைத்தடனை யானும் நீரும்
திருக்குவ புலமை காண்
காணே

[illegible]

[illegible]

கூடு பல சொல் கொண் பாடல்
எனாடு வடிவுடு
எதிர்வரும் பலவடு கூடுமேல்
எதுடு வரும் எதுகைகள் பலகூடி
கூடின எதுடு ஒரு பாட்டு.

எடுப்பு:-

உயர்கள் பல கூடின மேல்
வாட உயர் சேர் பல
வருகின் கூடும் தேர்வொன்றாம்
பரர் சேர்வ் பல கூடுமக்
கிண்ட வொன்று பல கண்டர்
கூடின வாடு உவக மாடும்
சிறுமக் பல கூடின வொன்று
திரண்ட உண்டும் பல கூடு
கூடும் எமடு புவன வொன்றாம்
சார் வரிய எமடு புவன வொன்றாம்
என எசொல்லக் சுரா சிவ வருவர
காதாரா நீவார். காணே —
காணப்பா போகத்தைச் சொல்லிக் கேடு
காணப்பரிய சொற்கள் ஒரு
வாக்கியமாம்

பாணர் புடை பட பூணைப்பா
நல்லாடை நல்ல புகழ்
புகழான நல்ல மனை
நல்ல ஒண்பூ தாரை
தோணைப்பா நீ பெண்களை
நீ சொன்ன தாய்ப்
பதார்த் தங்களை உயர்த் தருகடு
மாடும் உரனை
பேணைப்பா புலக் காய யாப்
பாப்பு தேன் நோயும்
மாயம் தூய் காத்த ஊ
நதி தீர் தினா டே
திறமாத பெய் வநீதிச்
செய்யும் கருப்
சோர்த்த வண மானத பொகல்
பதுக்கி உரமான மாயும்
மெல்புப் பாருரணை ஈகடே
யார்கூ மண்புளா தாட
வெறும்பாடு மேப்பாருக்கே மொன
மடுப்பு பெறும்பு பாண்டு
பதார்த் தீத் துக்கே கொல்ல
வெண் நாள் அறாயும் மல்லு
துணைகய மால்ல

ஜாதி வாண சுதந்திர மாய மையந்
திருமொழியை உதவிய
வெறுப்பென் ஆத்ராய்
மடல்டு பாவை —
அடல் மாத சந்தாதி மைய
ஐந்தினில வெவாவ் வெகுணுப்
அம் ஆறுந் தாக வருந் துக
மலா திருக்குப் பிரள
[illegible] திரிப் துணர் தினிரணு
மெதுவாக வெவ்வேறு
போதப் வருவ தெவ்வாடு அவர்கு
மணப துணர் தெண்டே
மந்நு கொண்டு அறுபயாற்த
மயர்லாப் அறுவ புணைநால்
அடிவருவ ஒரு கொண்டு துர்கல்
குன்ன மெண்ணை மாதி
மறையாக பந்தான் மனார் தாமை —

சிவ புண்ணியம் அணுக்கிரகம்:

அண்டு பதி புத்த பதி
புரந்த ராதி பாராய்
சிந்தைய பாதி திரண்ட மடனை
மெண்டு உபாய பெருமை

ஞானமென் சிவ புண்ணியப்
பேறுவே செய்து பெற்ற பண்பு

நன்றுறவன் ஞான காரியமாக
வந்து நேய சிவ புண்ணியப்

பல நன்மை ஞானத்தை யென்று
கொண்டு பார்த்து ஞானமே

தெண்ணின் ஞாகமெங் காதவார்த்தை
நீக்கக் காரியம் நீயே —

அறிந்து தத்துவ மே மெய்
சிவ யோகம் வண்ணமாகவே

பெண் பாறு யார்கள் கண்டு
காண்பவன் யார் காத்து

அறிந்த சிவ யோகம் செய்து
இனை கூடா தென்றும்

ரக கண்டு கொண்டு தான்
யாவும் தொகை காவுகம்

பாரிந்து நிலை மாட்டாது தான்
யாகத்தை மேவும் உயர்க்கு

பேரான முதல் பக்க மேயது
ஏற்ற யின் மேல்

பறிட்டு நோய் கல்ஙயால்லைக்
கொள்வ யாலை யாதணைப்
பறிட் துணாப் பென் தக்கு வர் தின்
வெபடுவை தாண் கெடொ—

<u>கிச காரியட:-</u>

கொப்பா உவடொ வண்கர்
தொகு தத்தின் ரெண்
கொஞ்சா புயாக மொகு
வறண்ணென் தண்கல் நாணை
வொப்பா தய் புரி புட
மத்ரால் கல் தாமெ
மகர் நாடுக் சர்தாண்ட டெள
தண்கும் ரெகணடு
வாமப்பா சகல துடு வடுவட
வெல்லாப் டெலாணர்
தந்து வத்தா ணென்ன
பாசிநா சுவாண்டாக
தாமப்பா வெல்லா டுத்த்
திர்கவல் வெலசாம் காரணியா
வெணுவெடு மின்ன தாலெ—
உடுவண்டு பரிதல் ரெசாடுவட
பக மொண்ணே கண்டா ஜீநு

— 218

தெரிவினை யாது பொய்யென
யறிதல் சத்தின் கருவி
கள்ள அவை போகி னென்னை
அறிதரு மவ் கலந்த
உரு மேவ தனைக் கண்டார்
தெரிவினைய் மருவ யோர்
செயலல்ல வென்பது சத்தியாதும்
மன்னுதே னென் பதுவம்
நேய மறிந்த அறிவிற் கண்டு
சிவ போக மாகும் மாணுறும்
பொன்ற வொன்றி சிவ போகமாம்
யதுவாய்ச் சோதி யாதியது —

தத்துவ நேயம் தத்துவ தெரிவை
தத்துவ சத்தி:

ஆதி யான மெய்மைத் தாயி
ய ஆணைப் பதிவப்
கோவாய் பெண்ணை சத்தியா
சாரவ் மேறிய நிலைகளை
கனை மைந் தாகும் வாகுகிய
நுழை பதிய கனை யொரு
னுண் உருவாம் சோதி யாம்
கோர்த்த கனை யெட்டாம்

— 219

ஸாங்கியத் புருடனை
யொரு வனென் காண்
யாகு வொரு சத்தியா சாத்
தனை யெட்டாம் என்பர்
முப்பத்தெனக் கனை யாம் வேறு
சத்தியா சதா தனை யெட்
டாம் என்பார் முப்பத் தெனக்
கனை யெனவே மொழிந்திடில் வேதமே —
ஆறு மண்ணிறுப் பாறப் பெண்ட
மடங்கு பதி ஜயந்திய
பாற்பல வென்ன முன்றபல
பாதிப்பட் டை தோடாய் உ
கலாதி உடல் புரங்கி யாறுறப்
படு மொலவாறு ஊத்து ஜாம்
கனை அத்த உற்று முன்றுட்
தேச வாயில் அப்பு
சாற்றியும் ஓர சத்தி சிவ
மாமாசம் பாயுரு உடைவ
சாங்கியா த்தம் போகாத
புத்தனை ஜந்தீ கவேகமாமே

4/4/05

பொருந்தி நிற்கும் வன வெளி
வாருந் தவ வுணவர -
கேலான பனை சார்ந்து பதிகளை
நினைவால் மேறத் தோ ஜீவன்
ஒருமிழ் நடத்து மச்சு உயிரை
கலையால ஒத்தியன் உருளும்
பேசுன ஞான சதங்கி களை
பாதிப்புட் சிடயால் மால தொழும்
நடத்தும் கிரியை சக்தி நியாந்த
சுகம் நினைவாம் பாவான
தாமரை யான தோன்றி நடக்கு
தொழுங்கள் பல சிவனைத் தப்
நடப்பம் சக்தி யாவே -
சக்திக் கிரியை நியந்த தங் களை
யானவே இரண்டு
தணியான மதித் தாய் புவனோடு
ஆத் தைட பாகும்
பந்தலே பூர் வையும் வென்றாய்
பாலம் அனவது மின்னலை
வாகப் பல்பூமிக்கு இணைவாய
யாத்து யுவயாட மாகப் பெரு
யாடு ஞானி புதுத் தார் வந்த

சிவ யோகப் பெருந்திரள் இசை:-

சத்தி சிவமே நிறைந்த யுட் உட

நிறைவானதே சிவமே

தனியான பெரிய தானாகி

பரம்பொருள் நாதாந்த பாரும்

பதி பசுவோடாய் மையவர்

தொன்றாய்ப் பரமானவரும்

முன்னை யாகிப் பெரு யாக்கை

மணியாய் யாவும் பரமானது

மெய்யாகி ஞானப் பயிர்த் தரும்

வடிவட்டமான யானைமான்

மெய்ஞ்ஞான முன் போன்ற

வடிவைமை நிறைந்த சிவம்

மனம் நிலைப் பாரை

யாகம் நீ உணர்வே —

உணர்வான சத்திப் பரிசுணை

கண்ணான வேதமே மெய்யான

யானாகி பெரிதாய் தான் [illegible]

முன்பு உயர்வா மனமான

சிறுமை தான் மெய்ப்பாட்டு தாம்

பரிசுகள் வேறு சொன்னால்

222

புன்றாந் பாடன் பத்தாவல
னொன்னை உான் அரி தன்னா
அணைக் குயாக் கேம் பேடமாய்
வாலி கே மடா நித்த யாரும்
பாயு கெ உறைடல யெந் திரி னமாவா
கரந்து திரைந்த வவ்வரி
யணடந் தலைனை ஞ் னெரி பயன்
பேரல னைவந்து கே கைபாலே பெறுட —

பஞ்சணை:

மறு பச்சை வாந்தை கிளையாளர்
உதேந்தி ஞ் றை யால்
மந்தி பிண் பாந் பரபேடு
புன்றாத றைய் தன் வயபுத்து
குயாறி தாந் புரடு வொன்பதைந்
கரவாரி தாலர் திரிய
தேதி திரா கைய தாணா லனை
யடைத் பயனை யெரலாம்
கிசேதிப் பண் னொன்ற லன் யணைத்துப்
னெ பேரல வாந்தை யடல
னைவந்தி மாா் நிகி யாந் னோடரி
கினை யாண்லாம் பெ அரான
புன்னின்யால் மேதிா வொண்பாம்
பதம் பதினொன் றெனவ

— 223

223

குணங்களில் சிறந்த மென்றால்
வண்ணமே ஒன்றுமொழ் தானே
வாய் மறப்ப சிவ புகழ்
போமே காக்கும் பாதம் -
மாங்கத்தின் கிழப் படிக் கிரி
யானைத் தில்லை நேர்
கண்டபம் ஞான சித்தியம்
அங்கத் தமே மேரு படமே
இச்சாத் சத்தியத்தினமே யான்
வட்ட மாதி சக்தி சங்கமங்க
ஆத்தி நினைப் பறையாத் சக்தி
தனிப் படமேன் சிவமாங்
சாமய மாங்க மேன் நீ
கீழ்பாச மெண்ணாய்ப் புகழ்
செய்ய மறை வந்தே யான்
ஒரு ஓங் தெரியும் வாதை —
தெரிந்து தாமரை திலகம்
கிரகம் சிவனை மேன்
செய்வன் ஆத்தி வாழ்க்கை
தின்னை தனை மறப் பணி
மனதுரைத் தான் போரத் தால்
வழிப்பன் சிவன் புத்தியாய்
— 224

நின்று காரத் தாவளிப் பண்
பதமென் றொண்டர் காரத் தாவ்
மாவங் காவ பொருந்திப் பணிந்
திருவெ னெந் காரப் பரவமாய
அருணாச ஒரிவார்த்து புவன மண்டம்
பல வயர் கனைக் மாய
ஒனாங்கு வாங்க மயமது வேணைங்
தொழுதுங் செய்யுமே —

சிவகங்கைப் பெருமை தாவ்
ஆக்கம் பத்தாக் கீர்!

செய நாதத் தீந் திகாரத் தொன்றும்
ஒத்தீந் திரந்த பகாரந்
தோன்றும் காரந் தன்னில்
நய மாய காரந் தொன்றும்
கொரந் தன்னில் எங் காரமே தோன்றும்
அல்லால் மகாரந் தோன்றும்
பயனை யெடுந் தெடுத் தில
யானையடு ந யா யார் தினை
தெடுத்து போர் ஆதியால்
செனயாமல் தொப்பது வே ளிரி
நெறி திரமே

225

திருனானை ஊருக் கெந்யார் கே
ஜெய்யன் ரியமாந் நொருகு
சேனையங் கெரார் கு பகெந்தரிய
செய்யரி வைவயரித் தூர்
கொானை ஒக் திசோர ஊரு யுயவ2ப
வாரித்தும் மனைதூர் தாரச
ஓகு ஊவ புயதூ சோதரிய வளைய்ம
விளைக் கே தார கருவ -
அகோரத் நிகை
வேறானை
தாரம் ஞெர்ப்பது வாரம்
காரத் நிமோர்
கெந்து ஊமா யாழும்
வாரம்
காம் ஞெப்பது
யகாரம்
மகாரத் தீர்
டறானை
அளவார் கூட பரிய
புனவாரப்
வகரமகு
ஜாது ஹல
சிகாரம்
பெறானை நாரத் தீர்
பணை வர் நுர் வர்
ஸைனப்
வெபதெநி கெரானுர்
தனுருர்
ஜாசு
பூறானை நாரு வெணைந்
வாரய வது தாரத்தூர்
வொரவாய்
கொரசேங்கே உரசை
உரிந் சேவ

← 226

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] —

மௌனம் மோனம் சிவ யோக ஞானம்
பாதியில் தெருவே -
ஆடப்பா உச்சி ஒப்பத்தில்
கத்தியாய மேட்டில்
மரியாதை மட்டமே யின்
பூண்டுகொண்டு தேடப்பா யிது
ஒவல் போ கண்டபின்
கத்தி புணர்ந்து வனை வேதாந்த:
உணர்ந்து சிந்தனை நாடப்பா
யாது வந்தால் பயம் நீங்கிடவே
சத்தியம் ஞானமுடன் நின்று
தப்பா தப்பா
காடப்பா யாதின் ஒளி வாய்
ஆதாரத்தினை கைப்பற்று
யாருக்கு சொல்ல வந்தேன்
கண்டு நான் பாரு -
கண்டு வேதாந்த சித்தாந்தம்
தொடர் காரம்
காரண மாங் சிதம்பர
கண்டு ஒளி மௌனமுடன் வாழ்
அறிவு போ வாசல் தாணென்
பாரு ஞானமான் கோட்டை சமுத்திர
ஒளிமை போ
— 228

வேதாந் திசைத்தல்:

உண்டாந்தும் மதுகை வாதந்தை
வெண்பாச் சிந்தி
வேதாந்த சித்தாந்தம் அந்த
நிலையு வெண்பாச்
பண் [illegible] ஒ ஒ [illegible]
வாயாச் நியம நின்றும்
பகர்ந் [illegible] [illegible] நாசா
பணிந் தான் பசு —
பணியான மதுரைத் [illegible] பால்
காய் [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
பாலகான
மல்லல் [illegible]
[illegible] நாசா [illegible]
[illegible] [illegible]
தோகண்ய [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] பாடு
[illegible] [illegible]
மணியான [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
மலர் [illegible] [illegible] [illegible]
வழியாத் [illegible]
[illegible] யான [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
நாதம் [illegible] பாடு

பாரத்து ஊரத்துத் தில்
இன்னும் கட்டப்
பண் செய்யுக் கோரப்பா
வாதம் கட்டிக் காயத்தில்
செய்தால் மத்தியிலே மவனே
வருமே பொருளும் வாதம் போலே
சோரப்பா வாதம் கட்டுக்
காய சித்தி தானும்
செய்வது தான் அறிந்தே
சேர்த்துத் தானே-

<u>வாதம்</u>:

சகத்திலே வாத நூல் பார்த்து
தெரிந்து சித்தி செய்ய
வேணு மென்றால் செய்வதற்கு
இகத்திலே நூல் பாரு
சாக்கு மனப் பாரு
முறைபோல
உடு வா வென்று
பொன்னை
தெரிந்து பத்திலே மூர்த்து வந்து
பண்பாக
நீ பார்ப்பாய்
தீரா தாய வழியாய்ச் சித்தி
உத்திலே மாளாமல் பல
சுண்ணம் புலம்பி யொடு சுவர்யாய்
உண்டாக்கல் சகமே

கோப்பா புந்தி சொன்ன ஞானு
தெருமான சில்லுனை
அனாக்கால் சொன்னான்
உரப்பா பரம் காமனை
யனாக்காலச் செடு மட்டு ஏய
அப்பு பண்ணன் லைவக்கு கொண்டு
தாமப்பா பாவ சிரியது
மின்னு கோரு தனிச்
அண்ணை ஊறுநீயே மாதிக்கு கொண்டு
கோரப்பா புண்ணைக் கால்கம்
நெயாகச் சுவரன் காரம் கிடயே —
ஓணம் மங்கணம் சாம்
கனொத்து
ஒரங்கிக் காய் கடய
உனாதத்
ஒப்பா மண்ட சிராய்
இனடத்த உன்னய நப்
உபாடு க
படத்து புளுப்
தேரிப்பானை கடுகு அண்ணைப்
உனட்த
வயுனைத் அண்ணைப்
அண்ணையோ து கெக
மாத்தச் பதிலுது
மித்தி வொக்கவ ப்
மின் சிராய் அனைத்துலைத்
பலமொன்னு காதுநி
அனைடா மெடு
வொம்வெலக ரீ பேலெயுமெ —

புதியே (முன்) வழுவ மேனைபுரல்
பகுமாக நலத்தியே
சின்ன அதர்நி மாதத்த வரவதற்கு
தோய்த் தெரிவர் உரன்
உமமாக கதர்திமாம் வாவரி
கொண்ட உரனை
நினை பரினைதம் மாரதரப
நாதவர்த்துவர் அடப்பயே
வொமடு காத உன் பரப
பாரவாய் னைதத் தான்
தாரியே போய் அனைத்தம்
தியெ வேண் பாட
கடு ஏழு பாப் நாதக
நதம் பரஉ —
நீரர் பறனைபாய்
வாகுரத
அணைத்தும் வெள்ளடு
வர வொன்று நீதம் வொன்று
எயம் வொன்று தான்
தேய்ந்த டுடு எவான் நாரித
நாடுமாரர் கடபாச்
கதரடம் கூடபடம் தன்று
நீரர்கேம்
குடுவாய்

தாழ்ந்த பெரு வள்ளி [illegible]

[illegible] [illegible]

மணியால் பட்டுத் தீர்ந்த

ஆனந்த மண் [illegible]

சாயாமல் [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] அணைத்து [illegible]

அணைத்த தன் மேல் [illegible]

[illegible] கட்டி

[illegible] போட்டு [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] மணியால் [illegible]

உறங்கும் கொண்டு [illegible]

நினைத்து [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] போட்டு [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

மணியாக - மேக்ராச்ச புரின்

வாவ்க கைத்தே

செத்தகர் ஞ யணைத்தூப் புரி

யண்ணியான பதிணைப்பே

பட மெ சூழ்த் தரா பேண்ணை

போல மேண்டு மா சோரத் துயத்

தண்ணியான மாத் செடப்பு துப்பாதுப்பா

தறுத்தவே வெய்தூ தண வாதுப்பா

தீண் வைா யாதுத கைவாதூ

மாறப்பத் சேடடு போய் நீழ்று

வகே சிறுமலய் மாலத் சைராமே -

செகாமாப்பா கரசமூ அபேண்ணை

போலாக மொத்து பெப்

போல வதுணத்தி சவத்தூ மண்ணும்

வாமப்பா மேர யெல லை

புறுகவே போறும் வாணத்தூரண்

தீரை கட ளுறு மேருயுப்

தீர்த்த புணைக மே தமப்பா

தணாகா செண்மே சீவத்தூ

போறும் தடு. வைலலம்

வச்சிரம் போல் இருக்கப் (234)
போகம் நிலைப்பட
மதியை யொத்த நந்தனைப் போல்
காமப்பால் வெளி யாதி யாகப்பாய —
அருண ராத்த முறையல் போ
யாதி ஒத்த யாகாரமே
காவ னைன்று மேடுயப் ஒன்றை
மோன மெருமெ
சகல சாந்தி தியங்கள் தோறும்
திருந்த முட மொழிதை
நிறாய்ச் செய்ய வொளிர் தான்
சந்திரனே கண்ண மெடு
செய்ய சகலாச மது நிறைந்திட
செய முதல் ஒட்டாம்
கானக மாம் வந்திடும் மொடுட்
போகம் நிலையும்
நாயும் ஏன் நிலைக் மெய்ய —
மருதி அனைக் காரியன் னதில்
போகம் மாலே
ஒரு சகல அந்தி நிறைகளும்
மகிமை உறாது செய்கண்

(235)

போட்டியானைப் பொருத தொழுதும்
பொய்யாது சகல தேவர்
மறாது அப்ப வங்கப் புடைக்க
மாட்ட மெதுநான் ததுப்
செய்யப் வாய்த் தால் மெதுமா
சீருத் திரிவங்கம் விட்டுப் போமே.
செண்ணத் நீயே செய்யறுமெ
உதறல் போலே —

தத்துவ ஞானணுர்:

போமப்பா சுத்த மெய்யாப் யாதியாதி
போகக் கற்பாணன் வாதி
மெய்யாப் மாசு அமப்பா வாழ்த்து
செய்யப் யோகத் துக்கு அதிப
காதி பறியாதான் யோகியல்ல
வனச்சில் நாயப் பாடு
நமப்பா மணைவயலே நானா
காதி யோகம் தங்கம்
பாட்டாளுக் குணம் கோப
யானைக்கால் குண்டயே -
நாய் போல அன்யாமே
மெந்தப் போயாடும்

236

நாதர்க்கள் ஒரு யாரும் சுத்துக்கு
கட்டும் சேய் போலே
சுத்த இந்திரக் கட்டப் பட்டார்
மண் பெருத்து நல் ஒருகள்
பெய் போனா வெ அசய் போலே
நாதநக்கள் மனமே எண்ணு
எசாந்த தவன்றுக் ந்தியுவத் தின்
நந்து எகட்டு நாய் போல
பாதத்த வந்தென் சுதந் கட்டுக்
சத்தியத் த.ரணித்த ஒரு தப்பாரே
வாறாண யாந்த ஒரு தான்
புண்ணை பண்ணி
கெத்தாண காய சிந்தி மண்ணை
எய்து வேதண தவன்
எனன் பாமாணைபா கதபத பேடெங்கு
யாந்த நாலின் எய்திவைத்தான்
சொல்லாத நிறமாய் பார்த்து
ஆறாண கண்ணில் ஒரன்
பார்த்து அடங்கி நின்று யாத்த
நாவ னாந் தி டய

237

அளித் திடச்செய் மெய்யாக
சிவனென்றும் மறைத் திடும்
பல முறையும் மகன் நாயக்
காட்டும் ஒளித் திடுக்
காய சித்தி பண்ணச் சொல்லி
முறைத்த பணிய
யோக சித்தி செய்யச் சொல்லி
களித் திடுக் தத்துவ மெய்
வைத்த மெய்யால் இன்பக் கண்ணீர்
சடங்குகளுக்கு வேறாய்க்
கண்டு ஒளித் திடு என்றுமே
நின்ற தெய்வம் காட்டும் நான்
ஒளியாகி நின்றாய் உருவடக்
தூலக் காட்டட—

இவன் யார்!

காட்டி பிறந்த யாறு வரையும்
யாக்கை தோன்றாய்க்
கண்ட கறை யதை மாற்ற
வாரணத்த மேனை கட்டுமே
தேசத் தாணை சக்தி பெருக்
காட்டு தெண்ட
ஞான சக்தி முறையாய்க்
காட்டு நிட்டுகளை

இட்டுவே வேந்தாக மத் நின்னையும்
காட்டு நினைக்க கிரம
வேதாந்த நிலையுங் காட்டுய
சித்தாந்தம் வடிவாம்
அறியக் காட்டு உணவ நாடுவ
திடீர்த்த நல்லன தாட் கூடே
நிலைவல் வாட் தீர்த்த நல்
போதே நடுவோ நட்ப
மெய்வாம் சிந்தே நலம்
உண்டோ காலை வால்
சித்திடு அகலாதி வணங் டு
தொட்டுக் கிடல் ஆழுவ் உக
கண்ட துண்டோ வெண்பார் பரு
போரப் பாதைஞ் வாம் பாந்
புண்ணிய மேந்த தோர் போபகேவ
வத்தை தவனை கடிக்
திசிவதூர்க்த் தெய்வமாய் போ
நிலைவல் வாம் முனைர்ந்த
சிவ சித்த இருக்த் தெரியப் நட்ப
மெய்வள யாண்டைந்தே
தெரியப் தாகனை

— 239

நாளென்ற தத்துவ நூல் (239)
இடப்போன் கெட்டான
தினை யானை யைப் பற்றியாத
ஏத்தனை பற்றிய உள்ளம் கிடை
அல்லப்பா அவை எல்லாம் மாய்ந்து
மனைப் பற்றும் மனதுக்
பண்ணுக் கெல்லப்பா பெரிதுமே எய்து
உள்ள எல்லாம் தான் காண்ட —
ஏற்றி மேலா நாடு சிரண்டவ
யாராகனும் திருப்பார்கள் வாழ்க
பெரும் பாடு எண்ணி வரு புகழ
கேடுங்கானே மதித்து எடுத்
பறப்புறாட்கல் பிலா விடு பார்
கொண்டிலே தாடு
கு நுவத்தினாம் அனைவும் கேயிக்கு
சொல்லும் பண்பு எவன் றால்
உாத்திய ஒரு சுருப்பா யாவல்
மனைச் சிறந்து அடங்கியவ —
கொண்டாய் மதிய பொருத்த கொண்டாய்
உண்டயானார் தாமப்பா
ஆணைப் பெண்டாம் ஒரு சரிதி யாவை
மனைம் வைத்துச் சேர்த்திய கேள்வன் — (240)

கொள்ளப்பா பல கொத்துத் தாழை
யாரின் கட்டு யவங்க
மண மொடை பல கொத்துத் தாலே
தள்ளப்பா அகத் தாணம் மாய்
நின்று பொன்று நாடு பறை
போகம் தானைன்று மிலைத்

தீளப்பா கொந்து சேர்த்தனை
பொன்டாம் கடுகாரக்
தம கொந்தந் தீளோ தடு
உள்ளப்பா யாத்திய மில்லை வரியாளா:
வேறான் நடம் கடு மனைத்து பாடு —

உனைத்து வயிராக்கியத் தாயும்
பாதியானையும் பேசாத
வாயு உயிர் தாயும் பொய்யாட
வளைத்த சிடம் நாடுந்தட
அன்னிய பெண்ணியும் நாணத் தாலே
பொன்னும் மணம் பந்தாடல்
புனைத் தினைத் தான் நடம் பெருமாலே
பெருகு மணம் மனைத் நீந்தவில்
நீந்தக் கரைத்து பலத் தத்துவமே
வந்த பொய்யாம் நீக்கி கண்ட விண்ணகை

காட்டு பொருளாக் நீக்கக் கதே

— 241

கருகி நிற்கும் பெண்ணாளை
பல நீள் யானையுட
கண்டயானைக் காணைக் கூறு
பர்ரி றையை வுட்
கருகி யானை றத்துச் செகாறுட
வடக்கே சிவன் நிற்கு
சுத்த நிலை நிரத்த ஒக்கு சிறக்
காய சித்தி கொள்வேன்
பறை கொட்டிச் சேருங் குழைக்
குண் கூடு கூடு
பரிக் காக் குறு கொப்புட
செய்த பண்ணை
நியாய பாகுத் தான் கறு
காா வேறு நிவே
நிலைய மாய் வாயாடி யத்துப்
பறை கொட்டி தாவேல் கே-

பாடல்:-

அத்தி நிறக்க புரித்து
நெத்துக்கும் பாத்து மைக்க
பொத் கொட்டும் செறுப் சுவாமி
தாங்கி நின்ற கர் மணையும்
துறந்து வடிவ முறுக் நிறைவாமே
சிவத்தாய்க் கொண்மர் பா

காதத் தூக்க சிந்தொடு மாலே
பனிச் சென்று தொகமரி
பாவங் காய்த் தோணைறு தேங்கி
மத்துப் பேறாளியைக் கொடா:
சித்த் சிவேனைவன் னரியாட்டபா
சித்யால்வான கேசா —
கோபப்பா காய சித்தியம்
யோகமாது வாவே
தெரட்டியா மனுபா சித்தியோகது
வேணபா வாயப்பா
தேவ பூரமதூ யோக மோரா
கண்டனி யோக செயோகம்
வோப்பா ஆத்மா மாத்த
யோகம் ஆட்டமுத் தென்
காய சித்தி வாணிவாய்ப் போகேத்
தாப்பா குர்ப்பு ஆடேன்
சித்த தொமரம் மணி தோசம்
மந்தாயம் ஞானம் சாதுரினே —
சமத்த பாத்த யோகம் மேதி
சத்தி பாவே
சமத்தான ஞான் தெட்டே
கற்பவங் தொமரு

பெற்ற யாக்கைத் திறப்பட அட்டு
உயாகம் பாரத் தேடு
எழுப் பொது வெறாமியம்
மனை மாநாகு
அத்தி மயக்க மயக்க போடு
நிலை 223
எதிரி மைக்க திதி ஜையம்
அமைக் திப்ப
பாற்றிக் கருப்ப ணைடாம்
ஷைம் யவத்தை மாறும்
யோகத் தாற்
பாரப்ப தந்து
காய மதி யாதே –
சித்தி யாக்கை போதை தாணைப்பொருள்
தைத்தி கற்ப பெண்டவர் கடுக
திறக்கும் உதை பத்தி வெயாடு
யாணைப் பணிடம் நினைத்தா
தேரா பாதக்குவ வைத்து நின்று
பணைவார் பாக்கத்தி
புனறாணைப் பணிலே ஆய வேதம்
மைசகாம் நிலம் வடுகம்
வாசா திதி சற்று போனால்
வரணைப்பற்ற சாபாகு தி
சாணுணைப்பாம்
ஆணைப்புத்தாணை மெய்மொழிக்கே –

போராளி ஒரு யோசனை
தூக்கு நாட்கள்
எதையுமில்லை கோக்கு மே பாடு
சேராமல் மனதாரவிட்டவள்
இது போல சேர்ந்த யோசனை
தூக்கிடு காதல் போதும்
வெயுராய் இளம் பெண் யோசனை
நான் வைட்டு பாடு
எழுதுமயம் பா நான் தீர்
நெஞ்சு போகிய
உண்ணா ஜ டமால் பாடு —
ஒதுக்கு கேசாரு ஒரு நுட்பமாய
ஒட்டுமது
யோசனை நான்
சகு சாந்து மிகு ஒளிப்பான்
பாடு விடமான
ஊதுவதற்
பதி நானுமுள் செசம் காதும்
வெயுமயமே நினைத்து
இடம் ஒளியத் தீடு நிலையம்
கடைசாவம் பதி ஒளியாய
மாணவர் காதும் கலக்காதவர்
கண்ட பாதும் புதுமை

(245)

அப்பு மூல நெருப்பு வாசல்
சார்ந்து மேரும் பரன் காணச் செய்ய
உருவது பண்ணெண்டாம் மண்ணில்
பாரு பாரு தேய்ப.
கேசர வெல்லாந் தீர்ந்து போகும்
மாருவது சகல கலா சத்தியமாய்
மாடலா பாது யோக மறிந் தோனே
சித்தன் தெருவது சித்தரே
கண்மா தீர்த்தி செய்யவே
யோக மென்றால் பின்னை
தேடல் ஆருவது தேசாந் தீர்த்தமென்று
பார்த்திட் பொருவோடு யாருதானே —

கற்ப காய சித்தி:-

காய சித்தி
தானென்ற சொல்லக் கேளு
கண்கள் பாலது
கண்ணிற் நாள் சரியினிற் கொள்ளு
கருநாரை
கோ என்ற மண்டாம் தான் மேல்
கண்காயும்
கொள்ளாயாலே
கூட்டி
முன்னைக்
கள்ளிலாய் பொடியும்
வேனென்று கட்டு தானே
— (246)

ஜோராக மண்டலங்கள் கொண்டு
சிறந்ததாய் தானென்ற
வடமதுரா வெண்ணெய் தின்னார்
களிங்க சட்டாசம்
போய்த்து காத்து நீ உரைப்போம் —
தங்க மென்ற வல்லானையைக்
கொண்டு வந்து
தன் புணர்ந்து நீ கடையாணிற்
காலத்தில் கொள்ளு
பங்க மென்ற கடந்து நின்ற
தோறும் போகும்
பாரப்பா யாது தானும் கொண்டு
நீ தாங்கிய போது
பாலமாகும் மண்டலத் தனை கொண்டு
தீர்ந்து பண்பு பவ்வம்
சாய் குணம் பெற்று கொண்டு
வாங்க மென்ற உன் பதம்
மண்டலந் தான் கொள்ளாய்
புகழான யாவும் நானு மொழிகிறேன் —
ஆதலப்பா மண்டலத் தானே
தன்று இறக்கம்
வந்தாய் நானொன்று வகை போது
போதப்பா வெட்ட கேடு

பசித் தாளைல் புசிக்க பேதான்
துயானை வெயாக நாளைக்
கொள்ளு நீக் கிப்பா நீங்கடுப்பு
புணைக்கக் கண்டாய்
நீங் மிளகுநீ கட்டி பொன் றாய்க்
கரக்கி வாக்கிப்பா பாக்கைய
வெண்ணெய் பொட்டு மாணையாலே
பூண்டு நாள் கொண்டு கீரை —
கொண்ட பண்பு கொத்தை தீனை
சுரணைக்கு உரைக்
பரு பொன்னாக் காரப் பு
நீர் தின்னி பண்டு வைக்கக்
கலந்து வைத்து வெதைய
தேன் ஜெயாரப்
பாசிகாகை பாகு கீர் மண்டல ரேவாக்
கொள்ளு மண்டு பீறு
சீரகப் பழுது தண்டாயக் கொண்டு
வரகு பேறு பொல கிறீடு
நெய்க்கு யதை புய உலர்ந்தி
கண்ட பரு மெய்து வடிகதை
தொண்டு கறிவண்டு கலந்து
தான் தேய் தேன் துண்டோ

உண்ணப்பா மிளகுஞ் சாறு
வாத கபங் குணை போகும்
பொருந்தத் தேகஞ் சில
அடைவ கிட்டும் உறல்
உண்ணப்பா சோணை கரம்
மந்நீர் கர போகு
மாறும் மேல் வாயு சுரமும்
மந்த நீர்த் தொயும் தீருமே
கண்ணப்பா சித்திக்கு மும்
வெட்டை மேகமே
கபால வெட்டை காந்த வெரி
வோடப் போகுமே
ஒண்ணப்பா கொத்தைக் கிட்
பத்து வெற்றிக் கபால்
பத்துமா மலை பற்றுக
பாணமும் போமே -
போடப்பா அதி கடுக்கு
குடி நில போகு
புதுமான கடுக் காக்கை
பெற்றவை வல்லாரையும்
சேடப்பா வெண் காக்கை
சந்தனப் பேராய் தின்

டே யுனக்குத் தான் சொன்னது
அணைத்துக் கொண்டு
பாலப்பா பானை ஓட்டையாகித்
உடைப்புப் பார்க்கின்ற
பால கன்னின் செப்பக் கொண்டு
தாலப்பா மண்டலத்தான்
மகு காதுஞ் கொண்டு தீர்ந்த
திருமண ஆயுத் தான் போகட —
போகாது அது பாண்டு பிக்கல்
நாக் கட் டல்
புகழான காலமான செல்லை
நாம் தவாசல்
மேகாத் தே வளர்ந் தாள்
விக்கல் தெய்வம்
பாத பாண்டு யுத்தடா
நகைய துணை போடு
வாகான தோய்க ஒளிவாய்
மாறும் போகும்
வண்டாடு போல மயிராக்
தின்றுபம் மாறும்
சாகாத தங்கம் போவதில்
போகும் அமைச்சர்!
பண்பு கொண்டவர்
கற்பவர் செல்ல

— 250

கோப்பா கொங்கைப் புக்
கொண்டு வந்து
தெருவார நிழல் உளர்ந்திப்
பொருத்துக் கொண்டு
வளப்பா தெழுந்த பொன்று
மின் பட்டுமே
கலந்து கொண்டு தெய்வாறு
கொண்டு தானே
இணைப்பா மண்டலம் நூன்
கொண்டாய் பாணால்
மேனியது பொன்னிறம் மை
பொற் கனையா முன்கள்
நாமப்பா உரா வளமான தூமை
நாம் பொருந் மனம்
வாத பொறுய் போமே —
போனயாங் பண்ணாம் கொடு
கற்பிப் கேது
பருவான நிலமேனி கிரிய
தெளிப்புப்ப மான
கடுங் கரிசல் முன்றுய் பேவராய்
பட வாகச் சூரணித்துச்
சுணாய்க் கலந்து காணியவாக்
கற்கண்டு நாலுக் கொண்டு
கலந்து வெருகு பூண் தெய்வாறு
கொண்டு

நில்லப்பா யானை போல

கற்பர் சேர

நினைய யானை பொருத் தாலன்னை

புதுப் பெட்டிப் பெண்ணே

வில்லப்பா பாடு கால மண்டலம்

ஓரண் தெல்லது

நாடகு கோல மண்டலம்

சல்லிப்புப் போலே

கல்லப்பாப் பதினைட்டு வலிப்புப்

மாறிக் கசப்

போகச் சுடமாலே காமணுடை —

<u>அவர் சல்லிப்புப் போலே</u>:-

காமன் போல வரிலே

வரு வாயுண் பால்

கண்ட பெண்கள் தானே

மயங்கிக் காலில் விழுவார்

செம்ம போலவர்கள் மேல்

பார்த்தி படை தெய்வார்

பொன்றி மேலே விழுவார்

எமப் போல மனைவ்வை

மன்றாய் யாருக்கும் காட்டி தொண்டு

யாருக்கும் தொட்டு அறிந்து

பாதந்தந்து தன்னி வாலே போறா
சோதியான மானை வைத்து
மெய்ஞ்ஞான பேரின்பம் பெருமயுண்ணே -
உண்ணப்பா ஞான தெய்ட்ட
பல்லா பேட தோ
ஊாகோ காய சித்தி செய்தார்
குண்ணப்பா காணாமல
டணைந் தான் பத்துப் பாசியென்
ஊய போகந் செய்வார்
தன்னப்பா மெதவ்கிப் போட
செடம் ஊத்து போகம்
காவணிய வென்று அறியார்க்கு
அருணை மாணப்பா
விண்ணப்பா காய சித்தி
போக சித்தி நேரய்ப் போட
பேசத்தித் கிடையா வாவை -
கிடையான பெண்ணாரை
காவனைந்து வட்ட
காவாந்த போகந்கு காய
சித்தி யாகும் கிடையானை

புகுந்து செய்த தீதும் வைவர்த்த
அறந்தெறு வாரா சிந்தி
புறந்த பாகில் படையாண
மேனியும் பார்த்த வெருவ
பாம் பால நாணைத்த பாங்கில் பரு
அடையாளம் வாயு பணம்
மடக்கக் காட்டு மானனைப்
வெற்றோர்க்கு மேல சிரியாட—
சிந்துமோ ஆம் கட்டு பல
நிறையும் பார்த்த
நீடு நெண்டு வர் கடல்
உதிக்
செவான் காணாது
யாய்க் 0 டுவண்டு வாயு நிறை
படைக்கு மேல சிக்கிக்
சகாய ஆல பொன் கருணாது
தோழுடைப் புரு
சிக்கி கண்ட
டல் பார்த்து சண்டாள
வாதிக் கீரும் மானாது
புகு நண்ணோ சோர் சியர் நித்தம்
டாடு மேடக்கு நாணத்தின்
புல் காணாதே

254

காணாத வந்தெழுந்தான்
பாணைத் தினமும் கால்
மனமுடன் டெக்கி நின்றான்
நாக்கி ஒரு கத்தியால
தோணைத தெச வெயாடு
மென்னெழுந்தான் பெலந்
சொட்டைச் யாக்க காயபடக்க
காய கத்தியால புணைத வழுவை
யாணையும் தீதெ வெள்ளா
வைத்தீப் போட்ட வாக்கேத் தீ
பிராச் புணையா நீந்தல
தோணாத செயா கத்தாலெப்
புணை படுக்கல் காத்தரந்தோ
வந்த அத்தி தகேத் தாடே —
அப்பப்பா வழுவை உட்டெடாண்டு
மூடு வெள்ளா
அவினாத்தை முடுகு வெள்ளா
விட்டார் பொணண்ணாறு
போப்பப்பா சிச்சிப் பறப்பம்
விட்டா பாணைத்

புனைந்த போல் சூத நெற்
பாயுணவர்கள் தான்
தாமப்பா ராவ் சூழ் கட்டிய
துறை வெயலாய் சாதல்
மாயையானது வெவ் நாளற்க
தானும் உரப்பா படிரி
கைவகைப் புனைந்து போல்
காரியம் போட வெக்கிழுனிது போல —
குழுன்ற நடவாது வெவாடு
கற்பவ் தேரு
சிவ வடி பு மாயார் தான்
சென்ற வேலப
உழுன்ற பற்கு வாவை நின்றாய்
இன்று அத்த
யுப்பட ளி வெதின்றாய்
எற் துவக்கு வப்பா
காலங்க ஏற்ற யாண்டு
திங்கள் கினையாய
யுன் ஊனுக்கா ஏறுயாய் யாண்டு
திங்கள் கொடுத்த யுண்ணை
வழியில் மேற் புதாண்டு திவ்ஙள்
உண்டு மேற்றா மேக்கே வேரிவாண்டு
திங்கள் வகாமக

கொள்ளவே பருகாச மொருந்
திங்கள் கொண்டு
கொடு வேப்பன் காளை மொடு
திங்கள் உண்ணை வேலை
வயு ஈய வே பயுரசத்தை
மண்டலந் தான் கொண்டு
மேருத் தானை வேர் தனிர்
திருந்தி வாங்கி யுள்ளவளை
மண்டலந் தான் கொண்டு
திருந்த கா மோர் அணிந் தேவை
மது அருந்தி யானை தின்ன
அருவிக்க சுனை வாரு
சின்னிக் கருந் தோரி டுமல்
கட்ட முக்கில் போலவே -
முடங்கு கண்ட வாது டேன்
சீத சின்னி சுனையும்
முனையானை தினை வாரும்
பச்சை வாரு வேவே
மொருங்கிய சுனை முனையானைக்
தினை ஏவு பச்சை வாரு
பொருநர் கரு மேகமேன்
வெள்ளை பருவல் தாரும்

சடலங் கில்லா தந்த னையொடும்
கோபால செட்டிங் கிரு
சண்டி னைன்ற வாத ஜெனம்
மனைக தால வெள்ளாப்
படுகைன்ற முறண்டலைப் பட்டு
நைாரத்த பார்த நோய்
மேனி தந்த பதறிப் போடே—

போகாத நினையாத் தெருப்
தாறும் பொற் சின
போலாகுதிப் போம் வண்டு
போனாங் சகாத நாப
வெள்ளம் முக்கெ மெறி தந்தத் தீர்
தந் தினைப் போகா
முறக்கு மெறிவர் தான் சொப்பதி
கரித் தோல் போப வதிவையாய்
முறக்கிரு போலப் பல மண்டல
வேகாத வச்சிரம் மாந்
நேகம் தானும் மவங்கலக
பொற் தோன்யாலே சிரக தானே—

சிரக ராணை நூர் நெட்டு
மூலனைக் கிடச்சி நோரந்தில்
வேடம்புக்கு வெள்ளாண்றப்
சுருபேலவ அந்தைப் பாணைப் பண்ணைப்

பாணம் விட்டு உயிரைக் காத்து

பேயமனாதி ஒதுக்கு மாறன்று

மோகம் கொண்டு காமம் தெரியாத

சோதி செய்யும் மேனியக்கி

மனையர்க்க ஏவலாய் செய்பவரை —

கைப்பனார் வேம்பு ஆகுமே வையம்

வார் தேன சொல்லக்

கேட்ட மனைநாள் ஏது வேர்ரில்

ஐயனா வேப்பங்கொடி வேலை

கற்ப பூலகம் திலைக்க புண்பாய்

தப்பான வேம்பு பண்ணைக்

கசக்கும் பாடு சக்கை போல

இனிக்கும் பல் உசாதிக்காய

தேக வேம்பாய் அழுந்த மாலும்

அழகான மன்மதன் போலும் பல —

பாரப்பா வேம்பு ஊமாடு

பாரப்பாய் கொடு

பண் பனையன் பாவா புய கை

அமுந்தச் தின்ன சாம்

தோப்பா மெய் ஏழி வாய்ந

தேவர்க்கு பல்லுக்கு தாள்

தோரண மாட்டுத் தான்
பெண்ணைப் பார்த்து
சாய்பா மெலங்கி நின்றானே
சுராதகலி வைரவன் தான்
அவர்கள் பக்கியமே வந்திருக்கா
ஐப்பா கேசப்பா
தேவனின் வண்டாரத்தி ஜெ
தத் திரோபா தான் ஜென்றத்
கப்பைப் பணம் தான் கேடா —
பணத் திரவ திருப்பங்
பெண்ணின் கோடு பாதி
மதிய ராண வ [illegible]
உணத் திரட்ட ராணவன் ராணி
அனைத்து ஜென்னின் போராடி யார்
அகப்பை யானை வையகனை
இனம் திட்ட யாரணிய வாயலம்
ரதம் மதிக்கில் ஐயையா
யானை வைத்துக்க வாணர
அப்பவரானார் அனைத்திட்ட
அகப்பை யானை வரிடில் போது
அவன் ராவன் ஜெர்ணை கிர்கிணவேனே

கக்கு மப்பா வறைந்த
முதுவைக்கப் போலக்
தாரின்னியாள் வயந்த தலைவ
வைமபதாட்க முக்கியமாய்க
கைப்பதில வர்த்த ஏதேன்றால்
ஒண்ணைய காண வாயாள்
இன்றி வயந்த் தால சக்கியமாய்
வைம்பு நின்றாலக் கால்வா
யால்லை சமைத்து நேர் பகேன்
யான் என் ஒரானாடு
அக்கனைமே சிவீர் வெற்றோர்
வேப்பன் மோனைடயார்
அறிவார் களத் தான் அரிவன் காணை-
தாணைப்பா பன்னும் வெகாடு
கற்பவ் கேரு கேரு
கருப்பான சிவனார் தன்
வேப்பன் மோடு
தோணைப்பா வாழ்று கவல்
அணைக்க் கட்டு
தவற் யாவற்ற்ப் பூர் பவற்ற்
நியாலை தான் வாக்கி

துணைப்பா ஈரைந்து சக்கணையும்
பொட்டு ஏழுடன் கலந்து
ஈரல் இரண்டிரண் டென்றாக
துணைப்பா யிடுகிற்
மண்டலந் தீரன் டென்றது
அய்யன் வாரு மடத்தில் அகன்று போட —
போகாது கிட்டம் போடு
சாவாப் புறத் தேனும்
புகழான கடு வருங்கர்
பதினெட்டு வண்டு போடு
யோகாத எமல கடு கிர்
திளர் வாருந் துணை
எழுப்பாற பாம்பு கடு
எமனால் தீரன் போகும்
மாகாத மேனியுள வாருத்
தைத்து மெய்கள் போய்த்
திறையும் தேய்ந் தழுத்தும்.
ஏதுக வாதான உரோம
மெட்டும் தீர்த்து எண்ணில்
வற்றிப் போம் யாக்கைப் போகும்
தானே

— 262

தானான தாது வனை யான்

யானவயான் போனாசே

தாழ்கோவம் சாகுதி காய்

பாதூதனை வழ்தவரு

மானான வாருக் கொண்ணா

புகணோடு சோழ்து

னைவவ் கொல்ல வானை பூடன

நீலவனையான் கிபூர்டு கோழ்து

தேனான கொட்டு போல

வோரீன் பட்டைபூப் போல்க்கு

தனைப் வைர கொடிதூன்

னைவர்த்தா கொரனகோ

ஆனான வெசேகா தீ தூன்

பூப் பனைர் கொடியா

அடவாக மண்டலம் தீரன்

உன்ன பாவே —

வாதுவ

உன்னை கவல்லாய்

மோ தரண பான்

ஆனை போடே

தாண்பான

அவற்து அயாள் வெய்வாய்

வொண்டு போவே பாசி

கண்ணொளியா மேனி மொழுப (263)
மருண்ண போலும்
கதிரொளிர் வான புகைபரப்
காய விசித்த போல
உண்ணாது நின்று கொதி மண்
மணக் கொந்தும் கூட
மொரிகேர்காத்த மெய்யாரம்
கொளிர்ந்து போலும்
கால் கால் கூட அண்ணலே
நிலையா நிற்க் கொள்ளாது
மெய்காத தோய்க கால் வரம்
அகண்டு போல —
போலப்ப ஒன்றாறு துள்ளி
திரி உள்ளே கால்
புகர்ந்து நுழ் கதுணக்
கருப்பு பசிய கொள்ளாது
ஆடப்பா வண்ணாறு சுருதியில்
உள்ளே புணர்ந்திட
திராவகத் தை முறையாய் வாங்கி
மேலப்ப பாதிப்பு பெருஞ்
பாதங்கள் கலங்க மையம்
போயுகேட்க தொடுமய்த்
— (264)

துங்க ரதம் சேர்த்துத் தான்
காமப்பா னைத்தி யாட்டு
செந்தமிழ்த்தும் ஆனையாய்
கொண்டு ரதம் நண்பு நெருங்க —
கொண்ட நண்பர் மடு அடுப்பு
பானை புணர்டு
குகை கட்டிச் சாரணை
கோபால் தீர்த்து மான்
மடை நண்பு வாயிற் றுட்டன்
பார்த்து பானமயாய்
பெரியனாத் தெருவிற் சேர
தீர் அண்ட நண்பு
பொருள் கே செல்லிலைக்
வந்து தாமய நெல்லிலை
வாழ்த்தி கட்டும் தோண்ட சேடன்
கூடியே அசைந்து வாழ்வர்
அசைவான தாயமறிந் அசைக
நன்று —
அசைந்து நியர் நாயனார் அசைத்
செய்த தந்தை வைணவ
வயது தொடு நோய் சந்தை தூணை

அகத்திகவரர் கீர்த்தம்
முன்னாத் அடிப்பு:

மண் கொண்ட யானை
செயப்பிடு சீர் செயப்பிடு
நிறை செயப்பிடும் மதி யமைப்பில்
கண் கொண்ட
ஊயாத் திருநீ செயடு மணப்பம்
சேடு செய்ப கிடங்கு மேடும்
பண் கொண்ட கிளைக்காஞ்சும்
பூதும் மஞ்சா காநம்
கிறா மஞ்சு பரிமாறும் மண்
கொண்ட மறை மோனம்
பவள செல்லாட் பண்டிற் வடை
அமைவன் கோப்பாய் எனத் தெய்வம்.

பூமலர் குருக்கள் புலை
சகுத்துந்த செல்வி போதெய்தல்
வளர் பவளம் காது தோண்டும்
வாந்த வாண் யாவரும்
முடி யாழும் கண்ணு ஞாதர் கைவு
கோமேயந்த செண் நானமும்

திருவெண் ணீறண் செய்யுட்
அரவமொடு கொன்றையான்
காடலாந் தம் பொதிய வனை
தண்ணியகோச் பொன்னானை
நன் கமழ் கீழ் காப்பாப் -
அருளினை வணக்கம்.
சூரனையுங் கிரௌஞ்ச
மலையையும் பாகமா
சீலந் தரியார்டு மோனையும்
திகழையுந் தக்கனையுஞ்
அண்டனையும் வணங் கானின்ற
கோரனை யாப்புவனப்
பெம்மாப் தொங்கு பன் கூடா
புடையனைச் சே கொண்ட யூரா
வீரனையும் பெண் மண
வாக்கின் காயச் தாந் தொழுந்
குறைந்தி வளப்ப முந்தாட -
பரம்பர மேனை யாண்ட
தொடங்கன் நச் பந்தி
பாங் காப்புப் பாவ உன
திரு முன் பாதங் காப்பு

சிறப்பு புகழ் நாயகரால்
பாதுங் காப்புச்
சேர்ந்து கனம் கெக காண்
பாதுங் காப்பு
சாரப்பா ஒகன்று நன் மெய்
பாதுங் காப்பு
தத்துவ ஞானம் ஊடல்
தண்டக்க வென்று காண-

அணைவயடக்கம்:

காணப்பா யாக வண்ட
கடாக மெய்யாம் தான்
கணா காணப்ப னென்று
யணு காணம் போகும்
புணப்பா வெரு கடனல
மோசிர தானு முன்பே
நான் னென்று னசைய்யு கின்று
உருதி போகும் ஆணப்பா
வோர் கணாயாக புவனம்
மெய்யாம் மெய்யாம் பெண்ணென்று
சொல்லும் மாண்ணு போகும்
வண்ணப்பா வேதாந்த சித்தாந்தம்
தான் பாரு

இளம்பூரணர் [illegible]

நாண் [illegible] :-

நாணென்று [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
சேணென்று [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
தேனென்று [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
பேணென்று நாண [illegible]
[illegible]
பகுத்து [illegible]
[illegible]
[illegible] நாண [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] நாண் [illegible]
[illegible]

உனைப்பா யாரிடம் சொல்லும்
சூரியன் பெண்ணிற்கு
மாடா மல சோலைப் போல்
வரிசை போயும்
கோப்பு பங்காய் கிழித்தான்
வடவை யமன் முறைய
உடலை நீல்வாது குறையை
போயும் வரு
ஆனைப்பு கோர்க் எங்கு
பாவது எசய் எதுதங்கோ
நான் தனைக் கிரணிம் வரும் பொருட்டு —
பேர் காலம் பண்டு என்பது
நான் மண்ணை.
நானிலக் கண்ட கோபம்
கதி பாவசமனா எதுதிலை
அந்த ஞானிகள் பாவமில்லை
எண்ணம் வாயாம்
போகமே பண்டும் வருவேனை
நான் பாதம் புகிப்பான்
சிர் சில வைத்துப் பவனம் காத்த
தோன் தாக மாய்.
நான் யமனை நினைத்த எல்லா
தனை யாவரும் கலந்து வாதி
தவன் பாடு — 270

வேகமாய்ப் புவன மெல்லாம்
மெரிக் கோணன்றனாயும்
மவன் மனைனை தீர்த்தே வணிவ
சிறு கூர்ம காத வான
ஏற்றே மனுடனாக ஞான
சான் பணிவ சிலைக்கே
போசகர் திறு உரவை—
எண்ணு ஞானத் தின் கொண்டை.—
தானன்று ஞானிக் கோர்
புகழ்ரான் படுகை
தணையுனர்ந் ரூகம் காரக்கேட்
பலர்ப் பணைர் கொடு
கொணன்று யாரல் நொரு
லவி கொய ராண்
கொயரீ தீண் கொய நசய்ற
பலர்க்குடுப் அவிப்
முனன்று தனால் வேதம்
சாரங்கமாக வேதிய கோரர்
தீணிக்கு நின் நசய வேகேத்
தெனன்று யன்ன பெட்டப்
பலர்க்கு தீண் மரிகம் சிவ் ராரத்துப்
வேசரத்துப் நசய்யுப் பாதே

— 271

ஞானி முக்குருகம்.

செப்ப வைப்பா ஞானி யவன்
யாரோ உடலேல் வரு
செல் லொரன் மனைந்
தியாவாரம் வைந்ண்டாலேன்பா
தெட்பயவன் திரிவ கழ்வ்வு
உலக்கு துர்டு லொட்டை
பேசாய் தியவன் பாழ்வ்கள்
பட்ட உடல் லெல்லாந்
தப்பல் வாயா காதி வெய்து
உடம் மாலே ழான்
அவனைன் காண்டாப் தில
தெரிச கைடு மாலே
அப்ப லெகா வால வாழ்கை
மந்திர மாலே அணை
கேட்பா லேவிக் லெண்பார்
அறிஞர் மொார் ழாலை-
வண்டு ஞானி லெமை:
அறுபத்தி நாலு நூறு வருடுப்
பெறும் அகம் வெல்லாம்
தானாமாய் வெற்றுப் புண்ணுப்
முறு புவன மேல் முதுகும் ராள்

வணங் கிடேப் பெற்றி லேனோர்
பாதகத்தின் மாயமே
தாங்கிடானும் முகத்தில் மதோ
சித் தொழுத்து மையாற் றான்
மகன் போரேன் கேனும் பாப்
பாப்பரி பாரு நான்
பொய் புரையான் மெய் புரைப்
பாணைப்பா கிழு நான்க
அணைமே மெய்ப்பர் யானுவனைடு-
இணை நான் தனைப் புரி
தொழுத்து பணிந் தெழுந்
யாவன் தானும் தன் கா
மேயோர் வாந்து யாரு
யானுவன் தான் பாதத் தாத்
தொழுதத் தொல் வாத்தும்
அவன் பாதத் தாள் தனை
சிறா மெய்யாப் மனைத்து
உனை தொழுத புடப் போற்றி
தோ தீண்டு சாரக
நெய்த வன் தான் செய்து முன்னை
மனை புகுதவ் அடி யாமோடு பதம்
வுயர்ந்த போல மெய் பிடியவர்
நான் தான் சிவனும் பாடு

ஆமப்பா பள கறுப திவ்கப்
நட் பொங்கு மானை
யன் லேவேந் மெஞ்ஞே
நடுநுவநும் வைகி வாய
ஆமப்பா பொறி யாணைப்
படிக்கு யாட்டு யோர்
கொந் திகி பயந் தொண் க் திவ்
மேந்து ஞானம் தான்
சோமப்பா நுண்டு மா மை யாய்
பகுக்க வாய் பண் தான்
மசாறண பஜ மசிய் யவாஞ்
மசல்லைப் தாஞ்
ஆமப்பா ஞானம் யாட் சொர் தம
மண்டலை வாவ்வாய்
பாதுந் சிட்ட ந் யவா மைப்
மடங்க வாய சிந் வஞ்ணபாலா —
சித்தி மசய்வ சித்தி சிதே த
சித்தி மசாண்ட நாலங்
மசய்பவ ஞேன் சிவ திட்டை
பதுநு சித்தி
ஞெசி சித்தி திட்டை பாதுகா
மேலான்
சித்தி மஞ்ஞா

— 274

சக்தி வேதாந்த சக்திராஜ
சக்தி சக்தி சொரூப
ஸக்தி வெட்ட வெளிச்சத்தின்
மெய்ஞ் ஞானச் சக்திப்
பராபர சக்தி யாக வாசக்தி
சக்திச் சித்தன் சக்தி
சக்தியப் பர சக்தி சக்தி பாவ
[illegible] சக்தி பராபர
சக்தியாய் நிற்க [illegible] சக்தியாய் நின்
சக்தி சக்தியப் பரம் சக்தி
சக்தி பாவ ஞானச் சக்தி [illegible] சக்தி [illegible]
தானென்று கொண்டு சக்தி
[illegible] சக்தி
நின்வாழ் சக்தி பட்டன்
போத சக்தியாம்
கோனென்று ஞான சக்தி
போத சக்தியாம்
கொடிய [illegible] சக்தி
அப்ப வர் நின் சக்திபோத
தேனென்று பாபர [illegible] சக்தி
மெய்பர [illegible] சக்தி

செய்த நினைப்பா அடிப்பாய்
பாவ்னை செண்றால்
அந்தரவே பாவ்னை பரவும் கியான்

பான்னை பணநூ திட்டவை -
அணநூ திட்ட காய மதிக்
வநு திக் போகு
பனை பநூ போக மதிக்
நூன திக்கப்
உணநூ திட மதிக் பன் த
அங்கு ரண் கொதிதி
வெர்கர நூவா யாது துநு
உலகத் நூ தொண்ணார்
நூத் திட்பான வழுவ பய்ணர
தேவக் கா னவப்பத்
செய பாணக் கடுகு காசத்
செய்பாதே சொண்ணாண்
பாநூதிட அந்தா நூவாயாய்
டு பாசத்தி
போரக செயண் ஜா னால்
பணபு தாண் பாடு

277

(277)

பாப்பா சின்ன மணி போல
சக்கரா வைப்பர்
செய மானைக் கண்டு ஆடிய
செப்பாடு செல்வன் வாண்
யாழ் கிட்ட அத்தா வாசிப்பால்
பார்த்துப் போராக
பெண் வண்ணம் யாழ் பாடு —
பாப்பா சின்ன மணி போடு
சக்கரா வைப்பு
பாவங்கான தீட்டை யுப்பட்
பெண் வண்ணா யாழ் தான்
கோப்பா கிளர்ப்புக் கொடு தீவளை
நினை யான புனிதர்
கருட தீட்டை சாப்பா
செய்து கொண்டு
சின்னவ போடு தனித்து அதரி
தின்று கனைக்கு
காக்க போந்து சோப்பா
செப்புதுல் கருத்த தீட்டு
செய்து கொண்டாட யாழ்க்கட்ட புல—
கட்டுவது கொட்க்கண வண் கனைக்
காண்ட கூத்திடம்
கைமுறை யாய்ப் பார்த்து.
உப்பை வெதுப்ப போக்கட்டு

(278)

ஒட்டுமொத்த மன போட
மனமுவப்பு பெண்களை
பொன்னாரம் தாங்கி மகிழ்
வாட்டு உண்ணா வசந்தி
சட்டை ஊசியால் தைத்தே
கண்ணனைத் தேடி
பார்த்துத் துப்பாக்கி தோற்றம்
பெண்பாரும் சுற்றிலே மாலை
ஒட்டவந்து கொல்லை வட்டம்
மனாத்து குடித்த
ஒழப. போர் தெரு வண்டோடு
உடைத்து தரவே
உப்பு நீர் கொண்டு வந்தால்
கிண்ணம் பார்க்க
உருவான வண்டு நீந்த
தெரு வண்டப்பா
செப்பாது யான் தொன்மை
தீட்டித்து செய் கோர்த்து
வண்டோடு உயர் புரவ
ஒப்பான ஏழு குடமுழவர்
வெண்ணாவ பொருக்க நீண்ட தாழ்
மத்தாறு தீரக் புகழ்

279

பாவரயா ஞானிலடக் கிண்ணமாலே
அண்ணைத் தூர் கரை சாரர்-ஆரவரிந
நீதியே புதந்தைப் போட்டு
வைக்கர் நிலந்த் தீர்
பாகர் கட்டவ் வானே
வைசேப்புக் கட்டு வெவாணாறு
கொப்புச் அண்ணைங் சோர்த் திருணர்
கதைர் காரா நீர் வாட்டாட்டிய
பாரிலே சாறு இரவனை வெய்த்து
உலத்தி யுதரப்
பர்ணைக் தேரப் புரல் யுது நிணணமாலே
வேரிதணை வை வெய்த்து
பார்த்து
கொவ்கண துவா
மணப
வதற வையவரல்
உானசபாலே—
வசய்ய
வைசாஙகண வான்
அருமப்பா
அரே துவாவ் வைசாலமல
அதி வயண்ற சகோர தென்றுணா
வாரந்தூ தீரட்டலே
வந்தைதான்
அமப்பா உனைச்சி
வணக்கோ பார்த்து
மணப வணர்ந்து சாணடை தூர்ப்பிவேய
பாரு

—

280

காமப்பா பதினை போர்
னைத்த கொல்லாப்
கதெ ஞான நெய் மந்து வந்
னைத் திரட்டு தான்
வெமப்பா கொவ் மனை டு வந்
அலை ஆ நாலே டுருணியா
பாரு திரட்டை மாக்கட் பாலு —
ஆச்சப்பாக் கிரெடு ரான்
கிருவகாரு நீ லெ
வாதி வெண்ணை வழுணை னையிய்
திரிண்ணை யுபரிப் பாடு
பரச்சப்பா யான் கொன்ன
திட்ணை யுப்பைச் செய் தி
பாலகாண கொரங்கணை ஆலாச்
யாப்பா வழுணை னைவந்தி
தோரச்சப்பா சிட்டை னை
கொன்னை பழ வழுணை
சுண்ணை னை முன்பு
உசந்து கடெங்காரப் பொரு
தீச்சப்பா யாத்து யாடை வெய்
சாரம் போட ஆராகே
வங்கத் திரி சுண்ணம் போட

தோட்டப்பா உரம் போடு
புதுமுறை என்று
பொருத்து திறனைப் போட்டு
நலத் திணைப் பயிறு
தோட்டப்பா யான் அறிவு
தீர்க்கிறேன் தொல்லைகள்
சுக்கான என்று கட்டியவர்
நானும் பாடல் பாடு
தோட்டப்பா நன்கு பாலே
அடிப் பார்வை தியாகம்
தடு அதான் சொன்ன படி
யாருக்கு தீர்வு போட்டு
தோட்டப்பா யாக் கேடில்
தோண் வெயிலாப் பாடு
நேசமாகும் தடு அதான்
சொன்ன படி - காலம் -
சொன்ன தான் மேல் வேர்
றை மேலதிக
துன்பு தீர்க்க சொல் வாங்கு
பாடுங்கும் சொல்லும் பேசு

வண்ண வேண்டு வெண்
ணைக் திருக்கிக் கதேன் தினையுட்

வழுவல னைவுட் புடைன
மேவடு னைதுயும்

வளியாய்க் கொன்னார் சினைன
வேண்டு டுகேன் தினையுட்

மனைத்துப் வொடட் டான
திவர திவர வெண்ணன் னைட் போல

நாள் ணைக் கன்ன வேண்டு
டுநுக் தினை ரான்

னைர்ந்து பேருக்கே காண மோரக்க
சுர்க் மனைத் தான் பாவ –

கருவூரான் மேமேன்
மனைப்பு:

மனை புகழும் மாசுத்தில்
வைன் நாகிர் னைம்புனே

யேழு கட் னைட வாழ்க நாபே
தினை வெண்பா மாலைப்

வயிறுத்தித் தீர்த்தமன்
செய்யவேன் பாட்

அனை வெண்பா நூற்பதக்கி

283

283

பெரு சுட்டை வாங்கியனை
வயல் பதாகம் யன்
குக் கிளை ணையது தான் கோநு
உறை கோவம் சுவ டு
குவுச் சு மாத போய் கெ
அத்தச் சுதி கொச வணையெ-

ரசகதி மாமன் :-

அறியப்பா னென்னும் பதசாதி
நன்னை யகு நமியாய்
முன்னாந் சுல்தி
மாய்ச் சொன் னென்
செறியப்பா முன்னும் சுநாநி
நிதிக செப்பாசர் வெயும்
செங்கணைன் பாச் வநீ
யத்தச் செக வான்னை
பின் றுகு டைக் கல்
நிற யமத் தி மேன்
நீரி னே சாயிக்கு மைன
மாயான் சுத நரத் தின்ப
பிறை செய்து னைவக்கு
தித்தி யானை சுந்து
மாட்டுப்பய

284

மாட்டு வெயாடு மணியால
உருவாக்கி கைமேதுர
கைத்தனை ஜன் கைவிதுவ்
சுருக நீர்க்கு யுப்
உருட் டுட் டாகை பரங்கி
விழ்து அரு நாரல
பொடுங் கண்ணாரீ து மணி
துணைக்கப் புவோட்டு
காட்டு யணை து அரசி
கைவிக்கு கைதுத் சாடய
கேருக் தெந்நிக நீரு மடட்
போலத் தெரு வாய் நீருடு
பூட்டு தெரு வெவாணு ராகம்
பந்துங் கூட்டு
தொங் துணாகை வாருபல
புணிணை யாதிகை—
ஆதர்பா யாட்மணி வையப்
படக் செய்யக் கெரு
யடா வாங்கி தணி டோணைங்
கடட்டு வெயர்து நிடவெ
ஒதர்பா தாம் போடு
யாழுப் போடு தணை

உத்தமனை பருகும் காயா
செப்பான பாடல்
நேர்செப்ப உவமை காப்பு
தண்ணீர் ஊவக்க
ஊர் செப்பான பாடு
கோடல் கிணறு கிடைத்து
சொர்க்கப்பா பூவை பாடும்
பொட்டில் போய் கோட
ஊர் தெண்ணீர் கிடைக்கு வையெ-
வைப்பான பாடல் செப்பான
மாட்டுப் போட
ஊைந்தனை நகர காட்டு கிழவன்
வைக்கும் உடனே
சொர்க்கப்பா பூவை பாடல்
வொரு வாய்க்கு சரடு
செண்ணுதல் வண்ணப் கொடு
பாடல் தீய்ந்து ராண
அப்பப்பா நாணப் தண்ணீர்
உடனே வாய்க்கு வடை
நகர் பத்தி கிடு பாடல்
செப்பான போடு

செய்யப்பா அவள் உருக்கி
மண்ணியாய் நிற்டுப்
நிறவு சேர்ந்த படம்
அது தென்பது சொன்னது தலை-
தானென்ற திரு நிலைக்குப்
ஓதம் சேர்ந்தது
நீட்டு என் பொருள் செய்து
ரசம் நீர் போட்டு
வானென்ற மிருதுவாக கண்ணை
புகழ் நெய் பாடு
வாய்த் தென் பொருள் படை
செய்து மதம் சேர்த்து
கீனென்ற பட அன்
பொருள் போடம் தட்டு
காயக் கிடக்க செய்து
ருசி போற்பது சொன்றிட்டு
மானென்ற பாக்கு பிடுங்கு
ண்யாய்ப் பேர்கும்
வைத்து மாற்றும் படி கெடுத்
சேரும் வாடை —
ஒருமைப்பா பல புதைந்தும்
மருமைப்ப தாடு வேனை

287

பொன் மகனை பல அயும்
இகம் புனை தான்
மனைப் பர தெரு மப்பார்
ரன புடந்தான் குறைந்த
சுதப் நாய மரவா நாதவெப்பர்
வைகப் பறந்து போரோ
ஆடு மப்பா உலகத் தவ பல
திடு குண்டு தானே
அடங்காத காளமோ வண்டு
அறிவா ஏடா
மாறுபப்பா அத்த புட வாடு
புடத்த கூட்டு
மண் வைய தேனை பார்
தம மாசி தானே-

வளை வைப்பு கூடம்:

மாடானை வாரி கட்டி
நெறிய மட்டார்
மச்ச புண் பெண் வைது
மதிப்பத்து பார்த்து தாவ்
தேடரு நன் ஞாபக்கு
குண் கின்ப்பு கொடுத்து
திறமக வேறு யாடம்
பெயர் நாய் யாது

வாடாது போகஅ ஒக்க
மலரணி ஆர்ர்பம்
மறைந்து நான் வழுவை
வைப்பன மாற்கல் கோரு
போடாத ஒப்பு வாறு சுவைக்கு
வைப்பதி ரகம்
புகுாம் மரு துறை வெளிவாய்
புகுந்து நான் பாவே —
புகுந்து நீட்ட வழுவை வைப்பன்
போக் கைக கோரு
போறு நுவதி எகால் கனை வன்
கனைக் கணை கூற் நீரம்
நிறைத் நீட்ட பழ கைவந்
நிலாநக்க ஏழைகளை ஒவ
தோரண லீரம் வைரணா
வையப்பிக் தொண்றிட்டுத்த
காய் நீட்ட யானைக் கி
வெண்ணிக் காட்டிக் கிண்ப
வெயமாண வண்ண வையப்
போறுக்கிக் வாவக
நிகழுந் நீட்ட நிழ் வையது
பழ வைர்த நீசமாலே
மணியாகே வெகுயாமே

வேதிக்கக் கொங்கணவன்
பெரு சுவை பெண்ணான்
ஊரச் சாபல் யாதி வெண்ணைப்
பணைத்துப் போட்டான்
தெரிசிக்கச் சித்த ரெல்லாம்
யாவ ராணியும் பணைத்தார்
செப்பணார் தில்லை வெல்லாம்
தெரிந்து பாடு
வேதிக்க வசாய் வெள்ளை
பட்டா யானார் பெயராதி
பெண்ணென சுவக் கொரய் திரு உம
மாதிசி யானை பதி
வெண்மை யானது அபலது
காணைப்ப மெப்ப மெய்கீதை—

அருந்திட்ட தோர் சாக்கெச்
சுவை யாக
அம்மப்பா உப்பை நேரிய
திட்புக் கேட்டா
துரத் திடாத் தல வோசிப்
களிம்பு மாணார்
தடுக்க வோகத் திய
நீரைத் திபதி

வெறுத்திடா நின் றன்னை
மறந்துக் கொண்டு
போதனை தீர் போல் மனம்
தூண்டிட்ட ஓடித்திட
அழகை யெல் பெண்ணைத் தன்னை
போதாய் மறந்தே
மைத்தோர் கொள்ளுத் தாமே -
தொன்றிட்ட உண்மை
முறை யெனக்கு பேசு
உறுதி யாய் கொல் தவர்
ஆடிப் பாடிக் கொண்டு
அணிந்திட்ட தாலாட்டு
ஆய்ந்திருந்தும் பழ
அடங்கிய என் மெய்யு
அப்பாவின் கட்டு
பணிந்திட கோணல்
கூடும் இல் சுவாது
பார்த்திடு உன்னை வாட
மனையும் மாட மாளிகை
களைந்திட்ட மண் மேய்ந்து
உன்னைப் பாதுகாப்பாட
கரியோர் அன்னைத் தண்ணீட்டு
அவள் அவள் தானே

அடுகின்ற வச்சிரச் சுழின்
மண் டுரை யென்பார்
உண்மையாக மண் ணொற்றின்
ஜோதே யென்பார்கள்
கூடுகின்ற சோடு வயிராசச்
குளிகை யென்பார்
கொடுங் கவன மோடு
கின்ற கமல மென்பான்
பாடுகின்ற ஜகராச் சதுப்
மெய்ச்சிப் போவார்
பரிசம் தாழ் கட்டியத்
தொலைப் பார்த்துத்
தேடுகின்ற கோசமதைக்
கொல்லயப்பா
செப்பாதே திடி ஞானம்
கட்டுக் கட்டே—
கட்டுவது கோடு ஞானம்
பார்த்து கை யப்பா
இல்கமை வசி கதிப்
பார்த்தல் ட்ட குகிலை
கோசம் பிசகப்பா வட்டாது
வாசி சுக்கல் குவோல்
பசுதி தாட்பும் தோதீ யென்று

வெள்ளி செம்பாற் படுக்
காணத் தெய்வமே
ஊண் ஞாலம் தெரிந்து பாரே —

கோள்கள் துதி ஒ:—

பாரப்பா கோள்கள் துதி:
கலைஞானம் மனதுக்
பாடுவேன் கலைஞான
காரண தெள் ஞானக் கால்
தோப்பா சூக்ஷ தான்
மூர்த்தி மட மேல்வாக்
நாலும் ஒரு வாக்கால்
வணக்கும் மேவாட
சாப்பா வாக்கு தேவ கரு
வெள்ளிப்பாற் காலத் தனக்கு
சூரிய ஞானத் தெய்வம் மின்னிக்
வடபாற் பாரு
செப்பா சூரனு தவண்ணம
பாடகாக் சேர்ந் தவள்
ஒரு சக்கரச் செய்து பாவ —
செயமாக வாழ்வு சீர்
முன்பால் தேவு
செயணக் மேஷ மோண்ணாய்
கடிமுக் கொண்டு

(293)

பயனின்றி ஊரப் பெறும்
வானையும் பூரம்
பால்கான தெ வனடு
பரியும் கிட்டு
மேயமாக வனைதத் ணைந்து
ஏங்கப் பற்பது தாமே
நலமாகச் சுத்தி செய்து
கண்பார் மேற் திடமாய் போட
வியமாகப் பறப்ப ம ஓ
உப்பாக் கர்ம்ங் பெருங்
தொட்டா சங் செய மாகா
தொண்ணூறு சுகாதுமா
உடைப் புகாது
வாயுடு காது
திடமுடன் ணை தெளி
நலந் தரு க நாமவாய்
செய்பாமர் சித்தி ஓமவாய
மனதை திட் பாடு —
ஆரப்பா யாங்க ஓ சொண்பது
க்லெ. மேல் கல் ஏ
கடமே காணாத் தாசா
நான் பேரப்பா
பேரப்பா சொல்கிறவர் துணை
நாமப் பயர்க் கிட்டு

(294)

நிமலாக்க கோசமக்க ளு
வாழு லெசத் தகன
சோப்பா மணிப்ப உதியானே
செயா சமெ் பற்றிசைக்க
துணைப்பது வெல் வொய்ச் சாப்பா
உப்புகண தோள் அடிகச்
சாத்திடவே நவ பொாகம்
சவனு யாசுசே
வேணு வெற்று நுழ் படிச்சே
னுகம் வாம்
மாசக வணைக் கப்புய பன்
மசாசக் கலோர்
மணியாய்
தசி சவாதிடு
யசேர் வாவக்
உனட்பெச் செமாணிசு
செயா சுந்தா னைணாணிசு
தீதி செய னுகட செயாணிசு
செய வாட் செமாணி
சோர்த்து உதக்கு கவெசா
புதக் நுட்பாச்
சோதி வெற்று வைசார் செப்பா
பத்துர் காணும்
ஜெப்பாசே பிணிணா · செதசிங்கு
தாசா பாசே

295

(295)

பாரப்பா கோரக்கர் கவிதை
மறைத்துப் பாடினோம்
கருக்கிடை தாமென நான்
சொன்னோம் காப்
தேரப்பா சூட்சம் ஒன்று
மீறு பட்ட மெய்யாய்
நீரில் நின்ற மாத்தால்
அணைத்துப் போட
சாரப்பா மாத்தூவே
கடை நவின் பாக்கள்
திணறு சூட்ச முறைக் கொள்ளல்
மோனநிலை மட்பாத்தி
சேரப்பா நீறு வெண்மை
தரை கொள்ளல்
ஒரு பக்குவத் தொடரே
கோரக்கர் சூட்ச குறி:-
செய மார் மாத்துள நிர
முனைப்பார் நிலைப்பு
செய ஞானம் மேகம்
பொன் தாய்க் கிட்ட கொள்க
பய மின்றி வா இனி
வாகை பூப் பூப்

(296)

பாய்நான ஒரு வண்டு
பறியும் கட்டுத் தான
நேயமாக அணைந்து
வைத்து வாழப் பற்றி
நேயமாகத் தந்தி ஒசிந்து
கண்டாரும் வேறு தட்டுமோட
வயமாக பற்ப பாடுப்
ஒளி தூங்கு வாழும்
மெதுத்தான அட்டை முன்
நிகண்டைப் போல -
நிலைன் புல சூழும் கல்க்
நிசமாய்ச் சொன்னார்
நிச்சய மாய் தீங் கனா
வாழ்வ தெருவாள் ஒளிந்து
புகைந்து நின்ற கோரக்கர்
தோழ் படைக்கும் கலை
வைப்புகளாக உங்கள் கூர்
தெளிந்து விதன் பாழ்து
அகண்டுபடு நேசக் குருவா
வோகத்தார் சட்டு உன்
அந்நிலைக்கிப் பரம் செய்து
உனக் கிந்தி கடை கண்டா
விடமுன் சொந்தப் புதிய சுப்பாவாய்
மடம் போடக் குருமாடே

— 297

கரு வெந்து நவ யோகர்
தீர்த்தா யானைப்
உறாத மாத் தைட் டுக்
காணும் பாவி பாரு
மரு வெருத்து ஞான மெய்யு
பத்து ஊறு மேட்டு
முன்னை மண்யான் புருதியார்
யோகர் திரு வெந்து
பெப் பூரண் மார்கர் நவர்
தல் பக்கு நாட்டோம் —
நாட்டாத
காட்டாதே வாட்ட துப்பு
கண்ணுறல் பத்தி கேரு
தீர்வு செய்து பெட்டாத புண்ணியம்
கந்த தீர்வு செய்த யாப்பு
தன்னை நிற் தண்ணி
நாட்டாதே
வாடு தீர்மை
செய் தருத்து பத்தி கொண்டு
பெட்டாத உரண வெள்ளை
கட்டுப்பு நிராட் ரீ போனாசி
நீனராய் பயர்து போடு

துகைக் கத்தி போசா ரணப்பு லெடு:-

போட்டெதிர் கடுங் காரம்
கண, விட்டப்பு
புகாகாக வாள்ளைத் தீட்டுப்
படுத்தைப் போடு
பட்டெதிர்க்கச் சுண்ணமாம்
கறுப்பர் வாடை வெள்ளை
நிறமா மாயம் புத்து பூட்டும்
காட்டெதிர் சுண்ணமாது
வழுவ யப்பாத் காட்டாது
யொருவரைச் போகலை
மறைப்பாடு புட்டுது போனால்
ஒளநாள் செய் என்று
யொன்றும் பொய்யாது துகைக் காட்ட —
அப்பா யாத்தே வாலது
துகை நீக்கி
உதகி யொன்ற கெடவால
ஒத்து சாத்து
செப்பா கிண்ணாரம் வைக்கல்
கட்டு உத்தமனே செய்து
தீர்த்தி தெரிவாம் செய்து தானே

— 299

வேலப்பா யாரொடு வெதிர்த்த
சூரத் திரட்பணம் பேய் புசி
செங்கண்ணில் நெருப்பு யானை
மாமத்த யானை நெய்கட் கேசு—
சேர்ந்த ஊற்று வேட்டைப் பார்த்துச்
செரு செயமான
கரு சிந்து செய்து கொண்டு
கேசுத்த நடக்க நடப்பாய்
சனிக பார்த்த கூடுமானாறு இல்
பொன்மயாறு வேல சூரன்
ஆர்த்த யார்த்த ஒரு போக்க
மனது கொண்டு
அம்மப்பா மறாதே மதியின்
மனத்த சூற்று நீல
வாறு சூழ்ந்த யானை ஒருச்
சாத்தே கூடு வேடு வெல்லா
மனது நிறைய மனப்பட
வெல்லா மானாக ஏகமோ—
கோடப்பா போத நூட குய்தில்
தெண்ணை வேண்ட
தெய்வயானை ஒடு வழுவ
பண்ணிடு கொண்டு

ஆனைப்பா சைய சாரப் பாத்
திடைகக் கோத்தி ரன்
ஆதி யென்ன சைய நீரில்
வரா வங்கடு மாட்டு
நானப்பா கலக்கி யாத்தி
ழுகதைய் கதாய்த் தி
நடு ராயால் வைத் திடவ
சுத்தீச் தக் கிட்டு
தானப்பா திறந்து வைட் வண்
தகம் நிற சாரிப்பாய்
சாக கஞ்சி கழுத சுறப்பு-
பூசயோ ராயல் வைக்கப்
பொரது விசும்
போகத்கோ டெ பரத்த யாடை
வான் கோத்தி
கொதித்த வெண் காரம் மனை லப
கோரண வருயாடைச்
கட்டிப் பொருள்
மாசுமிக்க கார யாடை யூ
விதேன் கொத்து
மனைத்து வாங்காலச் சாலத்துவ
வப்பப் போட்டுமே
பாசித்த மணிடுப்பு மற்றும்
பாஞ்சான வைத்தான் அறைத்துக்
கட்டு

301

கட்டியே உனக் காணுந்
ஊழந்து மெய்க்கூடவர்
கட்டியத்தி நடுவும் போர்
யானையே நீர்க்க
கட்டியது பணிந்து வென்றார்
பாக் குவலம் கட்டி
உன் காத்தும் ஊழம் வதிக்க
வையகத்தில் - கிடக்கும்
தொட்ட யாத்த் தார் வெண்டு
வெண்டு கண்ட வென்று
தகவான ஊா வெண்ணும்
வாவெண்டு . கட்டி
கட்டி யானைப் வெண்டுத்தர்
மெய்ந்து கடுவ
ரகுத்தர் தாவ்கமைச்
குடுகட்டி தூ வைப்பவே -
வைத்த் நடுக்கக் கடுகு யாவு
யதுக்கு நான்
மெத்தான மெய்யா டுடு
வெண்பார் மித்தர் தான்

342

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

தெரிந்து பார் என் இரு

சாக்கிரு பாட்டாரு

சின்னத் தூசி கட்டியது என

மனத்தில் இருந்து

ஏற்ப இரு கூரிய பக்க வசிய

உருத்து பார் பக்காரு

மாத்தூர் கண்ணு கொண்டு பா

தென்ன பழம் தூ

வலக்கை தூய கட்டில் வைத்த

தூ மாத்து குடு

தீதெ நதார்க்க வரும் பாவுரணை

மருபாதி ணாளா தடு

தன்னை உப்பு இருவர் கட்டிய வேலை—

கிட்டு மப்பா என அருச

கண்ட ரோகம்

கீழ் துணைத்து நின்றுய்

அப்ப ரோடு

வெட்டு மப்பா சூ தீர்க்க

கட்டப் போகும்

வேதாக பார்த்து வாடை

வெண்ணையும் ஏற்று

ஓட்டு டப்பா மெய தீதுக்
கிடைப்புலே யாமுர் ஒத்துண்டு
உதிர் கவள்ளைய் மெகம்
ணைதுர் பட்டிரைப் பொரட
தாட்டு டப்பா அனர் அகல்
மெகப்ப வயர் சாஜா
வெள்ளிர் யோரும் மாத்துய் மாலே
மாத் தீரா சோண மென்
தனையா கிடைப்பு
மதிர்ப் தணைசுது மொடா
ஜுய்புல் கட்பகட்டுப்பு
உமார் தாண உமர் அமர் தீ
ணாவத் வரிகத் தாண்
ஒனைக்கியழ் மெஜூடப்பு பொரா
உவெயய்த் கட்டுல்
தீதர் தார ரச ணுகல்
சாரிக் வரத்
கொர்நுப் வரந ஐராம்
மெமஜர் மகிணைம்
புதிரண உப்பண் கேல்
சரிணையச் தர்கிப் புலய்
நீணாத் தோயத் மதிப்
ஏராடு பலய

வாட்டியே யொர் கதி
வைப்பித்து வாட்டு
மெத்தான கல்ப யுப்பர்
வைத்தாய் போனால்
பெட்டியே சாரியர் திப்பத்து
தாயாரைப் தாலே
மோசமல்லப் பதினாறு மாதம்
வொன்னை லெ பாரு
காட்டியே வதன் காரமப்பு
யே வாட்டி
கன வெள்ளை டெ வரியே
சாரையப் சாரைப்
மொட்ட யார்த்து வெள் கிண்ப்
வெய் வாரான் கன்
கன கட்டு அனைத்தத் உன்
கல்துப்பல் பப்பர் போட்ட —
அப்பயே உம அத்தில்
யெறித் தாய் பாவைப்
வயாப் போனத்
வாசா கா
கட்டிப் சாரதே பாற்
போப்பயே தெரிந்த நெல்லார்
வெய் பட்டல் வளாதல்

நேட்டுவிய செய வினை
மேலை புரிந்திப் பிய
உலர்த்த் யானை மெல்லோர் கொண்டு
தமிழ் பறப்பரு வாருளை
காதல் கூட்டு உப்படனை
மேலப் புரிவே காலம்
கொழுந்து உறு நிலை கண் உட்டு
ஆறே பாடு —

ஹாண கட்டு:
ஆறே உப்புக்கு நாயுக்
கொண்டு நான்
அடைந்த் தைச் கதி நான்
வெண்ணர பேரிய்
குடன்கள திப்பூத்து சேரக்க
வாட்டு குறுக்கரச்
நிலத்து வன்னிர செல் காட்
மாடு பாடு வெள்ளி
செய்ய மிய கைகள் பணையாக
மாவெருத்து பாதல் பாருக
ஒரு மாதுத்த நான்
பதுப் பத்து
உப்புக்கல் போலாத்து
படம் செய்தே மடு

எசமான உப்ப தின்னு
கண்டு சொத்து
சோத்தும் தண்ணியும் புடய
வெளிச்சக் கடனே
பயமான தண்டனைன்
உப்பைக் கடப்
பாக்க யலே சூரியன் னை
சூடன் கடனே
பயமான மெய சூடன்
கண்டு சொத்து
கொட்ட யலே புரவு மத்து
கடனே பயமான
கண்டேன் புராந் சொத்து.
தண்டிலே புடிப்பா சொந்த் திருப்பம் வாட்ட —

அதாரம் புற மத்தம் ரண மணிரவ் னேழ்:

வாட்ட யலே கட்டியது
வியாட் போவா மத்தின்
மதரினா சோரா திக்கப்
பற்பம் காரப் சேவா தாடு
மட்ட யாலே கடப்
னைநூம்

(308)

ஊராக்கும் ஒப்பவே உதகில்
பாடு ஊட்டயவே தான்
வாட் எட்டுக் கொண்டு
பாத்து கர்த் உடன் கிடேய பாட
ஊட்ட யாவே வாரு வெட்டன் கொண்டு
மண்டபம் திண்ணை வாட்டு
வயக்க டெடு ராயாம்
வடு காலன் வண்ண வண்ண தாங்க-
வெயதெ தெர்ந்க் கடுவனவர்
போட்டு நன்றாய்
தெர்ந்தி திடக் சவ் லாட்
வெட்டு வென் பார்தம்
தொலை ட வனிர் புதியட்
புதுக்கிட் பாடு
கொண்ட ப கூ பொண்ணி ராவே
அதூ மாதர் காணும்
தொதெ பர் வெயாண் றுடான்
மாவம் தா ணனாண்டு
கதக் கார்வ தா னொண்டு
ஊதே துதேக் தெதே பாதே
மொண்டு நசு கண்டா லேப்பு.
தாலணையால் வாடய வெரிய

(309)

வானை நோக்கும் கதிர்போல
நீர்நிலைகள் மாக
இளமை வாடிய வயலே அருணை
போலாகும் பாடு
உவன் நெல் மண்பரிசும்
விழுந்து கொண்டு
கொடு நாக காய்
வெள்ளியலே மாத்தும் பதுத
எதை கதிர்க் கடு வெண்ணிலவு
செய சாரல் மழையும்
பெண் மக்கள் வர பொன்னை
மழை நாளில்
மழை தணிந்தும் படப்போல்
சோர்வு மட்டும் பல
மாட்ட வயலே நெல்லோலை
நான் மாத்தும் பதுமே —
பத்து வடி கதிர் நாத்து கி
செயத்தன் முன் சூரல்
பாசி வாடு சாரதியை
போறந் சொர்க்கம்
இருப் நான் நெல்லோலையை
போகும் சிக காதல்

ஆதார மண்டலம் நின் றெனும்
உத்திரக மா மாணிடேப்பு
மாணிடு காரி பேரு கண்டபது
காரியாதா மைபே —

ஆதார மாறுட் பப்பா
அறிந்து நான் கொண்டு
அடம் ந ஊன வாகன்
காரியம் ஜெய்து நான்
ஆதாரம் மண்டலம் மாதே
நங்கம் கொண்டுப
பேவாணைச் சிந்த் ஜெல்
சேர் யர் தீயப்பா
ஆதார பேவகேடு பாது
வே வாதண நர்
கொற் வெரிய காலாங் நிடு
ஜிநுய வாத்த
நாத ஏரண்டு கொம் கண்ணுந்
நீசிபாது வே வாதண
கூட நிய போதம்
நேல் ஊணு நாணம் பதோ —
வாசு ஜெனி
சுயக் கோரக் கண்ணை:

பாரப்பா நாலேந் திரணின்
முறையை மெய்த்தப்
பாடுவேனாப் யாப் முறையெ
அவன் மறைப் பதாமே
தோப்பா வாத முனி
மறைத்த சுத்திர
நினை யாத தண் ணர் தான்
தண்ணை டே நுள் நாச்
மோப்பா கிளி வதுகை ச்
தண் ணைப் தண்ணை
செக. உலா மொய் நுலா
மெ கே மொய் நுவன்
சதக்கா ட மொண்று நிற்க
தோப்பா வொட்டு மொண்று
கிட்டு யண்ட நாலை.
யருந்தி நிண் படுத்தர் சோட —
போட் வடகெது தண்ணை
தான் தின நீதித்
புட்டுமே மெயத் நிடம்
கடுங்காநம் லேதும கட்டுடு

போட்டை எடுத்து சவுக்காரத்தை
அடைக் கிடந்து
கண்ணைத் திறந் தொங்கு
நேது வெய்து காரல்
வேறு பேர் வைடு என் போது
நாடு வெந்து வெள்ளையாய்
சவுக் காரம் வெட்டிய - கண்ணை
மாட்டு மாக உப்பக் கெ
கர மெண் கட்டு பணை பணைய
பட்டப் போட்ட கட்டிய போட்ட —
கட்டிய கொடு வைட்டு கொ
சவுக்காரம் வெள்ளி
கடை விட வெள்ளு அண்ட
நிராடைப்பு கொண்ட
பெட்டிய தேர் உள்ளே கெய்க
உருக்கு கண்ண நூவெ கேட்டு
வொணங்க நுதிவை அட்ட
உப்பச் சிண்ண மேல் வாட்
சேர்ந்து அண்ட நிரல வைத்து
கிளிக்கி நிறுல்
இருட்ட முண் வெள்ளு கொக்கெ
கண்ண பால் யாப்புமே
நாடு கெரவிப் வெய்த பாமே

பேதைத் திணை நா மொண்ணில்
மால தேக மொண்ணு
மெரிநீ நெதகெக அண்ட நீாமல
திண்ணைப் மாதநீ
மாதநீ யாதுப் பரு தாரப்
ஞாழு நெதாதுப்
மண்டல நீாால் தணாநீ நீ
மெயிகத் தண்ணைப்
ஞாநீநீ மால தேக மொண்ணு
வரம் மொண்ணு
சிடா வலக் தும்ப
நுடு பநுண்ணைப் போடம்
தாநீநும் மொண்ணா நாலம்
வீரம் கொநீநுக்
தீலக் தப்பு நிமை ணை யாண்
பேறு தாச் சீ பாவம் —

சாநணைநீ வாநீநீ நீ:-

தாசநீ மொா8 புடம் போட
நீரூப் வோகலம்
தீலக் தப்பு நுவா சாநீ அடநீ
நாரண் பேசில
மூச்சப்பல மணைப் வரையரப்
பநுநீ ணைக் போடம்

பூந்தண்ட தேவர் சாரல்
கடப்பம் போலே
ஓர்ப்ப வழுவை மொண்டு
வாட் பொண்டு
வேலாணைப் புரம் தொண்டு
சாரப் பரந்து
கூர்ப்ப வளர் திரர்
கண்ணை மாலே டீண்
கொரு நிலை வாங்கத் தீர்
திப்புரி தீண் நீர்த் →
நீர்த் நின்றக் சாரர் தீர்
வாரல் சேர்ந்து
வேதனைப் பர் துர்தல்
கிட்டும் போடல்
கூற்று நின்ற கக் காணாய்
நேரப்ப பூத்து கொரலுயாய
பூண்டு நாள் உலகு யண்டு
நீர்த் நின்ற தீர்மொண்டு
வீர மொண்டு நிலை யானை
கூட மொண்டு.
மாற்று நின்ற அவளை யடல்
மண்ட நிராரல்

மாட்டு யானைத் தெரியவனை
இறந்த் அவனை -
தானை குரு வாகே
பார்த்தைக்கு விசய்யான்
சாத்தி யானைத் தெரிய் தடவே
ஊழு எதிர்ப் பாடு
கோணைான வாமது
குருவாய் இறந்தே
குரு வானைக்கி வேய சடனை
தனமாந் தருக்
தேனை கேள் சேர் தனையர்த்து
எயரி ஒழு அமாக்
சோர் தாச மலவைப் புப்
போக்க இறக் கு
மானை யாப்புக் தருப் அழு
தொடர்ந்த் வந்த்
மாறு டொ வெல்ல வார்த்து
இனவர் தானை —
இர் உம் தாமா கு இறுக்
உரக் இருக்
தோர்ந் தனையர்த்து பரிந்து
கட்டுட் புதிக அராசர்
பாதண்டை தூர்ஸ்வே
ஊழு எதிரிதா

- 316

தோப்பாய் பாப்ப மாது
மெல்லாய் புப் போலவாக்
நாராள தூக்கம் வெள்ளை
யாக் பாடு
தப்பாது யாம் தூக்கக்
காலக் கோதர்
காரா கைய் யாய் கொக்குடைய
கனிய்பு நேர்க்க
கண்க மாயத்தில் கடமைக்
காணும் உரண—

குறைக் காய:—
காணப்பா யாத் துணைக்
தொடர்தல் உதால
தவர் வெரால உரை
கோடு கணைக்கோ யால்ல
புகப்பா வாக மேன் நேல்
முறைய பாராகப்
பொய்யாது யம் முறையின் முறைவ் காரி
தோணப்பா யானைக் காப்பிண்
மறைந்த தேல் தினை
கொல்லாடி கொம் தீதன் கொள்
திலையாய் மறைப்பு வணப்பா
சேபா துக்கம் தவ்கக் திண்ணை
மேல் பசுக் கெய்யான் உரைப்பவள

ஊனம்பாத பசும் கட்டை
உள்ளாத மானாது
தேவரான ஒரு வரா
வயல் உடாது
ஊனம்பாரு வா வாங்கல்
உள் வாங்காது
தண் நிமினை கோர்த்தி
மண்ணிய மாகாது
கனிப்பான எசும் பய
உழவர் கீர் கட்டாது
கர்ப்பு யானைகள் கண்ட
உனப்பான தகை தீர்ப்பு
வாடல் உபாது உள் புதைத்து
சுதைக் காது உண்மை தேனை -
கோனப்பா சுத்து இடைத்தை
நோடக் கேட்டுப்
வெரத் துணை செல்லாம்
சுக ஜாதும்
பானப்பா எசால்ல யில்லை
பசுமைல் பாத்து
அத்த துணை னொல்லாம்
வனத்தில் பாடு

கோப்ப யானை கொண்ண
சுழற்சி மண்ணைத் தீர்
கொட்ப மணன் பிறந்திறங்கு
குறிப்பைத் தொகு
நிமைப்ப தந்த யானை
ரானைச் சேர்ந்து
நிணைத்த கோதிரச வாங்கத்து
திணையுங் கூட்டே —
கூட்டுமே பொருத்துப்
பண் பாட்டைக் காதல்
கொடுமை தங்க மேல்
வைத்துப் பொருளைப் போட்டு
நாட்டமே அதிர்ச்சி மனைத்
நயானர் தெரு
நல்லனை மெய்ப்பத்துப் பற்றி
தன் னீற்றிலே
மாட்டில் பத்திரம் செப்புப்
பொருளைப் போட்டு
மகர் தான அழிக்கி
மெய்யினைப் பற்று வாசர்
தேர்த நிட்ட பார்த்து தங்கத்து
அவெள்ள பொருள் நிறு
மனை பொருள் பகிரப்
மெலிந்து கொல்லே

கொக்கரை தரங்கம் பேசும்:-

கொள்ளப்பா பதினைந்
போர் அமில் முறைகள்
உடப்பா யாப் பேசும்
முறைகளுக் கெல்லாம்
விள்ளப்பா பேசும் பட்டால்
வேண்டு மல்லை
சொல்லானக் கொக்கரையும்
தானே யான்னத் தேரு
தள்ளப்பா வேகு சுட்டை
தளைநற சூத்த் தணிந்து
தணிந் சூரிசி பிறு நாலே
மணியாய்ச் செய்து
எள்ளப்பா மந்த்ர மாந்த
யாணைப் பிசும் தேறு
வெற்றி வெல்லாட் வென்
கண்ப தேறு அப்பே —
அப்பவே அன்னக பிறத் தினம்
மைவுந் தானே
அனைபாவம் வெற்று தெய்வ்
கக் கொலம் பிறவு

[illegible] [illegible] [illegible]
உப்பு [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] —
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
உ[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
போட [illegible] போம்
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
சென்ன [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] —

நிவந்த பேர் ஈர் மாமன்ன
அதர்ச் [illegible] [illegible] மணைப்
புகா மழை கைய பெருவேல்
கடும்புரவி உரைத் தார்
கவரிய பெருந்துறை தோழ
பரணர் கூ அண்ணல் [illegible]
கூட்டமே புணை [illegible] பேல்
கவரா ஒரு சக்கரம்
கட்டுப்பாடு [illegible] வேல் [illegible]
பரித்து போகும்
திண்ணன்று கடும [illegible]
சாரத் திண்மை சொற்கு
உரை [illegible] சார்பே சாட்டு —

துறை: தெய்வம்
செலவு:

கூடு மப்பா விண்டம் போல
சாரல் [illegible]
கண்டு குரிசி பெருநாள் [illegible]
கல்லும் போல
வேடு மப்பா அணைத்து [illegible]
உன் சாரல் [illegible]

வாரணாசு தேச்சாரம் அங்கு (322)

பட்டம் பெற்றும்

போக மெப்பா ரகு சுத்தம்

விரல் கண்டா

போனாரான சகத்தாள் அங்கு

கட்டும் பாடு

ஆடுமெப்பா னனிவு பால்

வாட்டாரத்து நகாணாடு

அப்பா யண்ப கினிந்தி யினை

அனைத்து உலகு —

உலகுமே யப் போடம்

சின்னணு மாலே

முத்: பத்தைச் சாதிடைச்

சிலே பொருளே

நிலத்து தேவச் சாபிட்டு

மெருதாம் மெளனி

செய்ய நாள் மைதான்

மெய்யல் பொய் மெண்ணாடு

மெலத்து தேவச் சாத்தைத்

கினிந்தி யண்ட நாசி

பேசாப் சொல் துறைக்கி

— (323)

323

நெருநு மாகும் உலகத்துப்
படப் போட ஊறிப் போடு
யானை ஆண் கொடுத்த தலைக்கா
பணியின் ஆவலே –

பணியின் வழுவ நீத்தவர்
தீவர்ப நீதிக்க வொல்லா
சூத் திருந்த மறைப்
பூசை மதி வெய நீத்துக்
கட்டமது வார்த்தா
சுவரவிந் திருத்து துணை நேரும்
பசுமைக் கோ
கண்ணையும் கடமை புனை
நீராகக் குவாது
மறு சாகவும் கட்டுபாடு
கடவ - நெவக்குறை யாத்து
பொருதும் தீவணது கட்புலமே
ஏதாக அருந் துன்னைச்
சேர்த்து வந்த வெய நீரும்
சாதே சாலே -
அகமேப்ப அன்னம் போலச்
சாரம் தீவை
துனிந்தமதி நீறுமை
கண் கல்லும் போடு

324

வேடு மப்பா அணைத்தி கப்ப
உன்க் சாத்ர் வைத்
வாரா தே நேவச்சாரம் அடைப்பு
மப்ப வெயதுவ
போடு மப்பா பரத் தூர்த்தல்
விரார் கண்ணி
போக்கான சவக் கரப்
மருகவ் கூடு
ஆடுமேப்பா வெகேகவ் பாவ்
வாட்ட கைத்து
அப்ப யண்ணம் கிளிந்தியணை
அணைந்து உவர்வு
உவத் திமேட் புட போடர்
தண்ணை மாமெ
உச்ச் பச்சைச் சாடேடடச்
சிவட் மதிரமே
நேவச் சாப்படு
ஈவத்து மைல காடு மண்ணு
செப்பய தால் ஜெக வொள்ள
வாய் நயாணை ணைலை
வெவந்தி நேவச் சாத் தெக
கிளிக்கெ யணை நேரச்
வேசுவன் தேத் தளைக்க
மெதுவ மாமே

325

[illegible] போல
[illegible]
[illegible]
[illegible] -
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] -
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

326

கோலமா அருக் யங்கே
இவாய்ப் போகும்
இடையிட் கொள்ளு நீ
இடை வண்டு கூட்டட-
டட்டு முடி புரமென்
பொடதுக் தாவ
தண்ணிற் கொட்புட வே
செய் இதேவாய் பணவண
யண்டத் நீ நீட்டு முன்னை
தியால டிப் மாசம்
பரத் தா னொன்று நேரின்
இதுதான்று ரசுத் நீயல்
கூட்டு யாட்டு முன்னை
னியாள் தியாரு ஈரலே
யம்மம் நீதெ அத்தி உதேப்
போகும் மாட்டு முன்னை
செய்யனிய மாத்து பந்து
கெத் ஈரண தாணபதி
இவ் தெ நியாலம் புசே -
புசயே அதே வெதி நூக மாலெ
போக் கோடே நேவ வோதல்
வேனை யாகும் பாஇ

காசியே போய்த் திரிந்தால்
வருமோ மக்காள்
கனமான மாதவத்தை யொன்றே பண்ணி
தேசாயப் பல நாடும்
பார்த்து ஜோதி தீர்த்தமும்
பார்க்க வந்த தொரு
மெய்யாது அன்னாய்
ஆன ஞானமே தெரிதலால்
சித்தனறியாத சுட்ட ஞானது
பேயா வானே-

தெய்வ சக்தி:-

பேய் மக்காள் நாம் ஒன்றி
மனதைச் சுத்தி செய
பதமான தெய்வ
சக்தி மனதுள் பெட்டார்
தாயான துணைக்கு வேறு
தெய்வ அதனாலே தா
தினம் தான யோர் ஏற்பர்
சக்தி போனார்
மெய்யாகு இனி ஏமாந்து
பாவனை வெல்லாம்
வெறுத்து மோகத் தீர் கொண்டே தனைக் கண்
வாயார நான் திவ்ய கிருத்து மனது
வாழ்வே யானை யறியாமனாதே

328

நானென்று கூற நீர் தான்
தண்ணை வாங்கிய
தண்டி படி யொன்று
அமர்ந்து ஊழிதும் வெள்ளை
கோனென்று வரை பாடி
உரைப் புரம்
கொடியப் பாதலம் காய்
கண்ணத்துச் செய் பதிகம்
வாரக் மானே கேண்மை தாமரை
ஞானப் போதே
வங்க முன் வரம் புரம்
பு வழுவ் புரிந்தன
தேனென்று சீர் அருள்
வந்தத் தன்னை
தோய்ந்த் மலர் அந்தியோடு
நேயத்து இரு துணையன்
செம்பு அந்தி யாவர்
கொல்லாத வரண வங்க
மாதி யாதி வரிசையாய் பங்கப்
அணைந்து மாடு ராயர்
வண்ண மேழ் தான தண்ணா
தோழும் நினைவு தரும்

– 329

செய மாகப் செப்பட வேண்டு
யாகப் பரிசுக்கச் அரத்ததச்
சையப் பரம்பா தைக
முனை பரத் தாமனை—

ஹர முடன் மாத் தைட்டு
வண்ணக்கு கிமனம்
வேமான தைமம் மணநசு
மருவே யாசி
கிரமண நாம னை நமுத்
மோனமே நான் பாடு
செப்பாரச கவேமு நான்
தைரிக்கு பாரந்து
ஹர முடன் மெய்ய பேரிநாயப்
பாசுலே பாடு
தேத் தொண் நம் மணப் பல்லை
கண்ணை சிதான்
அர வென் பு வமுன யுப்
மணநக்கு செசான்னாண்
ஏகத்து ஈரன் நன்கு வினை
தன்னத்தச் செய்கய—

தண்ப வாய் புவ ஒக
சிரங் கதத் நான்
செய்து சாவகரப்பர் கப்புப்

—

330

சாங்கமாய்ச் சிறுமை
வேகு நாம் நாய்ச்சி
இனிய வெறுப்புப் பார்த்
திருடும் காரச் சபே
வேகமாய்ப் பழய முனி எ.டெ
பகல் பண்ணை நேர்
கண்ணன் மொண்டு பரு கண்டதும்
பண்ணிருந்த சிப்பு,
பரு மொண்டு அரும் கனி
பெட்டில் பருக் கண்டதுக்
தவிர்ந்தவே கடைப் நிட போய்
நினை வலம் வெளிச் சொல்ல-
தொண்டை சில கழுதை
பொண்ணும் சுவடு மால்
உற்று பல தொண்டும்
மார்த்து வட்டுக் கண்டரிடு
தாரிப்புப் தொண்டு பண்ணை"
கடு லாப் பேசும் வலை
கடைப் பார் நான் போட்டுச் சின்னு
நிலைக் காத்தன் வெறுமான
வெறுமால் வெறுப்புப் பார்த்
பேசான சிறுப்புக் கண்டு
போட

331

பிணைய் பிண்ணை பெருங்கட்
வொரல் வொரண் ரூல்
பவ: இணை ஏரண் ரூநீபுப்
பெயு நாழ் யாபுர்தி வாவர்சு
செய பாகக் கிட்புப் லோல்
வாவ்ண செய்து கைடாடு
லோடப் வாட்டு இமைய நூர்த
திவரய் போரல் நிரு கு
பண்யாட் வைவக்க கிடாண
செய நூரார தீண்துடப்
உடய உண்ணை பாடுட் மது
வவதீ தீபயே—
நீர் தனலெ
இட்ட அப்ப
பூ வபுணெ யணைந்து
பிதுபாகட் புட்ட போட
நீநுப் பாடு
வண்ட நீர் தீநீ
வநீட்ட
தனலெ பூவபுணெ
யணைந்து பிதுபாகட் புட்
போட நீநுப் பாடு
வண்ட நீசி
கொட்டை
தனிநு கோய்ந்து இணைந்து

திருக் காண தண்ணை தொப்
டுப்பைவ தட்டு
ஒட்ட வத்தச் சிதை நின்
தண்ணை கட்டு
டேர்நியமாள் வெர்த் திருவாய்
துணரகள் தொழும்
பட்ட மாத்தக் கெ வாய
சாக்கை கடைந் தாள்
பாச் நடவ ளை வெதைப்
வலி ஒல் பாடு
பளத் திடவ யாச் நிவைப்
தண்ணிச் சிசிதன்
பாடா மா மாறித் தாள்
வெசிதாண் வாடு
பாரித்தச் செய்ய ரூக்
குளத் திடவ யாச் நிவைச்
செய்கு தொண்டு
ஆடப்பை பார்த்து அவ்வள்
உரைக்க உரைப் பொய்யாது
தெளக் திடவ புண்ணார் காலம்
மாறித் தூயசு
கெருமாண ஒடு வாப்
போகடு மைத்த
நளக் திடவ ஒடு வாங்
செகவன் தெரு
நாதாத்திப் புவனணம்
நிறு துணை டுக

333

[illegible]

334

குடாணை யானைக் கு ஏவுகு
வெண் சீணைக் காரா
தெய்வ வெருவை பாங்
சீவை கோளக் காரப்
பிக்கிரிய மாமணின பேரி
யீரைப் பேர் நீநு வவை
வணைக் கிர் கரின் தாணி
பொப்புக்கு போட —

கருங் காரத் தெய்வீர்
செய வாரம்! —

போப்பாத் கவாலை கூடைய
வெண் தெய் பொங்பே
வபாங் பெ மப்பாட் பிவ்காளிர
வெறு வாங்கிக்
கேடப்பா ணைஞ் பாள்
தெரிய னைக்கு தான்
தண்ணிராங் சேல கு
தெய ணிா பெ
மாடப்பா யாண் ணேராந்
தெய் புரந்ணை யணைரு
வாடட யாமே லாம் கடலே
கேடப்பா யிவ் மாரு
துணை கட் தென் வாய் தெங்க
ணை பொய்யாத கிரிபுவை

சித்தி செய்த தேவர்கள்
எல்லாம் வாழ்த் தொக்க
செய்ய உன்று துணைச் செல்வர்
செய வாழ் கூட்டுவ
பத்த மனம் கோட்டாது
வாழ் உபாட்டாற்
பாயாதே எயாரு துணையும்
புணைந்து போலே
சுத்திய பாய் தூங்கள்
எல்லாம் போற்
பாயாதே எண்ணும் சொல்லாக
வாதிகள் தொழுத பூலம்
கத்து நின்ற பெய்கரு மா
செய வாழ் மறியார்
கண்ணாரல் அட்டணைந்து கருவட -
கருமாற் புண்ணாக்குக்
சித்தன் சொன்ன
ஊன உண்ட தூல் பூறையான்
ருதெழு வாழ்
பதாரத பூட்டுக்கும்
பூறை சொல்லாது
பதி வையட்டே சித்தர்
சொன்ன அழும் பாடு
உருமால் - பல அருள்
கல்க்கும் பார்த்து

உறைந்த பனிப் பொன்னை
உடுத்து நான் பாடு
இந்நாளு யானை மறைந்துச்
செவன் மாற்க்கும்
செய்யவேறன் வருணை வைப்ப
நீரும் நீமனை—

வருணைப் பப்பு:—

நீரான கூர்த் தண்ணைப்
பயிரான் தெரண்டு
கொட்டப்பா நீங்கை
கைய்த பழப் பெட்டு
வேறாகச் சூலக்கியே
யாருக்கும் கொண்டு
நீங்க பப்பு!
மேலான
பருநாளை வொண்டு
ஆறாகச் சுலக்கியே
ணைபுக்க கொண்டாய்
அருமை நடுவு நான்
நினைய சி மொட்டில்
பயிறும் வாட்டும்
ஆறாகச் சுலக்கியே யாருக்கு?
கொண்டு கொட்டா
கொண்டு அமைய
நீங்க
நடு வெப்பப் பிலே வையலே

முழுவதும் அம் பல மருந்துகட்
யப வந்தா னைடு
முன்னை யான ஆடு
வாணர்கள் பழ தானானார்
திடம் தொடு கண்யரி
தீம் யாட்டு பொரு
தினை மெய்து ஆனைடு ஜ
புடல தீர்ந்து
பழ அனைய அண்ட
ஆடும் வாட்டு ரான்
அடர் மகர்தான ஊன்
யூட் மெய்து பழர்ணுட் யாடு
கடைதான தேர்தரா தீர்
உணரத்து யாதுர்தி
காச்சிட வேகா கம்பய தாய்
கட்டுட் பொரு —
பொதுதா உட்பு அனைப்பு
தான் தகடுப்
வொருபடுது மென் ணனன் னைய்
யனைப்பு - யாதர்தி
காக்கி கைவர்த்து ஆவகா
முன் வபுண ஆனைந் காச்சி

338

வெட்டுருடு வாய் நயணங்கள்
யுப்பு ஊமங் கூாசி கிாஉவ
வாகாண அணைடப் போா
உணலை நயஙி
வபுண ணயசு ஐாண் ஐடு
ரவயா லைவழு
டெமுதி குணணைப் டோரட-
குணணைச் தூ் காய் நடடு
ஜீமுல் வாஙிகிசு
ஜாசி கமெசு கிமசு கட்டு
லைவுத்துக் லெகஉணடு
யணஞ் டசுகுக் குணணை
கிணிருசு நிஜசுஜ
பசசுஉபய் ஜுஜு ரிஜல்
ஜிநூஜ மீநுஜ
வணண டுடணநு சபுக்
குாரஐ் டெஜூப்பு டோாரு
காடசுபுண ககுஙீ காரா
ஜ்ஙிமீ டெஜாயதீ உஙண
குணண டுடணநு ாஙடோ
லைகசு லைகஉணணெ
பஹியசு தாஜூ ஐடு வபுா
யஞ்குசி குணணை
இலையா லைவய்யோ

ஐவர் தெரிக்க அப்ப
ஒன்றும் ஒல்லாமை
புட் போலாம் மாந்தது செயல்
தாரத் தன்னை தன்னை
யாரை யல்லோ இன்
நாள்களிலே மறைந்து-
திரிந்த யானை மறந்தது
என்னை ணைகள்
நாள்கள் தோறும் சத்தியப்
மெய்யாகவே பதினை
பெருமை தான மறைத்த் கரு
ஐவரைவர் தத்துவத் திற
சொன்னேன் உத்தம மெய்
தனைப் மறைப் படை
சொல்லி போடேன் மாருப
யாருமை வட்டம் வரும் போக்கை -
போதச் செப்பா பதினைன் மேல்
நாள்கட் எதிர்மார்
பொய்யாகப் போதாமல்
தத்துவத் துவ சொன்னேனை
நிச்சயமாக் தத்துவ ஆவதற்கு
திருப்பு நாள்

நிச்சயமாய்ச் சிவ போகச்
சித்திரமவர் பாடு
அச்சப்பா தத்து வத்தை
புணர்ந் தேன் சித்தன்
அறியாதான் கட்டளைத்து
மணவாளன் பாடு
நச்சப்பாத் தத்து வத்தின்
நினைக்க ளைச் சாம்
நிறை நிறையாய்ச் சொல்
பூ கருணை ஒன்றே -
ஒரு த்தன யாக வந்தின்
நெறியாய் நிற்கே
முறை சைவம் பாக
பதம் உடையாத் தோடு
சித்தி சைய் காரா கேம்
வாசம் வழியாவது
சித்தாந் தத் தாத்த் சைவ
மாது வெறுத்துத் தத்துவத்தான்
முப்பத்தி யாறாகும் தனித்து
மறை நிற்கும்
நியாய சைவம் முன் சத்தான
பாட்ட லென் வந்தனர்
மீண் மாய் கியும் சாங்கியம்
பரு பாதாமும் புறச் சமயமாமே

ஆறான ஊனை யங்கள்
தாயாகி மாலே
மாங்க வர் செய்தது
வந்தான் வெட்டான் பா
கூறான பெண்ணை மாயாபார்
பதித்தன் உடல்
பட்ட வரி கட் செய்
5 த்து முறைத் தால்
வோறான யட்டு போ
தாருத்தி ராலை தான்
பாக்கிய தேர் திருவர்
தாண்டித் தெட்டால்
மாறாத திதி வந் தான்
தேன் ஜாதி காரு
நெய்மாக்கி மே
மக்கலே பொறு வார் காலை —

பரச் சுவை மாது:
நானைப்பா சித்த செ டி த
திருவர் தான் கேரு
ஊரண்ட வேதாக்தி
சிராக்தி செ மலே

தொணைப்பா சோரச த்த
சந்திரைத் தத்தி வந்தானை
நாலுக் கேள் புதுப் பெண்க
வரைந்தி மனக்கப்
இணைப்பா சோந்தி ராதி
மனச தாகல்
வேறாணை சந்திராவை
மனச தாலே
உண்ணைப்பா காராண மொகேன்
ஆணாலே நீட
அத்த பெண்ண சிவ இத்துவ
செவ் படை
ஆடப்பா காமிய தத்துவ மேதா
மாதாவெ படா
காலந் கண்ண நிஷ்தி ராகம
ராத்தெ புப் பாணைய
ஒடைப்பா புரட பெண்
தத்துவ சோகபு
மொகே காது ராத்திமாத்
தத்துவ மேதாலே
தடைப்பா காராண கூமிலே
மாதாலே பாடு

— 343

கடைந்து கழித்து வந்தை
மிகமாதந்த நாக்கியாத்த
தாடைப்பா சத்தி சொழி
தத்துவ வை அங்கங்
சாஙக மாய்க் காரணி
தத்துவ மென் பாடை -

சிவ தத்துவம்: சக்தி தத்துவம்:

மென்ற தோர் நடுத்துவம்
மிருவழி னாயு
மென் மகிழான் குறிய
மென்பா பாடு
சிந்த மொனை வெடு
அத்திய தத்துவம் கலை
யேடு போதுக குடகம்
தேமம் தனை வென்பா
நனைநான கரித தத்துவம்
ஒக்க தன் னனை
காரணி வை
நலமான
சத்த வெனவென்ன பாட
குணாநந் தத்துவம் நிறன்
புப்பு நாழி
நீநான யாக் கலை
மென் பல நாமன

தாளென்ற [illegible]
வாயுப் பத்து
[illegible]
[illegible]

கோ ளென்ற [illegible]
[illegible]
நோய் [illegible]
[illegible]
தே ளென்ற [illegible]
[illegible]
[illegible]
திருப்பாண [illegible]
[illegible]
வா ளென்ற [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
வெறான [illegible]
[illegible]
வெவ் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

நோக் கொணாஞ் சுவ தத்து
வந் தான் அவ்ர் அழ்ப
காணென்ற உவ ஒக்துவ
னைந்து தாரும்
கண்ட கண்ட அத்தம்
னென்பாய் மனைககை வல்லோரே—
உல் லோர் காடுன் தலக் கடு
ஒப்பக் தாரும்
பானை
மகிழுங் துறைப்
கரினைந்தி னலை
சந்தி னெசால்லாத தூக்கு
அமைப் பாக்கி னாரும்
தோன்றி வக் குறைவு னாந்தி
னேன் பார் பாடு
நல் லோர் இல்லாத பேடகிய:
முன்றாடு னென்றால்
வேடனை புதி ரோனைய
கல்லாதுக் துவக வேலை
முன்னாரம் குழய கணப்
மொணிவது புப் மேறு
கண்டு கேகொ

கொப்பா சாத்தி வாத
பிரா சாத் தாம்
புகழ் உதவ் மென்மாயானர்
ரன்பால் போவோ பண்பா
தாளப்பா சாந்தி வாத்தி
ராஜ சகங் சாந்தி
அதந் தண்ணி வந் தாத
பிராக் சந்நிஷ்
சாந்தி வாதபெ் வாளப்பா
ராகத் நிதாய் மத்தா
மத்தி நிதவா சாத்தி வாத
மத்த் மெத்தி தர் வாரா-அதவெ
கோளபப யாவை யாவ்ம்
முன் மொனிம் மொண்பா
குண மாபெ் மார்க்க வெட்டபண்
ஒரி வசா போவெ—

ராக மெட்டு:
இயான சாவ வென் ரான்
குதோரய் வோரவ
வொகாடு ரோகவ் வாவ் ஷியர்
கிடெ பாவ்க.ரவ்
பவு

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

— 350

நிட்டிய சாங்கேணிக் கி உவார்
ஜைநுப் பத்ரால்
நிகாரிய பாரணன் பான்
நூடன் தரன் பரு
தேபாத சமானன் வயானன்
யானெ வேயா னைத்தி 1?
தெய்யு வாயு வாகி வேனம்
ஸைநக நூடன் கருடனை
திரி க-ண நெய்ச் ற்ற நூடன்
தனைந் நெய் நூ
னோ னைத் கம் குரு வாயுவாட—

ஜைநத் தீக்கை வாயுப் பத்தி:

அநுபோத் தநா னெ புரம் பத்
தனை நாம்பட்
யினைன் ஜைநர் கம் பற்றியான்
கூறாகு னெனப்பார்
நூப்பா ஆதரா டீனை
பூனை வாத்தும் நிரேபுண்ண கட
மேனாத் தாபே தீரா பேப்பா
நிர்நிது பயனை யிநைம்

அடு வகையுந் தெரியாமல்
மனத்துத் தெரிந்து
பருவத்துத் தோடா ர்
சுடர் நிற்கச் செய
தேயுப் நாணத்து மனத்
உணவ மல
நிற்க வரத்து நாணு உமல
அணவ மலந்து நாக்கி
பண்பத்துப் போகிக்க
வெட்டபாலம நந் மாயா
போகப் புலே பரு மாயக் கு
வடிப்பந்தக் கொடமந்து
வெட்டபாம் போகிய பாபோரு
கோடு வகை பந்து
நாணத் தானே மாயா
போகு வெம் மாம் நந்-
சுத்த வெளிந்த் உணந்து
நாணத் புலே நாண்
வடிப்பத்துப் பொருகிக்கி போகு
அறுவ பா பந்த வெய்யம்
வாம் வெளிந்து உணவ வெட்டபாம்
நாவ வாணிபம் நீணமே
மனாறு
பவு வவ வெளியாம் பாமு
பகு வல

சோமப்பா நிர்த்தயம் மை
யாநனம் மாசாரங்
சோம்பணையந் தேயுவான்
கருமன் பார்
சித்ரா தாமப்பா லோகம் நேத்ர
மணித்தல் கிடத்தல்
தர்த்த புணை வாயுவான் கரை
யந் தாப் பாரே -

நைல ரிச்சை வாயுப் பத்தி:

பாரப்பாத் தோரா முன்
லோபம் மோகம்
படலே தமாச ரசிலம்
வான் கரைத் தாம
நோப்பாயக் கிணி யாத்திரை
சோம நிலயானை
மண்டல முன்றாடு வணப்பார்
சேநப்பா நோர தாரங்
தவாத்துட் டானைப்
தெளிந்து புணி மார் நைகதலே
உதாத்த லோப்பா வாத்தியைம்
மாதாரப் மானும் நவண்டினை
நான முன்றம்பாந்
உருவே

மலர் பஞ்ச கத்தி :-

கூறான பரிவட்ட மோடு
டுணைமாணை தழ்துவங் கள்
நெப்பாய் பாடு அறான
மா மையங் கொந்ப
செய் பக்டு வா மை
டுதீந்ா செய மும் மவா
செய் ணைத்நா மெண்பார்
வோரான வாத மொன்
பத்த சொட்டும் ஆயாதி
மொடு முன்ா கடு
மாணவ மாணய வாரான
மாணய தாங்தீர
தைமவ ணைத்கா ம் வானன
மயப் பரானன் மயமெ் மயட-
மமான வக்கி ஒானானை
தமய மும் வனா
தோசம் மந்சா கும் கோது
தீா மெஜுப பம்
மெய மாண தனை மேணை
தக்தில மும் முனா
செர் தாது வோமாகும் தீராதாய்

சத்தி அயமானை பாரத் அத்தி
ஞானை சத்தி யாத்த அத்தி
அதேத் திறியா சத்திய டே
சத்தி ஸையா் தாம்
நியமனை சாடெ்டி யடான்
திதி சம மாரம்
நிறை திகாரம் மனுக்
திரகம் தோமம் நிமலை
ஐந் காலம் தொழிலதி பார்
பாமண மாபன்
ரணி சுறான் ஸை வைத்து
தெய்வம் திங்கை
அவ்வு உவ்வு ஆத்துறையென்
திடு வைபதுக்கைத்
தானந் தொழுத் சிலை உகியும்
வத்த திருவாணை டென்
அமயேகு ஜோடு வளர் திரு
ஸான் காலம்
சிறை யோடு திறை கிடதா
யோக ஞானம் பத
ஸான் காலே தொல்லி ரகன்
பத்தி யேத்தி ஸான்டு தாமனை

ஆடல் பின் வாழ்த்துப் பத்து:

ஆடப்பா உதா வெ ஞும்பத்
நண ரோம்பு
மயானொண் ணாந்துங் யநி
அயான் கூறாடு மெண்பா
ஓடப்பா அதி. மதா
புணா வாத்து வெ ஏரே
மப அபக் கூறாந் தாரே
கொடப்பா ரீத்ரி நய் யாய்
கம யிதணப் மாகாரந்
செங் பணயந் தேயு வான்
கூறன் பார் தித்தா
தாடப்பா யோபம் ரோந்து மசித்து
கிடுது தந்து ஜூடன்
வாயுவான் கூறுயந் தாம்பாடு-
பாரப்பாந் ஓரெ டைன்
மோபய மோகங்
படரே துமாது ரியல்
வாண் கூறாந் தாங்
ரோப்பாய்க் கினி-யாதிந் நீண்
கேசை ணணை யாண

மணி டப் பொன்னாகம் வெண்பா

சேரப்பா பொலா நாரங்

கவாதிவ் டானைம் தெரிந்த

மணிப் புதகமே

தைகை பூம் உகத்த பேரப்பா

வாத் தினை யும் மாதராய்

மாறும் தபண் ஞானை தைஞெய

பொன்ற மெறக் சுனுடீ —

திறான பாயிட்ட மோடு

பிணை மாணத் தத்துவங் கள்

குறிப்பாய் வாடு ஆறாணா

தெப்பு தெரப்பா தெய்

பக்லுவா தெய் பெத்திர

தெயவை மலவா தெய்

வோர் மோ

ஸைபந்திர வெண்பா

வாத போன் பதத

சேட்டம் ஷயாத் யொடு

பொன்றாவ் மாணவ மாணைய

கிறுகி

வாறான மாலாணைய

வாவன்ன

காறுட் ணமோ காய்

மெய் பாரான மெபிவ் தோமெய்

மெய்மான வெக்கி தோணாது
மெய்ஞ் ஞானர் கோலம்
அகம் பொருந்தி வெருப்பட
செய்மான தவ நெறி
சக்தி மூலம் தெரி தாதூ
வேளாளர் தி போர் தாய்
சத்தி அய்ய மாணவரர் சங்கி
ஞான சத்தி யாத்ம அத்தி
அருகி தரியா ஆத்மி பேட் அத்தின்
ஞானேந்திர அய மான சிவ
யுடன் நிதி அக மாதைய
அன்று திரோதம் மனம் திராட
கதாசிர் வந்த தாலே —
உத் தாய் தெரிய் வெண்பார்
யாடன மாயாணிகவான்
இறைவன் ஐ தாம் தெய்வம்
ஈத்தை அய்ய உவ்வம
மெய்ய பாத்தி ஜோதி பொன்
திரு வெயுத்ய ஜோதி தான்
தெய்வ சினம் உலகும் வந்த

நிவோன அன்ன மலைவங் கொடு
வரா நிட்டை ஞான
கா ஞங் வசந் கோலபய
வயசதுப் வந்த நிறுவாணமென்
அன்னைய பெருத் கொடு
வரா நிட்டை ஞான் காவ
சரியை யோகு கிரியை கிந்தா
யோக ஞானப் பத ஞானகாடு
வசாவக் கோள் பதி
வதி ஞானடு காவண-
நாலான சாலோக சாமீ
பத் சாரூ பம்
வரிய சாடு பங் சாயுஜ்
தியசதான் பேவான
கேட்டல் சிந்தித் நல் தெரிதல்
நிட்டை விளங்கிய தோரா
ஞானப் ஞானகி வலம்பரா
மாவான வெந்ஞான தவா
பன்னை பாத வாத கவா
வளர்த்தும் பேதமே முன்றாகும்
சீவானத் தனு காணப் மவன் போகம்
திறப்பான மோய ஞானக் கொடு

359

ஆசிரியப்பா வாசக மெய்ந் தருதி
தருதொ [illegible] டோ
கற்பை [illegible] நூல் [illegible]
வாக [illegible] [illegible] [illegible]
ஆசிரியப்பா உறுப்ப வகுக்க
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] தாழிசைப்பா
பாவை தாக்க
வந்த [illegible] தன்மையன
[illegible] காரிய வகுத்த [illegible] —

அவற்றை யெல்லா கவிதக்
காரிய மவற்றை
மையர் [illegible] சக காரியர்
தின் வற்றை மையர் தாம்
நவர் [illegible] படம் அவற்றைப்
[illegible] [illegible] [illegible]
நாடல் சீராய் அவற்றை
[illegible] மவற்றைச்
தச்சு [illegible] வற்றை யென்பார்
சித்தர் சார் [illegible] கொற்பனைக
சிந்திய [illegible] மாயவர் நீதில் [illegible]
தீதர் தேவர் காரிய
மென்பார்கள் நல்லோரே

→ 360

வென்றது சாத்திரத்தில்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
வென்றது சாக்கிர [illegible]
[illegible]
மேலாய தீது ஒன் சகல
[illegible]
வென்ற [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ஆகா சிவம் பொன்றாடும் பாதம் —
பாரப்பா சத்தி சிவ நின்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
தாடாக [illegible]
[illegible]
என்பார் [illegible]
[illegible]
[illegible]

— 361

சகல சேதன மானன்டே
பரப்பாத் தெனக்கு
தனியா யகேத் தனனியர்
மென்றே வத்த பேச்சில்
அடுமாய் வளைய
செகன்
யிகர வெபாடுத்தல்
தேற அத்தர வவதக
கவணைந்து சித்தர் சொல்வார்
வகை யாய் சேவச்
சகலச் சித்த முனைத்து
வழ யான வபர்க்கு நர் தெகத
அவைத்த நெஞ்ஞில்
மனத யாடுவ் சேவல
மான நாதன ஜகடெ
தேர் சகல மாலய யின ஜகமே பவை-
திக்கரிய சித்தம் ஏடு
மாணணணய ஜிகமெ
ஜிவல் முன்னு மொடு பத்து
பேக்க வந்த உாமெ
தோத்திரிய மாத்திரியம் பதக்
மாதர் திரு உாமை

உணணை யான் பிணைந்து
வகைக் காண ணைக்கு
தாக்கரிய வாயுட் புகுந்து
பொருளும் உருத் தான
தாண்டு நக்கு தாக்கிய
மொய்த்திடும் புத்து மண்டு
உலக்க மேலென் பொருந்து உள
எசாரும் பணையாம்
மாய் பாராணன் மெய்யரிய
சகித்து ஒன் அபுதந்தியாடே —

அடிப்பா பாராணன் ஜயா
சூரிய மாருதம்
மாணவ வேதா ணால்
நிதமாகும் பாடு
நிடிப்பா அடல் சக்தி
பொரு கிட ராகும்
முன் எனானா எசாரு பணை
மாய் பரு கிரந்தி யடல் தான்
தாடிப்பா சுருதி யா மோனி
யே தரிய தாள்
தன்யான மே அடல் வெல்வத
பெயல் பொருந் தேலே

— 363

தத்துவ ரூப தெரிசனச் சித்தி:

உயிரான மெய்ய வஸ்துவாம்
[illegible] சாக்ஷாத்கரித்த
உருவம் [illegible] உண்மை
கண்ட நிறைய [illegible]
மெய் [illegible] [illegible]
பேரின்பப் பொருளே
வாயு [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
இயல் பாடி [illegible]
பொருள் [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] சாக்ஷாத்கரித்
[illegible] [illegible] [illegible]
பெரிய பெருமை [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

பெத்த திண்ணை:-

ஜேடு அரிய சிவாஜி
நீக்குப் பெருமாளைக் கூட்டி
மாறு வல் போர் புலரு காதல்
சாக்கிர மா மெல்லியார்
தெரியாது நடு வெண்ணு
திண்ணைமேல் கண்டார்
தேறு வந்து தெளிந்து மனமாய்
மனையார் தன்னை
காணாது உரிய பாடு மனை
நிறை வேறு வேண்டியவர்
பெண்ணை தானை தந்தியவர் -
ஆனந்த மான சுகா சிறு
நிலையாக போ யாகம்
மங்கள வேல் மனையாட்
மனை மனை போ ரான்
ஆனைக்குப் பூ மேல் மாய
வந்தனை மாறு தாக வல
வெற்றுத் வந்தின் சகாது
மனை மெய்யர்க்கு யானைக்கு

பாணைந்த மடு ஜாரத்து
மகேத் தாஜு பெயர்க்க
ளைவதாளைசுக் காளை புவள
போகணைப் மொனைதது
ததிஜுலக் தினி தினை னணன்
ஜேண்ணி பஜுத்தி மலெ
வபத்த மதி வாரெய் கெகேன-
கெகாபபா நெயனை யாணட
கெசட் சலை சனி
கிரு னப யடன் ததுவ தி
தால லெ வாய் வதது
தாபபா நாவரிவ பொரய்
னிதானைரு த் தத்துவ கல்
ஆகார தெலாய் சடமாலெ
பெனைரு தாலை
ஹிமபபா ததுவு ஜலக் காடபு
வெணிதிது லோ வா நெயனை
தாபபா துறது ஜிதி
நெநனயக் காட்டாதி
தாண ஸ்டபல் விடபன்
பததலெ வா பாவொ

பாரப்பா தீர்த்த பேரல்
கடின மெய்ஞ்ஞான தானே
பால்கானை தெரிசினை சேன்
சுத்தி மசான் மேன்
சேரப்பா பரிதின மோட
தீர் தெளிந்து லப்ப
நெகிட் சுய தாக் கெய்ய
கட்டொன்று வாவேச்
தேரப்பா மபாகேள் மதனைச்
திட்டேர் தலாக மொன்றின்
உருய் வருவ பேர்நளா
தாசத்தின் வினைமாப்
சேரப்பா தொரப் திரத்தும்
கிட்டு தெகாடே தய்
தைசாக் கீர்திகள் தின்னம்
வண்ணமை பேர்து சுந்து மதுவே —
அரீவது வெ சொத் திரத் தக்
கடுவ வாக்க டா
வண்ணம் வாக்கிஜர் கு
தண்டயம் வெணப்பார்

உறு காலன் கொணர் தாக்கே
கிடங் கொடுப்பல்
அது வக்கிறு தரகு கொணர்
காலட பாய்
பரிசு மறிந் தீடமாந் தரு
குறிவதிக் கெடு கடுவ
பாது மாநெங் கொள்ள மான்
போதுத் கடுவ யனைய மாலே
நரு மணைக் கொணந் சடங்கு
கிடங் கொடுத்த மக்க
நற் கொணர் தீ யானை
நின்று வெட் மறித் திடவே —
திட வார்க் கு நற் சுரு
பானண் யாகே
மீதன வணட ய மடமேற்
றுவாரை வெண்பார்
அடறவக் தகெர் கொணங்
திமியுவைங் கிடர் கொர்
கொகெர் சாதுங் காண் கொணப்
நிரண்ணியு பக மறிதல்
வாகெத் தோரடு னார்க் கெ

தொடு ணுக் ன் கடு
பாயுடு வாடகா் டுத்
சொல் ஊனடயம் மல்
வசா்கக் தழுப்பவு
வா வெண் பார் தடு நிடிவுக்கு
குணை னெ் கொண்ணு
ணுசிக்கி கிடய் சொடுன் தல்
ணுசின் ன் கிணைப்
மண் ணண்டை நின் றுப் டிறி காணை —
கரணி யாகக் கீரா ணைழுக்
காவ்கற றுப்
பணதுவ் கண வானபு் தவ்
தெற்கு ஊணய வெணைபார்
பாறகு் தோணுப் பறுக்கு
யுரத்துக் தசிக் கிடு தறுப்
தீபவது ணுகு கொவ் கீயதி
குவாடிராம் டுதது
தீர் பப டுசவ்டப் வாணைரு
சுது சொபது டுவாதேணா
வையாபவாபாம் ஆண் நபவணா் பஞ்ச
லோக நிறாகி யுஷப் வைவயார்
ஊசிசதுயாம் குணடுப

— 369

369

தத்துவ நிறம்:-

குணமாம் பொன் னிறம
பொன்னின் மை யறிதல்
காட்சி நிறயாத ஞானம்
சிவன் ஆட்டம்
கண்டிருப் பார்த் துணை
நிற்கும் குவேவ் விளக்கு
பதஞ் செய்யல் கொடுமை பழு
பழையானெஞ் சுபாவம்
உருதல் தான்ஞ் ஜோய்
ஞான வை மாயம்
மண்ணை உடம் மெய்யாத் தியதுர்
மண்ணின் பதி மேல் கு
மெய்யாப கமாய் வாந்து தன்மை
போத சாகா மாய்ப்
பறணை யாங் கொாக்த் தன்மை
தாரி ணைந்தாய்
தன் நிறம் வெண்மை ணையது —
வெண்ணை குண் கண்டு
உடல் ணைய்ந்து
யறிதல் காட்சி மாங் கே
புண் சடமா மெண்ற

— 370

கனைத்திடும் சக்தி தொண்
டையனை அழவெந்
சுடப் பொன்றும் திரி கோணங்
களைவே வெகுப்
சுபாவம் வெறுமை வசேகம்
தாமுனை யுண் வயார்
போகன் யவைவ தாலே
முத்தும் வந்தாக் கினியாய்
தெத் சத்துகின் தொழு பண்மை
யோசனை வகுந்தே
சுத்தின் உண்மை வழியாய்
பொர் வழி வயாப உலப
மாகின் இவை மோரா வைதாகிய —

ஒளி பந்தல்:

ஒளி பந்தல் வானக் 2-3
வொளிந்து நிறம்
தெசம் ஊ யுத்த யாவை யரி-
தெரிசிவை சட வெண்ணுந்த
தாரவனை வடப உல சுத்
தபா ரண்ணை நண்டுவெந்
சொத்து மொத்த தீரட் பாக
சட தொண்டை தாலே

சொல்லைப் வர் தெரிவா
திருந்தும் அற தேவுப்
சுபாவம் நிறுத்த் வர்வய
ஊர்ந்தி மையா பகப்
யாப்பொருளும் மெய்யாபக மாயும்
வெளி நயாரவ் தோன
யோசனை யாய் உரிந்தே
ஊரி வாய்ப் பற்றர் மெய்யே —

புதல்:

வளை யாரு உயா பழ்தும்
வல நிறைவக் கிணை
வளர்ந்த கிணைப் பரிதிம்
யானை பற்றும்
நெரிசின்ன மாய் சுனை
சுட மெனிர நிந்து
ஹடலச் சுதந்தி பரணுவேபந்
தோணியார் நிரந்தர பாய்
யாபம் கொள்ளத் தவ் கெடுவேப்
பக படட மனை யாது
நிற்ற மாரந் அபாவம்
படுமேவ சேவ் முன்னிலை
சுத்தி நீத்துறைத் தளவாய்

ஸயாரர் தி ஸயாபரம் கேள
பாய் அக்லெப் பதி
படாய் கலாய் மரிந் தூடிக்
கொண் ஜெந் புருட் மவ—
புரு வடைவாய் முனிறடிகி
சடர் நீ உண்மை
வண யாய் பகரிந்து நின்றூர்
மெணர் துரை யடை
கொ காரம் டொ காரம்
வெதுர தரட் பணி
புணை நிறு மொய் கண் டாட்
தெரிசின டைட் பரிக் கி
நணைக் உடமை வெண் நரிந் தி
மடை சிதி
சோதி மணை வெரியும் வாய்
பதர்தி தல மாணமாய்
துரிய சிலி யாச் நம் பசதி
வெயநர் தியாள் காரம்
பேரும் முந் தியல் சித்தி
அண்ணாக கட பகுரன் சடை
முவெட்டண வொருகுணக் கண

→ 373

கருவு:

காணப்பா பூதி ஊதத் தின்
வாண்று ஞானங் காய்;
தூளைத் தாலே மேனக்
கருவாய்க் கொரு
தோணப்பா யாகம் சல்
ஞானு கூறும். தூரிய
அர் வொரு கூறு வாப்பு
அப கொண்ணு மேனமப
மாணப்பா யொரு கூறு
யங்கியனை மரு வாத்
பக்தி யொரு கூறு அப்பு
வன் மருவ் பாரு
வீணப்பா சித்தமோ தொரு
வொரு கூறு மேண்ணை
வா வடவால் காரம் தான்
வா வர் யுடனைச் தாமே —
தேம்பா வாயுவ் யனான
காய யனன்ன் வொரு
கூறு தலக் கில் யசப்பான
ஞய மேனய வொரு கூறு

தாமப்பா தேய்வ ஈர்த்தி
தான்னாடு ஈர்ந்த
தாஞானிமக் கூட்டமைஞல்
பரிநியவ னொடுக்
கூறா டப்பா வொவலழு
பராண வாயுவ தாப்
ஜெயானன் தெ வாயு னைவன்
பார்கள் வலை மையர்வு பாடு
போமப்பா தணிம னொடு
ஞர் வகை யோபோடு கூ
பக் வாணிரு செய யாலெ
காலொடு கூடை —
நடு கழு ஞானி யரிம் ஞவ
வடை உடைப் பான்
னைவு கூறுப் வரியழுதில
நாசி யால் பாடு
அளை பொலந்துப் பசிதிலை
நடு மானைத் கணிய
மடைந் பராழ் காட்பால்
யோயாந் வனைமாந்
திடை டொரிந்த ஞலொடு
வர செய்வரி சாம் வடு
திருத் துடை யோர் திடு நடபட

தெளிந் தரியம் பொருளொடு
ஞாட்ப மன்று
பார்த் திறியக் கொண்டவல்லா
நிறைவாஞ் சரிய லை
தாகயந் தெயுத் தால் முள்ளிய —

முரண் சேரய் வாய ளொனறு
மண்ணையச் சென்று
பெப்பருடு ளொண் றுக்க
முரணைச் செப் பட்ட
அரா ளொண்ற சுய் மனை
அடு மாய யடு வகையம்
மறைப்பாய் யறிய வொப்பயு
மறைந் திரோகை யொன்று
பாரா யெண்ற ஒளண ஒத்தாட்
மொண்றுவ் உவே மயம்
மஞ் செயுத் தாக டிக்ன்
பயண் தனை யுணர்ந்து
கோரனடு ளொப் மனைய
நிக்கிய வண் யெய்
வேரயா யாணைத் வசக
தெரவய மை மருடு

ரல மல்லா நடம் . டணைகெ
மாணய வெய் தியாம்
தி வக ஒண் றாண மாழு
பழ வாடு வெண்பா
நுவ மல்லா நுவ ஙூடெ
பாச அடு வெண்பா
ணூடநிய யாம் ஒண் நுவ
நிந்திய வெண் ஞூர் உல்
கூய மல்லா பநியா வநுணர்
தண் ண வாகல்
கிணைநி ஒநி யநூவ மாழிய
பாநீ நெய்ய -மாக்
கிணை யுணை ஓங் ஒர் மணீ
வண ஷஜ மணீ
கிணீந அடு வநு யாந
நீநி ம ல கூணியணை -
கூணிய ணூம் யநூவ மணீநிய
யநூவம் மணீநி
வசாநீ ஓணாக்கல் ஓணூ
மணீநி தாண்
நுவணீநி தோணா நணீ
ஆணியா மணநாள் நுணடு
வொணூம்

மெய்யான்றி யாவது சாயத்தும்
அடங்கி யாதெய்து போல
மொழிந்த மையை மெய் அயர்வு
முயிராய் நிற்பன
முனை யான்ற யானை
யான்றி போகம் வாரிதி
தான வடிவாகி மெய் [illegible]
நின்றத்து நிற்ப [illegible]
யான்ன தென்று [illegible]
[illegible] —
அரிய யா [illegible] யான் யான் [illegible]
யான் [illegible] [illegible] வண்
தானைத்த வடிவாகி நிற்பன்
பெரிய வண்ண [illegible]
மோட்ச [illegible] வன் [illegible] அது
மற்ற வற் [illegible] வாவா [illegible]
செய்த யாடு [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
நிற்பனவே அயிர்க்கல் பெரிய
வண்ணமா அயிர்க்கல்
திரிய மரிய [illegible] [illegible]

அறிவின் தொகுப்பே மெய்யாய்
செய்வன காரண
காரியம் கடந்த காரண்
காரணன் போல -
காரண மாயா நீ மாக்
கொணர் சித்த மெய்யாய்
கருணை யுடன் கொடை திறல்
காண் பரிய வனை வந்து
பூரண மா யுயர் கல் கண்டு
புரிக் கும் பாதங்கள்
பகர்ந்திய பல உலகம் மெச்சிடு
தொண்டு தூணமே
அருள் மெய்யாய் பண் உலகம்
புனையும் கொண்ட பெருமை
பண்க்கு தந்த பல்லக் கரையும்
தொடுப்பனர் தூசு
முகிலும் தீர போக தேவ
போற்றியே மெய் அயர்ந்து
முடிவா மறையக் கேட்க —
நாயகன் கண்ட தன்
சன் நிதிய வடிவமது

பஞ்சரத்ந அஷ்டகம்:

கேளி யண்டா தேவ
குறைவின் தூய கண்
தீர்த்த வார்த்த தாம் மறைத்தன்
தொடு பாதைத்தன்
தாயக மான தார் தனை
தெய்வது தாம் காவண மாய்
அயர் போதி வார் மெய்
தாயக மாய் நேருதி
நிறப்பணைத் தேவர் தா னென்றில்
கிறி யுதேவ மின்றி நிறபன்றியே —
தண்ணியான யானை மான
னிதன் ராமும்
தன் யுத வாம் ம அவைம்
மருவதேவ வேளா நாம்
மனை வாழ்வு வேதை ஜெர்
சுதி சிவம் ராமும்
தேவ வெண்பாரி பானம் பாரும்
அறிவாலம் மெய் வயுவாய்
உரு அதேவம் ஜுண்டு ட தவண்
காரண ரேக தூய
— 380

கிண்ண - மண வாயில் கொட்பாத
கிண்ணுத் தோள் கடுநூர்
கிண்ணறு தீண்ட யழுதத்து
தேத்துத் துயிலணைந்து
துக்க வதனல் பாடு நீறப்
பாற்ற நாயுளை காட்டு
நண்ணாரிய வருக கடத்தியன்
புசுநெத்தான் நேடு
நீறப் பரிசாரக கழுத துடு
மொனறுவ் காட்டு
மண்ணதில் மட்டாவக
யோசுத் தாள் மயன
ஒன்பான் கழுவ மொடுஞ.
னாழுவ் காட்டு பாடு
ஒண்ணுயைப் புணர் வாறாதல
தீப் புனறுப்
மதத மேலனை தானைத்து வெலா
காடு வான் படை
காட்டு மெய் தே தானை தீ
யப்பா மாதின் கதை
ஆனாப் பே தொரி யாய்க
கலத்த நேறுப்பை பாடு

தன்னியான பாதனை
மௌனா னின்சன் றாயும்
தன்யுரு வாய் ம கிரணம்
மருவு அ போனன்
மன்னவர் நூ ஊர் புனன்
சூர் தி சிவம் நாயும்
மருவ் நெண்பார் றான்
பாணும் மருவான்
நெய் வபுவாம் உன் உருவம்
ஆன் ரும தார உடல்
உபுரு அவெம் மொணாதி
சூக்ம் தேதகம் தின்
பாகன் னிய ருவம் ஞான்ம்
வன் காரணை தேசம் தாம்
நனை மன வாய் உக் மகம்பாத
கண்ணாம் ரும் கண்ணாருமே —
தண்ணாரு நனை யரு மக்கர்
ரோர்நா நியாணி தக்
கரு தரு நநீ பார்
நா நீ ருமா காமப்பு நான்

382

விண்ணையும் தோணாமல்
வந்த சந்தியுடன் புசித்து
நாடு தீப் பார்க்க கடுப்
உடப் பொன்னாகும்
காட்டும் மண்ணைத் தீ ட்டப்ப
மோகம் தாலே
மேனி ஒடுக்கி கடவுள்
வேலை அனுபூதி காட்டும்
விண்ணையும் ஜோதி
வானம் தாரக் கல் ஒளிரும்
மதி மேல் நீ உணர்த்த
வெள்ளம் காட்டும் வானம்
காட்டும் வெளியில் தானே
பப்பர - மார்க்க
சோதி
சுழு காணப் பேரானி
பாயக் கண்டு நிறைவு
பேரும் அடி உடு வேதம்
உது மேல் வெண்பா
முகம் அறி பாதையுடன்
முகவர் கொண்டு
உடையவ ராச்சிய ஞான வீதி
நாடிய பார்த்த உலக சாந்தி
கண்டு ஞானமே வெண்பா

383

பாவ்பா உவஜ் தூங் டிச்
தாத்த சத்தி பஜா
ரொதரத்தன் தணன் கரிய
வாத்து வான் சுவ்ஜ்
கெரொப்பா சதா சிவஞ் டவ்
மெனெனன் மணியஞ் சந்தி
ஏரொண யகொர்க் கலெ
யெஉ பரியாஞ் சுவ்ஜ்
அரொபா சுத்தீரஞ்டு லெவ்ஜ்
திரியாங் சுவ்தி
கொ வரிய வாஞ்டுஜுகதெ
ஸெட்சரி யாங் அவ்ஜ்
பொபா ஜொண் டுஞ்டு
வாண் யாண சுவ்ஜ்
பெச்சரிய வரொயகஞ் டி
வன்னணபுட் லோபெ —

பக்ச கிறுதி திரியட்:

ஆடுபா பணெ ஏரண
சுதி சுவ்ஜ் பாவெபா
மாஉவ யபொரஞ்டு சவ்தியால
நேபா ஜா பஞ்சகி
கிறுத் திரியா தி ஜால யொஉரிய
ஜெடகத கிறு திரிய மஞ்சாலெ

384

தாமப்பா வனுக் கிரகம்
பஞ்ச கீர்த்தியில்
சார் வரிய வேங்கடகிரி
திருத்திய நண்ணியா
ராமப்பா வேங்கடகிரி
திருத்தியெங் மெய்து
சீர் தண்ணர் தானர்
துவாடர் மெய் வாவனை-
பதி வெட்டரனம் வேறும்.
இன் யாறு பல வட்டனம்
வகொரு:-
வா னைன்ன ஆர் மாவாண்
வெட்ட ண்ணர் கொ
வா ரத்த அஹாரா விலத்தும்
பரப் பறப்ப மானதான்
கோனைன்று யினை போல
அர்யாத வபவால் கீடு
உடைய ஞானத் தொடை
வார்தென் கேள்
தாணிஜென் கே பெப்பத போல
அரிகிர்கர் தஅடு

திவடு சாகா நெருப்பும் போல
உங்க செப்புகமு
உனமாவ் காளிதும் போல
நிருமல வரியன்
யாழுவல யோடு கொடையுண்டு
முறைத் திரவி கேளா-

அருகட வெட்கினம்:-

கேளப்பா மினை உல
மயக்கறைத் சொல்வேன்
பருவது
திளா தெரிணைப்
மயக்கிறத் தினாலே
கொடைய அயர்க் காசை
புணர்ப்ப மழை போல
மெதுயாணை
நானப்பா மயக்கிறது போல
உண்டு வனை
நாமது மயக்கிறது போல
கோளப்பா யானைவத்
தான் மயக்கிறத் தினாலே
கொடைய புயர்க் காசை
புணர்ப்ப நேல் வாணை
சிவனையா

பாரம்ப பரி கோர்த்தி வாரு
செய்வது போலே
வந்து உதாய் மேய்த்தாரு
சாவதில் போனேனே -
பெண்ணயு மா வந்த தொந்தி
யாருமே ரிந்மே வணா:
பொற் கொடு மேலான்
யானை புண்ணாம் சிறந்து
போலவதில் பகு பணாத்து
சாமே முன்டு
யார்க்கு செய்தா மேல்
கொடுத் தானே
பிசணான்ற் யாமல் பானா
திரு சிராமம்
பதம் போதுவன் மாற்சு
யானட ஆமலே
மாற் மாற் பரிசு யாய்
கொடுத்து யன் மணே
யாடுப்பண யண்ணும் பாற்ன
யண்ணிய மேலாய்
பரிசு யாய்க் கொடுத்தல்
யணான்னு யாடுப்பன்

387

மண்ணைப் பாலக் கையாய்
மணியால் மேல் தமானை
பட்ட வார்க் கல் பணிபுரன்
தானைம் மேல் ஒருகு
கொனேந்திர ஒ போல-
போலவு யார்க்க டைதியானை
யாண் ஜீம் சேவதி வொல்
புவனத் தமே வவ் அயாய்க்
கிசையும் மேயப்
தொடுநாய் மோனா வயர்கள்
காலன் தானிட
ஹெரிகேன் ஜெ ஏதி மேல்
டை யானைய தாமே
யாறெ அதலது ஜா ஹதனோனை
கனதாலன் கதுட மானை
அயாக்கு ஒ
தை மாஜே கது
பதானையக்
நாட மேப்
கவாரா மானைய உதுட ஷேன்
மேல் பஜ் ரா ஜே
சிதல நெண்பாா மேனுயே

—

388

முறை-யான கேவல்
வாங்கான கவலொணப்பார்
முனை பயுட்ட வாரித்திய
இரு சூரவோர்
மறை யாத நாண் இ பெருத்
திறந்த றொடாறுவது
விட்டு அத்தாழ்த மா
வெண்ண மறையுத பேடு
கொடு மா ஒப்பு ஒரு
மாவைப கனேமோ
விட்ட கண்ணும் இறுமா
வாம வாலை
மறையாத வெத் தொராவுன்
வைத்து நிண்டு
மானவத் நா நொராண் ரும்
மறையாக மத் தொகுவே –
சொல் வா திவேத் தா
தாண் அவனை கோ
கேசாதி ஒத்தி மாா திவண்ட
மண்டல சா

389

வெல்வண் கோரை தேசரி
பெற்றி கேற்ற சிந்தும்
வேறான கேற்ற சிந்தும்
பெற்ற சீர்மையனை
கல்லத் தகை பாலாற
வந்தார் நலா கதையாற
லாப் புராண மா நீற வானா
பெய்ந்து கோ ராலோ
சித்ரா மாலோடு வேறான
சிவாற மாவெவா வைலனை —
எண்ணப்பா சித்ர பாரிய
கலரா வெண்பா
யாயல் பாண கே லெர்கா
தெண் நாத் கால்
கண்ணப்பா வாவாலா பறாவ்
தோடு கேசி
ஈறலாய் வெவ கோபு யாரடு
சேவாலே கண்ணப்பா
கண் மெண்ணது யாழ் லிந்து
வற்கல் வாடு
கோலா தீரவால்வா யுயர்கள்
உயர் கனுக் வகால்வா

— 390

பண்ணப்பா சகல மென்று
பெருத்த சொல்வார்
பெரிய சிவாலம் ரகசிய
பாகம் தனை பாரு
அருளப்பா யாரு வகையும்
சகல மென்று
மனைத்து மென்ன வென்று
சொன்ன ரிஷிகள் கேள்வி
குளப்பா வங் கெழுந்து நின்
பாலான சிவ யோகம்
காரு பாரடா ஊன் பொருட்கு
ஞானசா கிரப்பா
சகலத் தேர் நாலு மன்று
தாண்டுவர் தாசுரவங்கே
பின்றே யானால் காரப்பா
பாம்ப முழுமையாத்து
காத்தி லைத் தான்
மேரு வைத்த நான்
பென்று ராக பேசிப்
போவா

ஊகய்யால் கவர்ந்து மாப

பாரைய தாமத் தீணிவாப

கலந்து அட்டானை நிய்யண்ணை

யுந் காத்த சொரும்

மெய்யால் ஊவர்த் திரு

புணா யார வர்கள யுண்டாக்க்

பேதின் யெல்லாம் படைத்

தான் காத்தான் யின்னும் கட்டு

செய்ய மேனி யானார் தான்

னைன் அன்ன யெல்லாம்

மானை யெய்தி சிரம்

பவனைத் தான் சிவன் நான் காணை-

காணைய சிவன் நாளும்

மணைவ இன்நத் திரு

பால பட்டைக் கெரு கொ

யெயுத் தமொர் கா

வேகாப் புண்ண பரிய மகா

புகப் படைக கொடு

போக்கி வாசலி வர்த

வாழ்வேன் தென்நா

— 392

தாணன் பரிய சிவனை யவ்கை
தனைத யாது
இட்ட யாத ஙட்டுது
ஜென் ணாத் தான் கொணுது

கானன் பரியாக்க புனைடு
களித் தாமே யாதுக்
கனே தார் பாரக் கில்
யரி யெழுத் தார் பாரோ —

எழுத்து ஏக ஜனை
கூல் களித்து யாயு
இரு வந்த தேன் வெனுது
கெளர் கவ் களாது

தீர யத்தைக்கு வருதோ மென்ன
தபார ஜீரப் னைனுத்
மாயனை ஙாறுப் மாளாது
தாக்கு லை எரபுன்னு

கதிர்த்து ஙப்பன் பேரான
பாத்திரத் தான் கோணியாக்க
மொளிந்த நகுல் மெல்லாய்
பொய் மாயன் ஙாறுப்
பேற் சிவு ஙழுத் ராணிபன்
கொலைவர் தேமே

கோப்பா பாரமன் தொர்ந்த
தேவ ரெல்லாம்
கிறீசன் தீன் பார்த் தேடி
மெய்ந்து போர்ந்த
வாமப்பா மாயனைத்
தானே வெயுப ஊட்டான்
வந்தாதா வெண்ப யுதவ
தாது வல்லோ பாடு
தாமப்பா தாது வைந் தீன்
தரிப தந்து
தனு வேனும் தாது யினாந்
சிவனுக் கெண்ணை
வாமப்பா ஒகல் அடல்லாம்
நெல் வென்று தேனை
பெரியோர் மனோ வேரிவ
கொப்ப தினாந் தாதுபாரட-
தாதுக் கொக தீனி மையச்
சேர்க்கு நீலவாரப்ப
தழல் தீர்த் தான் மையானே
தாது வென்றார்
தலே பா வெகுடு ரச
முண்டு தாது படமென்றார்

இறைவர்க்கு உடைமை மெய்யை
யாவருமே கண்டார்
போதிக்க தவயோகத்தால்
மெய்வரோடு தீர்த்தார்
பொய்யாத மாடு வடலன்
வாசியாலே நாள்
வாதிக்கு சமமாக ஓர்த்தர்
கல் போர்க் கொண்டு
சித்து நாலு ஏர் வாரன் பார.
பாரப்பா அவனியர் தே
தேவ வல்லார் கூடி
பாவாணி நெருக்கத் தேடத்
போது உனை
சாரப்பா மாக்கித்தை
மெய்ஞானப் புடமாய்
தண்ணீரான சேருவானே உருண்
கயமாய புடமு
தேறப்பா ஏவனை மாட்டுக
கனல் தராப்பா
செப்பான உண்ணிய
தான் மண்ணும் உலகு
கேளப்பா பாலர் மொழிச்
கொல புண்டாசிக்

கண்ணது அருவர் போனத்
தெண்ணது அலகு
கொள்ளாத் துயரணியே நீ
தேவர் ஞெளியே தான்
யாத்திட வே மெய்வாரமேல்
மனி யீழ்த் தார் பரு
களக்க மௌவா யாழ் வாணை
நிணணைத் சோரு
கொச்சல் பேணனை ஈணைச்சு
முனை வந்து
உலகு கொள்ள ஆவத்
கடல் மொழி சுரியாய்
வாவி புணர்பான் புணரன்
தரண யுகசி கொண்பான் தரண-
கொள்ளைப் புயல் தண்
ஞொர் பார் பாடு
நாணப்பா மாக்க துவண்
வெம்படி தோண்
வேண்டிய தே ஜுன்ன மேலா
மேனைச் தாத்தாண்
வேறு வேண் ஏரன் கொங்கியேட்
மாக் சிகாத்ண பரு

— 396

எய்த் தாணைய னொன்னைடர்த்த
சிவன் பெண்ணை
மொழியக் கேளே—
மொழிபோத யாத பலன்
தக்கன் தாளும்
பெருந்துணைக் தகாதேர்க்கு
அவன் செய்த போதி
யானி யானை சிவனை டிட
பெய் போதே கூட்டு
ஊனைத் தவமே செய்வ
தினைச் சிவனாரே
அடியாரான் மானை புனை
பாதத்தி யாதர் தான்
மயிர்ர் வனை யாழ்த்தி வானை
பெரியான் கதியானை
வேள பால சொன்று மான்
கூடிர் தால் சரி புணைச்
கடர் தான் பாடோ —
கைணைத்தில்
கல போரான்
அதைத்தி பெ திருப்பா
அழிய வண் பிடித்தி வாய்
திறைத் போதி
பெ வான் சையன் சொ
யாடுதான் கண்டு

நேர மானைப் படிச் சேர்ந்து
இக்கதேர் தானைப்பா
அபயானை இண்டக் கிர்
ஈர நெஞ்ச வாங்கெ
அக்கின் யான் யான்னைகிய
மான்றை யதேரான்
மேய வப்பணைய சூரியனைப்
பல் நூலைக்கு மகி
யானைனையக் காலந் தெய்தரான்
மெய்க் குன் பாவ-
மயங்கி படுத்துக் கண் நேர
யதேர் தான் மேய
வான வணக் கடக்கு
தாலடக் கெ போகு
திமங்கி மேய் பச்சை யாமப்
பார்த்து போனான்
சிவனை வா தேச் தெய்து
தவம் விநயாம் போர்க
நயங் கொள்ளும் சூராநுந் தே
தெல்லாப் புவனத் தன்னை
நாதனிய பக்தி யனைவன்
வானவர்கள் தம்மை
செயங்கள் மாங்கிக் கடு
சபைக்ச் செய்து மாதன்
செய்தான் காவனை

398

செய் திறங்க ளரிய னாருடே
தாணுப் பண் தான்
செய்வதுங் காகா மல்
வாழுவ பாடு சென்று
வைய கமே பாபுரிய
பரியகன் னாறும் மண்டை
வான வுகம் நீசாமயார்:
போனார் பாடு
காமய் யாடு வாதி யாசன
சிவன் தன்னை மனை
மனைவி ஞானக வென்று
மர்தான் செசால்வல்
தூய்ய பச்சை நீற்த் தாகு
மாறனை புண்டாகசி
தூரியன் மேனு பானை
லடச் சொன்னாம் கேனை-
சொன்ன னாப் பேின்
கேட்டு சிவன் முனைன
சென்று அடிங்கை னைசி
யாதான் தினைக் தாமல்
யனுமை தென்று மேதிதுப்
பாதுசிரான் மனைதனைசிசா

— 399

பொருபுயாக பெரிதும் போனான்
கண்ணின் புடன் யன் மாரும்
பதற் றில் வயக் கிடாச்சல்
பல்பனை – நெருநர் நீர்
வனை யனை யனைப் தனா
கொண்டைக் கூல யாணை கு
மைய்த பணி மேனி ஙுவச்
தூணமேப் தெரிக்கும் பாலை –
பாசுக் கத்த தூணமை
தாண் மெகாவ்சா அட்டாய
பஸ்தயன் பாமெதி தப்பா
பாரிஞ்சமே மெதிர்த்த
மணக் காட்டவ் துண்பய
திபத் திலரி மல்கா
மெயரியுமப் போ மயல தான்
மைமணது தேசாங்கும் பசியோர்
அண்ணை புண்ணே குசகாத்
துறைக்க வந் மெகிழ்
துண்ப வெதுக்கை தோணாய்
மெயரியோ வெந்து தவள்
முகு வெசிமைப் பாரிகு தான்
வேண்டிய கு முகை மயல
வைசுப் தான

(400)

தாயான தயா நிதியே
யதுகுலோத்தம ஜக, து
வா முகுந்தன் என்னை வாட்
உலகில் வேறும்
சேய மாய் வானை வாக
வான் வர்க்க பண்ணான் மெய்து
நீர்உயர் தானை அம்
வேண்டு மெண்ணும் கிடைக்க
தூய வன் ஒன் மெய்லக்
கரித்தான் கெட்ட தெய்வம்
சக்கிரம் ஏந்தி யானை வன்
மாவேல யாக் செயலப்
நாய கமாய் புவ மெய்யாம்
மாதவ் போது பாடு
நாடு நான் மன வழ வணங்கிப்பாட-
வந்து மாமா வேலனைய
ஒன்று மான் கேட்பவன்
மெய்யூர் தபரித் ஒன்று
மண் கூர்த்த மலை போது
சுந்தர சக்கிரம் அருளு
மண்ணை ஒன்றைக் சுடர்வாழ்
போயனை தான் துடைப்பனையே

— (401)

தாயனை தாயா ஓரீ
வெய்ய வெனுக்கு
அவைத வாடினை வெனிவ
உவ டு வெனும் வதய்
மாய் வானை வர்கள் வண் தாண்
வசுவு நிற்கதுப்
உானை வாப் வேலு வண்ணுர்
வகடக் அறு துப்
தூய வா ஞண் வெயலக்
கனித் தான் வரட்ட —
வதுவாய் அகக்ான் மதரீ
யானைப் வேல - யாதகவையப்
நாயகமாய்ப் புடை வெயிலைப்
வாடிட் வொது
நாவரான் மை வடி
வாடலார் தானை —
வேலையை
வாது மாலமா
முன்றுப மன்
மகிழ் கழூது
வகடயினாய்
முன்றுப மலை
அத்தா
தித்து மடு வோய
கக்கிண் அநிக்கு —

கொண்டு மேன்மைத் தலைக்காதப்
போய் மனைத் தோன்
துளப்பனையாலே பார்த்தலத்
சக்கிரான் தன்னைச்
கொத்த மறந்தவன் றான்
பறந்து உட்டான்
செர்ந்து வாங்கியத்து
மகவா காரமோர் நினைவு
அகிலாண்ட மாபயாய்
வாழ் தானை மாலே-
அருந்து மேறுக் கிடந்தான்
கைக்கு போது
மயமன் உன் பெ மயன்றால்
லளியா மன்னை
ஐயந்து வழுயவன் பெயர்
வைவுநு கிடை அருந்தி
உட்டான் பாதகமாய் தழுந்திப்
போதுப் பாம்பு தீபந்
தண்டு போய் கெடுதால்
வெமேக் தை பந்துவண காரதா
கோண்டு தானை கொடுதால் தவிக்கே
கெடு மாப்பாறா சகலவர்க்கு
தானே

ஆதிநின்ற யானைய வளர்த்த
கேசு வணைய மால்
அகில போரவர் தளாத்
மேலர் தமோ மவுயர்
போதி நயன்ற யரிய யனும்
பட்ட பாக திரளை
நபாய்யாத சிவனை வர்க்கு
வதத் நத் நிறை பு ச
சாதா மய் பரக் குலதம
மனிதத வர
சன தாதி கூல் வபெள்
பதணைப் நொல் நிக
ஆதாத யதத் தோரம்
மரியன் ரிணா யல் பூரண
நெயவும் பாத் தநத் தேன் சேமம -
அப்பணை பாலம் திரு வட்டணத்தை
கேத மாணை
மாணை மயல்பே மேணை
யெயத் நெரக திரளை
நசிப்பமி திரோணை யுடன்
மன கைமக் தா
குறிப் மாப் பாக நமன்
வசிப ஈக் மா

ஒப்பிலா வாணைத் தானை
வொன்றாய் நின்று
உயர்ந்தோ மெய்யாய்
மெய்ந் மெய்க நிற்கு
நீந்தி னீ தனையுய மொழ
யுயானை நீ தெரியாநீ
மனைத் தூய்மையே வடிவா
யடக்கி பாவ—
பாரில் நல்ல நினைவு கொள
மனைப் புதுப்
பொக்காய் பாவ நினைவு கள்
நினைப் பக்க போதி
புரி நல்ல நெஞ்சு கனைத்
தான் நெஞ் சொப்புப்
தொடர்ந்து நெஞ்சு மனம் கான்
நெஞ்சுய வாழ்வு
வாரி நல்ல நெருங்கி
கனைந் தான் பாவ
நெஞ் சொப்ப பாவ மதுக்க
பொக்காய் நெருங்கி கனைந்தான்
நெஞ்சுய் நேரியவர் தூய பாவ
தேரியக மோசி கவித்து பொந்தான்
நெஞ் சொப்பாடு

செய்ய புயார்ச்செல் வேதி
வருக்கு மாக மார்பர்கள்
அதின் பாடை நாமை
கொய்தி கொண்டு யகேலே
மெய் புயரின் விரிவை
மெய்த்தக் கால பூ
தாண்டை மாமை கொகெர்
கொண்டகே கொடுமாய்
கொய் பொல்லா விரிவை லே
மெய்த்தக் கால மை நாமை
கொகேக் கொண்ட யகேலே
மால வேத்தை
போய் யாகத் தொழ்ந்தி நாக லே
புரி தை மெய்ண்ணே
போய் யாவி பொய் புவை
மெய்யாக்கி மலமே —
மலமாண மழ்பரின்
வண்ண மெய் ரிண் வேரு
வார்ந்து நல் நாண்ண புண்ண
ரீ நாண்ண யாண்டமாய்
ஒலமாண மை வாக்கே
காய்ந்தால் வாய்

406

கொடையப் பகு சிவத் திரினி
அடு ஹணைஉன் !
நாண்காத் தவ மான புரி
புடுவத் தின்னம்
வடுஹண ஞஞ்ஞ மாக
ஹணண யாணணப்
பவமான யடோ பா யாணவ
யான்றி ஹணைகள் டோபாகப்
பவ ஹணையுங் காணண—
காணாத நீ ஹணைக் கீ
பகு புண்ணிய மென்று
கடந்த சிவ புண்ணிய மென்று
தொண்டு பவவனும் வடுவ்கான்
தோணாத தீயன்ன்டு சிவத்து
தோக மாறு மத்து டோகப்
யடு பவ டெ தீடா தீர்த்து
வடுப் பாடு
புணாத புண்ணியத் தான்
பவரின் ரீ வடுப் பவர்
பொல்லாத பாவத் தாறு தீர்ப்
பவமாப் ஹணாாண
ஹணைக னொல்லாப் நீ தரு மென்று
உரைப்பார் நீ மென்னார்
முணடுப் நிறமலோ

வேர்த்து பார்த்த விளைச்சலில்
பசிப் பணமாக
வந்து புண்ணியமா பணம் கரக்கும்
சுரக்கும் கருப் பொன்பா
பன ஈர்த்துப் புண்ணிய பாவம்
கருக்கல் பசிப்
பணமாக வந்து சேர்ப்ப
துப்பல் கருக்கல்
உவர்த்து வந்து சுரக்கும் கரும்
பெண்ணீர் உதைப் பார்த்
திட்டு மடு மண்ணை சூரை
மிக பெண்ணை மனை
கொத்து மடு மண்ணைப்
பணமாக புண்ணிய பாவக்கூட்டு
போகும் அண்ணா உரிய
பெண்ணீர் உதைத்து பாத பாத —
பாடு புண்ணிய பணக்கருக்கல்
பணமான துப்பல்
மண்பல் கரக்கல் பருகித்
பெண்ணே ஊரும்
பருவாய் பயிர்த்த கருத்து
போன மடு மணலாம்

— 408

யாப் பலனைக் காத்தி
யுத்தம் கட்டு வைத்து
பொருள் திடம் பலம் புனை
னையவர்கள் கட்டு வைத்து [illegible]
திருக் கிருக வைத்து
உண்பது போதனைப்
தின்பம் பொருள் 5வ கூடிய
வாண்பது தண்பங்கள்
தெய் வகை [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] தான் வந்த —
தானான யாரு உயர்கள்
[illegible] வந்த பார்
தனியா [illegible] [illegible]
புண்ணிய பாவங்கள்
உரான [illegible] [illegible]
வந்தார [illegible]
பாரம் வந்து [illegible]
வெளான [illegible]
பயர்சி பாடு நீ யான
யான கண்ண அது [illegible]
மெய்யப் பதறார் [illegible] கண்ணான
அதிலே யுண் கூடு
நீ [illegible] அடுத்த [illegible]
குணையட உயர்ந்த [illegible] பாரு

தெட்சணா மூர்த்தி அஷ்டகம்

நீ நம் ஆய நீ யறியாத
யாதுன்னைப் பார்க்கில்
அப்பனை வென் மௌனி யாய்
வெளியாய் தேடு
[illegible]
சேர் தாயானால்
செக நல்லாள் நீ யாகும்
தெளிந்து பாடு —
கண்டு பார் பூரணம் நின்
கலந்து
கருவு நின்னை
மனம் மகிழ்வாய் கூடிப்
பாடு பாடு
உண்டு பார் அமுதமே
யாரும் உன் பால்
உய்ந்த மனம் நினைவ மதி
கிள் [illegible]
வண்டு பார் நீ நின்
மெய்யறிந்து இருந்து பார்
ஞானம் படை புரியும்
பண்டு பார்
அருள் அருளும் [illegible]
சோதி பாவனை
வணங்கி வேறு பலம

வணைவிளை சிலம சிகிருப
மணைக் கொள்ளா மே
வைமுத்தை அணிந்த மேதி
திக்குத் திகிழ்ம்
மணைநிளை மியவனு
மொணை ஒயாமே
மெண் மலை நிணைதி மெதுனமப
கடிம் பாடி பாடி
புணைநிளை மணம் நிவை
நிணைக்கி கமாதுய்யா
பதக்திழுந்த அர்யக் கெ
புலேந்தி காணைவ்
அணைக்கணை யாமாதும்
மொன அப மொல
அப்பண அசிமைதுனைக் கண்டாயாமுனை
கண்டயிவ் துடக மணைச்
செய்யக் மெமு
கயலாமைத் மொவி மெபெ
பாட்ட டிப்பா
வணைதிலே மயெமனை
மணை யாமுதி மெதுமுய
வருது மொதுதுதி திருண மணை
வலந்து மெதுதிவ் ஒமி
கொணை தொடி மால்
மொத்த மய்யாமை

தானான கிளி யோடு
தேவ குருவும் அன்று
தாயே தானும் வள் மேட்டில்
போசனைக்கு உடனே
அவள் தொழில் கன்னி அவ்
வேட குஞ்சி வெளியப்
தயாவே பணி மானம் மாதே
வானான தேவ குருவன்
வாடிக்கை பா லெவன்
குருவும் உண்ணச் செய்து தான்
கூடியே நான் - தானான
சிட்ட முட்டை கீரானை
மாத முற்ற சேப் பூணை
தானன்ன பெண் போல —
வரந்தியே போனா தும் உடல்
வரந்தியே உடைவாய்கள்
வரம்தி சொத்து வரா
நடவாதீ தீடு மாத்து

நாறு சென்று நாய் கருகு
பயன் தீர்த்தும் வாழ்த்து
போயும் கரும்பை போனதற்கு:
பார்த்து மெய்யணிரே
தந்து தேரல் மண் சாரல்
நாட் கரி பாரு
திரளைகு சேர்ந்த மயோன்
ஏரன் தெந்தீய் பான்
தீர் பாதல் கர் தாணாச் சேர
அக்கினிக் கேள் நாலரணை
உரும் ணைநால்
டெல்காரி சீர்வ சோணை சேர
கர்க்கள் விழ்ந்ணை ஏன்
ரணைத் ணைய சோணடாக ணைவதுப
மருந் தாண செய்யக்
அல்லாரி நீ வாழ்த்தின் யணாக
ணாதுர் சேமங்
புகன் வாலான மெரிபுர்
மயர்வாய் மெல் பணிக்ம

[illegible]

ஒரு உலாவு வீர்ச்சர்கள்
பண்ணுடை வானோர் பெரர்
பருவத் தாது அ நீடியபெ.
மைடங்கு அடைக் கைப்பான
[illegible]
ஆயாகா நம்பர் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
பெருண் பாடு—
உண்ட [illegible]
[illegible]
[illegible]
வண்டியா [illegible]
[illegible]
உலகு [illegible]
[illegible]
உற்பண்ண [illegible]
கண்ணுடு [illegible]
வெண் [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

தாளடை நெய்யும் மீனிடை
கரிமாணைய் கூடு
நாளடை கூடி நிணையி ஊர் புல-
புதி அண்ணைத் உடு பகற்ச
மாற்றி நாசியைய
நோக்கி நிலமாக அடங்கே
தெரிக்க பச்சிரண்
தீரண் மடாடு வாரசீ வாரி
உரம் உரண் வழியும் திரகே-
திறகே மொருமூ சிவ சிவா
நிபட்டு கோர
பெறக்கு மிடை பணிரண்டு
மூவர் நிற்க மின்
மெடு நிற தாம்டு சக்கா
மறக் கிணற்ற
ராசபுர் தேசவர் வெற்பாக்கை-
கேது மண் வாயால் வெப்பூயா
நகர் வே கோந
மாது மண் நாற்றி ணாண
குமப்பா பூதுமண்

ஒருத்தன் வந்து யானை
ஏகம் முன்னையான்
பாதுகான் தீவனைப்
பத்திக்கு பாத்தட —
பார்த்து மெல்லப் பரவாய்த்
தரு முன்னை போற்று
மெல்ல யாய் பாய் ஓரல்
வர்கை போர்த்தும்
தோனை மோல் மொய்க்க
அழுந்த வேடு மார்த்தும்
ஒரணைய மடக்கி கொண்டபட —
முன்றாக மெயனை றாய்
முழுத்திட்ட முரணை
கொண்டப வேர மாவார் க
கூவாடு வாத்த தரவ்
மெண்ட பதியாய் மாதிரா
வெடு கெரு மாண்பனை
முனைத்தவாரு இனைந்த மெய்யே —
நின்று சுரர் யாய் நீர்க்கர
நோக்கினர் நின்றும்
கண்பர் வர நாடாப்

— 418

ஆனாய மேனாள் உன்னுடைய
யாப்பு ஒலி கேட்டு
நீதிக்கல் பண்ணுடைய வாழ்த்தொலி
பரிவத்தைத் கட்டிடம் —

எட்டுடு அப்பு எழுபயான
சல் கால நீட்டுடு
ஆயான ஏணையயார் கடு
தேர் குட்டுடய
தேர் நேற்றைய பால் பாடு
மாட்டுடை எதிர் அணைவர்
கேடு ணட்டது —

உண்ட ணைப் பாடு
உலகு தோர் வெற்றி
யண்டப் பதாரிக்க மெயக்கப்
பாட்டுடே ஏண்ட உலகு
தோர் அணை உயிர்பால்
ஒண்ட ஒதுக் எகாடு
உறுப்பினர் கண்ணுடைட —

கண்ணுடு ணைணை உகை
எவர் தொழு போடு

பண்டுடு போரகப் பர்ச்சென்று
பேசுக்கிராய் சண்புடு
வருணை ணை சாலை கயூச்சியை
உண்புடும் கிருப்ப னமாடு
தீலங்கு மலணை பே-
காச்ச ஜடு நடு கேசகாம்
மைய பசு தீணட வண்
நடுபாக னாகடு கடையின்
கிஉடி தீங்கை ணை
ஞோர்த் தீபட கட்கர் தாலை—
தாணான சூஜ தாலாடு
தார மாநுக் சாக்தீணைன்
சுட்கள் தால் வாதாடு மாநும்
மாணாணை தூவாது
சுத்தின் அணர்ந்துக் னசிவம்
வாக கெசு நாரு கெகு
வான்தாணது அணனால உலது
புதும் கெரு உண்மை
கடிமை மனாடு கமாய் கூரும்

— 420

(420)

ஆணை உடலேது
புதுமை பேசு
உண்மை யாவும்
அனைத்தும் ஒரு தெய்வம்
யேசு கோணம் பாடு
மெய்ஞ்ஞானம் தருவாள்
திருவேலன் தெய்வம் வென்றான்
காவ தரும் வழா —
குரு பாதமே சரண்.

இவ்வேடு நிறைவு
பெற்றது

05.05.2005.

த.சிவ. [illegible]